

Sisällysluettelo**Euran kunnan arkeologinen inventointi 2000**

2

- Johdanto
- Euran arkeologinen tutkimustilanne ja inventoinnin tavoitteet
- Kenttätyöt
- Raportin laadinta
- Tulokset

Luettelot

6

- Luettelo 1. Euran kiinteät muinaisjäännökset, tilanne ennen inventointia
- Luettelo 2. Euran inventointikohteet
- Luettelo 3. Euran inventointilöydöt
- Luettelo 4. Euran inventoinnin mustavalkokuvat
- Luettelo 5. Euran inventoinnin diakuvat

Kohdekuvaukset

17

- Kohteet 1-64 (29 kohdetta). Aiemmin tunnetut kiinteät muinaisjäännökset
- Kohteet 69-74 (6 kohdetta). Inventoinnissa löytyneet kiinteät muinaisjäännökset
- Kohteet 75-79 (5 kohdetta). Inventoinnissa tarkastetut hajalöytöpaikat

Kartat

83

- Kartta 1. Inventoinnissa tarkastetut alueet Euran keskustaajamassa (pohjoinen)
- Kartta 2. Inventoinnissa tarkastetut alueet Euran keskustaajamassa (etelä)
- Kartta 3. Inventointihavainnot Kirkkovainion suunnitellulla kaava-alueella
- Peruskarttaotteet 1-15

EURA

TUTKIMUKSEN SUORITTAJA: Satakunnan Museo

INVENTOIJAJA: fil. yo. Antti Bilund

Inventoinnissa tarkastettiin kunnan keskustaajamassa alueita, joiden kaavoittaminen ja/tai rakentaminen on kunnan mukaan ajankohtaista Tarkoituksena oli myös tarkastaa aiemmin tunnettuja kiinteitä muinaisjäänköksiä, erityisesti kauempana keskustaajamasta, missä niiden tilaa ja kuntoa ei ole jatkuvasti seurattu edellisen inventoinnin (1959) jälkeen. Inventointi ei ulottunut Euraan liitettyjen entisten Honkilahden ja Hinnerjoen kuntien alueelle. Lisäksi pyrkimyksenä oli käytettävissä olevan ajan puitteissa tarkastaa yleisöilmoitusten perusteella esiin tulleita löytöpaikkoja ja mahdollisia kiinteitä muinaisjäänköksiä sekä etsiä aiemmin tuntemattomia kiinteitä muinaisjäänköksiä.

Inventoinnissa tarkastettiin kaavoitus- ja rakennussuunnitelmien vuoksi kunnan rakennusmaaksi hankkima metsäalue Kännön koulun länsipuolella, Eurajoen ja tie numero 43:n (Harjavallantien - Laitilantien) välistä aluetta Sorkkistentien ja Eurantien varrella, vesitormin ympäristö Kauttualla, Eurajoen itäpuolinen alue Käräjämäen ja urheilukeskuksen välillä sekä Virkalantien ja Maasillantien välinen alue keskustaajaman itäosassa. Ainoa näillä alueilla havaittu kiinteä muinaisjäänkö on Eurajoen itärannalla sijaitseva kivikautinen asuinpaikka, joka liittyy aiemmin tunnettuun Vaheennummen asuinpaikkaan. Eurajoen ja tien numero 43 välisellä alueella tarkastusta ei alueen laajuuden, peltojen vaihtelevan kunnan ja runsaan rakennuskannan vuoksi voi pitää kovin kattavana. Niillä alueilla, jotka voitiin tarkastaa, ei kuitenkaan havaittu merkkejä kiinteistä muinaisjäänköistä. Muilla edellä mainituilla alueilla maasto on pääasiassa peitteistä, ja havaintomahdollisuudet siten melko heikot. Maastohavaintojen, koekuopituksen, alueiden topografian ja maaperän perusteella ei ole syytä olettaa, että näillä alueilla olisi kiinteitä muinaisjäänköksiä.

Kaavoitettavien alueiden lisäksi kiinteitä muinaisjäänköksiä etsittiin muualta Eurajoen rannoilta, Eurajoen itäpuolelta Vaaniin kautta Kiukaisiin kulkevan harjumuodostuman alueelta, muutamien muiden hiekkamuodostumien tienoilta eri puolilta kuntaa ja Pyhäjärven rannoilta. Pyrkimyksenä oli löytää ennen kaikkea rautakautisen asutuksen jäänteitä jokilaaksoista, rantasidonnoisia pyyntiasuinpaikkoja hiekkamailta ja Pyhäjärven rannoilta sekä hiidenkiukaita (tai niitä muistuttavia kiviröykkiöitä) kalliialueilta. Tarkastetuilta alueilta löytyi viisi kivi- tai varhaismetallikautista asuinpaikkaa ja kolme korkeaan kalliomaastoon rakennettua kiviröykkiötä (muodostavat yhden kohteen). Asuinpaikoista yksi on nuorakeraaminen, ja kaksi Pyhäjärven rannalla sijaitsevaa keramiikan perusteella ehkä myöhäisneoliittisia tai varhaismetallikautisia. Neljäs paikka ajoittuu rannansiirtymisen perusteella aikaisintaan myöhäiskampakeraamiseen aikaan tai Pyheensillan vaiheeseen. Lähellä joenrantaa sijaitsevana se voi kuitenkin ehkä olla myöhäisempikin. Viides paikka ajoittuu rannansiirtymisen perusteella varhaiskampakeraamiseen aikaan tai mesoliittisen ajan loppuun.

Inventoinnissa saatiin uutta tietoa useiden aiemmin tunnettujen muinaisjäänkösten sijainnista ja laajuudesta. Muutamien osalta ehdotetaan muinaisjäänkösluokituksen muuttamista. Inventoinnissa tarkastettiin yleisöilmoitusten perusteella kolme mahdollista kiinteää muinaisjäänköstä ja kaksi irtolöytöä. Tällöin löydettiin yksi edellä mainituista asuinpaikoista ja saatiin talteen yksi mahdollisesti esihistoriallinen reikäkivi.

LÖYDÖT: KM 32394 - 32408

KENTTÄTYÖAIKA: 3.5.-2.6.2000

TUTKIMUSKUSTANNUKSET: Euran kunta ja Satakuntaliitto 38000 mk

TUTKIMUSRAPORTTI: Antti Bilund 5.6.2001 (museoviraston arkeologian osaston topografisessa arkistossa)

EURAN ARKEOLOGINEN INVENTOINTI 2000

Johdanto

Suoritin muinaisjäännösinventointia eräillä alueilla Euran kunnassa keväällä ja syksyllä 2000 Satakunnan Museon toimeksiannosta. Tutkimuksen rahoittivat Euran kunta ja Satakuntaliitto. Euran kunta myös järjesti majoituksen kenttätöiden ajaksi. Kenttätöitä tein 3.5.-2.6.2000, lukuun ottamatta kertausharjoituksista aiheutunutta viikon katkoa, ja syys-lokakuussa neljänä päivänä. Yhteensä kenttätöaika kertyi kahdeksantuntisiksi päiviksi laskettuna päivää vaille neljä viikkoa. Kenttätöitä edeltäneisiin selvityksiin, jälkitöihin ja inventointiraportin kirjoittamiseen on kulunut työaika kuu-kausi.

Euran arkeologinen tutkimustilanne ja inventoinnin tavoitteet

Euran tunnettujen kiinteiden muinaisjäännösten ja esinelöytöjen määrä on Suomen oloissa yhdelle kunnalle poikkeuksellisen suuri. Muinaisjäännöskannan erityispiirteinä on rautakautisten ruumiskalmistojen runsas esiintyminen, mutta myös pronssikautisia, rautakautisia ja ajoittamattomia röykkiökohteita sekä kivikautisia asuinpaikkoja tunnetaan useita. Euran muinaisjäännöksiä on myös tutkittu poikkeuksellisen runsaasti. Kaivaustutkimuksia on tehty kaiken tyyppisillä kohteilla, mutta eniten kuitenkin rautakautisissa ruumiskalmistoissa. Euran kunnan perusinventoinnin on suorittanut Anna-Liisa Hirviluoto vuonna 1959. Uusia muinaisjäännöskohteita on sen jälkeen tullut esiin muun muassa museoviraston ja Satakunnan Museon tutkijoiden suorittamissa tarkastuksissa.

Varsin suuri osa Euran kiinteistä muinaisjäännöksistä ja löytöpaikoista keskittyy muutaman neliökilometrin alueelle Eurajoen varsille Euran kirkonkylän ja Pyhäjärven pään väliselle alueelle. Tälle alueelle ovat viime vuosikymmenien aikana syntyneet Euran ja Kauttuan nyt jo osittain yhteen kasvaneet taajamat. Arkeologinen tutkimustoiminta on suurelta osin keskittynyt juuri tälle taajama-alueelle, missä jatkuva rakentaminen on tuonut esiin uusia löytöjä ja pakottanut suorittamaan kaivaustutkimuksia. Rakentaminen ja asutuksen leviäminen taajamassa jatkuu edelleen muinaisjäännösten esiintymisen kannalta potentiaalisille alueille. Toisaalta monia syrjäisemmällä alueilla olevia muinaisjäännöksiä ei ole tarkastettu vuoden 1959 jälkeen, joten niiden nykynto ja tilanne kaipaavat selvittämistä.

Euran inventoinnissa toukokuussa 2000 oli tarkoituksena:

1. tarkastaa keskustaajamassa alueita, joiden kaavoittaminen ja/tai rakentaminen on kunnan mukaan ajankohtaista
2. tarkastaa aiemmin tunnettuja kiinteitä muinaisjäännöksiä, erityisesti kauempana keskustaajamasta sijaitsevia muinaisjäännöksiä, joiden tilaa ja kuntoa ei ole jatkuvasti seurattu
3. tarkastaa yleisöilmoitusten perusteella esiin tulleita löytöpaikkoja ja mahdollisia kiinteitä muinaisjäännöksiä
4. etsiä aiemmin tuntemattomia kiinteitä muinaisjäännöksiä.

Todettakoon vielä erikseen, että tämä inventointi ei ole Euran kunnan perusinventointi, joka sisältäisi kattavat tiedot kunnan nykyisestä muinaisjäännös- ja löytötilan-

teesta. Inventoinnista puuttuvat Euraan liitettyjen Hinnerjoen ja Honkilahden kohteet. Näiden kuntien entisellä alueella on inventoinnin suorittanut Titta Heikkinen vuonna 1996. Vanhan Euran kunnan alueelta on tarkastettu ja inventointikohteina esitetty vain osa tunnetuista kiinteistä muinaisjäänöksistä. Vuoden 1959 inventoinnin jälkeisiä irtolöytöjä, joita on paljon, ei ole myöskään ollut mahdollista tarkastaa tai edes kattavasti luetteloida tähän inventointiin käytettävissä olleen ajan puitteissa.

Kenttätyöt

Inventoinnissa tarkastettiin kaavoitus- ja rakennussuunnitelmien vuoksi viisi aluetta kunnan keskustaajamassa ja sen laidoilla (kartat 1 ja 2). Näistä ensisijaisena tarkastuskohteena oli kunnan rakennusmaaksi hankkima metsäalue Kännön koulun eli Kauttuan vanhan kansakoulun länsipuolella (Kirkkovainion alue). Alue liittyy suoraan koulun ympärillä olevaan rautakautiseen muinaisjäänösryhmään (Eura [16] Vanha kansakoulu) ja sijaitsee lähellä Luistarin muinaisjäänösalueita. Kaavoitettava alue tarkastettiin kokonaan maan pintaa havainnoiden ja muinaisjäänösten esiintymisen kannalta suotuisilla alueilla koekuopittamalla (kartta 3). Mitään merkkejä muinaisjäänöksistä ei havaittu.

Kahdella laajemmalla alueella tarkastettiin kynnöspelloja. Toinen näistä alueista on Eurajoen lounaispuolella, joen ja tie numero 43:n (Harjavallantien - Laitilantien) välissä. Alueen laajuuden, peltojen vaihtelevan kunnan ja runsaan rakennuskannan vuoksi tarkastusta ei voi pitää kovin kattavana. Tarkastetulta alueelta löytyi vain pari kvartsi-iskosta, joiden löytöpaikkaa (inventointikohde 76 Osma 2) ei ole syytä pitää kiinteänä muinaisjäänöksenä. Toinen tarkastettu peltoalue oli Eurajoen koillisranta Käräjämäen ja urheilukeskuksen välillä. Siellä havaintomahdollisuudet olivat kaakoisinta osaa lukuunottamatta hyvät. Aiemmin tunnetun kivikautisen asuinpaikan Eura [14] Vaheenummi todettiin ulottuvan pellolle, vaikka sen laajuus jäikin osittain epäselväksi. Lisäksi lähempää joen rantaa löytyi vähäisiä merkkejä esihistoriallisesta toiminnasta. Tämä löytöpaikka on kuitenkin luokiteltu hajalöytöpaikaksi (inventointikohde 78 Ali-Nuoranne)

Kaavoitus- ja rakennussuunnitelmien vuoksi tarkastettiin vielä kaksi pienialaisempaa metsäaluetta. Ne olivat vesitomin ympäristö Kauttualla sekä Virkalantien ja Maasilantien välinen alue keskustaajaman itäosassa. Näillä alueilla tyydyttiin maaston pinnalliseen havainnointiin ilman koekuopitusta. Alueet eivät näyttäneet muinaisjäänösten esiintymisen kannalta lupaavilta, eikä niiltä löytynyt mitään. Maastohavaintojen, alueiden topografian ja maaperän perusteella ei ole syytä olettaa, että näillä alueilla olisi kiinteitä muinaisjäänöksiä.

Aiemmin tunnettuja kiinteitä muinaisjäänöksiä tarkastettiin 29 kappaletta. Useimmat näistä sijaitsevat keskustaajaman ulkopuolella. Kuitenkin tarkastettiin myös kivikautiset asuinpaikat keskustaajaman itäosassa, Eurajoen koillispuolisella harjulla. Tämä alue ja sen muinaisjäänökset (Eura [14] Vaheenummi, Eura [45] Vahe-Peltomaa, Eura [54] Nummi) liittyvät läheisesti edellä mainittuun Eurajoen koillispuoliseen alueeseen Käräjämäen ja urheilukeskuksen välissä. Myös kaikilla muilla keskustaajaman muinaisjäänöksillä käytiin inventoinnin aikana pikaisesti. Koska ne ovat pääasiassa maanalaisia ruumiskalmistoja, eikä niistä inventoinnin perusteella ole varsinaisesti mitään uutta sanottavissa, ei niitä ole esitetty inventointikohteina. Yleisesti

voidaan kuitenkin todeta, ettei näillä kohteilla havaittu mitään muinaisjäännöksiä uhkaavaa tai muuten merkittävää.

Inventoinnissa tarkastettiin yleisöilmoitusten perusteella kolme mahdollista kiinteää muinaisjäännöstä ja kaksi irtolöytöä. Tällöin löydettiin yksi asuinpaikka (Eura [70] Kuivarinta 2). Muut kiinteitä jäännöksiä koskevat ilmoitukset osoittautuivat muurimaisia rakennusjäännöksiä muistuttavaksi luontaiseksi kalliomuodostumaksi (kaksi ilmoitusta samasta kohteesta, pk 1134 04, x = 6777 05, y = 1551 95) ja moderneiksi rakennusjäännöksiksi ja röykkiöiksi (pk 1134 08, x = 6781 54, y = 1562 72). Toinen ilmoitettu esinelöytö oli reikäkivi (inventointikohde 79), toinen luonnon muovaama erikoisen muotoinen kivi.

Kaavoitettavien alueiden lisäksi aiemmin tuntemattomia kiinteitä muinaisjäännöksiä etsittiin käytettävissä olevan ajan puitteissa muualta Eurajoen rannoilta Eurajoen itäpuolelta ja pohjoisempaa Vaaniin kautta Kiukaisiin kulkevan narjumuodostuman alueelta, muutamien muiden hiekkamuodostumien tienoilta eri puolilta kuntaa ja Pyhäjärven rannoilta. Pyrkimyksenä oli löytää ennen kaikkea rautakautisen asutuksen jäänteitä jokilaaksosta, rantasidonnaisia pyyntiasuinpaikkoja hiekkamailta ja Pyhäjärven rannoilta sekä hiidenkiukaita (tai niitä muistuttavia kiviröykkiöitä) kallioalueilta. Pyhäjärven rantoja lukuun ottamatta nämä tarkastetut alueet jäivät pienialaisiksi. Tarkastetuilta alueilta löytyi viisi kivi- tai varhaismetallikautista asuinpaikkaa (Eura [69] - Eura [73]) ja kolme korkeaan kalliomaastoon rakennettua kiviröykkiötä (muodostavat yhden kohteen Eura [74]).

Raportin laadinta

Euran kunnan alueelta tunnettiin ennen inventointia 68 muinaisjäännösrekisteriin merkittyä kiinteää muinaisjäännöstä. Niistä 29 voitiin tarkastaa inventoinnissa käytettävissä olevan ajan puitteissa. Tarkastettavat kohteet valittiin siten, että edellä esitetyt inventoinnin tavoitteet mahdollisimman hyvin saavutettiin. Luettelossa 1 on esitetty perustiedot kaikista ennen inventointia tunnetuista Euran kiinteistä muinaisjäännöksistä. Taulukosta myös näkyy mitkä muinaisjäännökset inventoinnissa tarkastettiin ja mitkä jätettiin tarkastamatta, sekä tarkastamatta jättämisen syy.

Inventointikohteita on 40 kappaletta (luettelo 2). Aiemmin tunnetuista 29 kohteesta on sekaannusten välttämiseksi käytetty niille muinaisjäännösrekisterissä annettua kohdenumeroa, joten niiden osalta inventointikohteiden juoksevassa numeroinnissa on aukkoja. Luettelossa 2 sisältää myös yhteenvedon muutoksista, joita inventoinnin perusteella ehdotetaan museovirastolle tehtäväksi muinaisjäännösrekisteriin luettelossa näkyvien perustietojen osalta. Koska muutoksia on poikkeuksellisen paljon, ja niiden perustelut ovat monissa tapauksissa varsin pitkiä, ei näistä muutoksista ole ollut mahdollista neuvotella museoviraston kanssa raportin kirjoitusvaiheessa, vaan muutokset jätetään museoviraston harkittaviksi raportin jättämisen jälkeen. Muutoksista saa yleiskuvan vertaamalla kohteiden tietoja luettelossa 1 (muinaisjäännösrekisterin nykyiset tiedot) ja luettelossa 2 (tiedot muutetussa muodossa). Muutosten perustelut ovat nähtävissä kohdekuvauksissa. Kohdekuvauksissa kohteiden perustiedot ovat muutetussa muodossa. Niissä on myös erilaisia pienempiä, luettelossa 2 näkymättömiä, muutoksia ja täydennyksiä useiden aiemmin tunnettujen kiinteiden

muinaisjäännösten tietoihin. Muinaisjäännösten sijainti ja rajaus (muutetussa muodossa, silloin kun muutoksia ehdotetaan) näkyvät peruskarttaotteista 1 - 15.

Aiemmin tunnettujen 68 kiinteän muinaisjäännöksen jälkeen kohdenumerointi jatkuu juoksevana. Inventointikohteet 69-74 ovat inventoinnissa löytyneitä kiinteitä muinaisjäännöksiä. Niiden osalta on 15.12.2000 museoviraston kanssa sovittu, että ne merkitään muinaisjäännösrekisteriin samoilla kohdenumeroilla. Kohteet 75-79 ovat inventoinnissa tarkastettuja hajalöytöpaikkoja, joita ei ole tarkoitus merkitä muinaisjäännösrekisteriin, ja joiden numero siten viittaa vain tämän raportin sisäiseen kohdenumerointiin.

Inventoinnin aikana tarkastetuista kohteista kerätyistä tiedoista on muodostettu tietokanta Mikroliitti Oy:n SOAR-tietokantaohjelmalla ja inventointiraportin kohdekuvaukset ja suurin osa luetteloista on tulostettu tietokannasta. Inventointilöydöt on luetteloitu Kansallismuseon kokoelmiin päänumeroilla KM 32394 - KM 32408 (katso luettelo 3). Inventoinnissa otetut valokuvat on luetteloitu Satakunnan Museon kokoelmiin, mustavalkokuvat numeroilla SatM 204125 - 204174 (luettelo 4) ja diakuvat numeroilla SatM 29335 - SatM 29356 (luettelo 5).

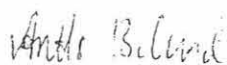
Tulokset

Kaavoitus- ja rakennushankkeiden vuoksi tarkastetuilta alueilta ei inventoinnissa löytynyt aiemmin tuntemattomia kiinteitä muinaisjäännöksiä. Kaksi löytöpaikkaa on luokiteltu hajalöytöpaikoiksi, jotka eivät ole rauhoitettuja kohteita. Eurajoen koillispuolella todettiin kuitenkin, että aiemmin tunnettu kivikautinen asuinpaikka Eura [14] Vaheenummi ulottuu tarkastetulle peltoalueelle niin sanotun Rukoushuoneenmäen alapuolella. Asuinpaikka saattaa jatkua peltoa pitkin kaakkoon varsinaiselle Vaheenummelle, mutta tätä ei voitu inventoinnissa selvittää, koska pelto kasvoi nurmea. Kaavassa tämän alueen läpi on merkitty kulkemaan Jokitien jatke.

Inventoinnissa saatiin runsaasti uutta tietoa myös useiden aiemmin tunnettujen muinaisjäännösten sijainnista ja laajuudesta. Muutamien osalta ehdotetaan muinaisjäännösluokituksen muuttamista.

Muilta inventoinnissa tarkastetuilta alueilta löytyi viisi kivi- tai varhaismetallikautista asuinpaikkaa ja kolme korkeaan kalliomaastoon rakennettua kiviröykkiötä (muodostavat yhden kohteen). Asuinpaikoista yksi on nuorakeraaminen, ja kaksi Pyhäjärven rannalla sijaitsevaa keramiikan perusteella ehkä myöhäisneoliittisia tai varhaismetallikautisia. Neljäs paikka ajoittuu rannansiirtymisen perusteella aikaisintaan myöhäiskampakeraamiseen aikaan tai Pyheensillan vaiheeseen. Lähellä joenrantaa sijaitsevana se voi kuitenkin ehkä olla myöhäisempikin. Viides paikka ajoittuu rannansiirtymisen perusteella varhaiskampakeraamiseen aikaan tai mesoliittisen ajan loppuun.

Turussa 5.6.2001

Antti Bilund

Luettelo 1. Euran kiinteät muinaisjäänökset, tilanne ennen inventointia

Kohteiden tiedot muinaisjäänösrekisterin mukaan ennen inventointia (24.5.2000)

Rauhoitusluokka: 1, 2 tai 3 = rauhoitusluokat, * = kohde poistettu muinaisjäänösluettelosta

Huom.: Tarkastetuissa kohteissa:

ei merkintää = kohteen tässä luettelossa oleviin tietoihin ei ehdoteta muutoksia

* = kohteen tietoihin ehdotetaan muutoksia (katso luettelo 2 ja kohdekuvaus)

Tarkastamattomissa kohteissa: numero = tarkastamatta jättämisen syy:

1 = kohde ei ole inventointialueella, vaan Hinnerjoella tai Honkilahdella

2 = kohde sijaitsee Kiukaisten puolella

3 = kohde sijaitsee Lappi TI:n puolella

4 = kohde on jo aiemmin vapautettu rauhoituksesta (rauhoitusluokka 3)

5 = keskustajaman alueella oleva kohde, jota ei tarkastettu

6 = kohde jäi tarkastamatta ajan puutteen vuoksi

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja rauhoitusluokka	Pk	X	Y	Huom.	
1	Lähdekorpi	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 04	6778 93	1559 62	*
2	Kuivarinta	kivikautinen ruumishauta	2	1134 04	6779 12	1558 21	*
3	Ahlströmin metsäpalsta I	ajottamaton kiviröykkiö	2	1134 04	6774 72	1557 84	*
4	Vuorenmaa	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 04	6776 94	1552 13	*
5	Makasiinimäki- Pajamäki	pronssikautisia röykkiöitä, 2 kpl	1	1134 05	6786 88	1556 72	*
6	Nummisto	kivikautinen asuinpaikka	3	1134 05	6780 57	1553 63	4
7	Kotamäki	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 05	6781 57	1551 05	
8	Vainio-Mikkola	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 05	6782 08	1551 86	*
9	Alho	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 05	6783 56	1552 45	
10	Riihimäki	pronssikautinen röykkiö	1	1134 05	6785 78	1551 60	
11	Juholan metsäpalsta	pronssikautinen röykkiö	1	1134 05	6787 10	1552 49	
12	Solbringen	ajottamaton röykkiö		1134 05	6787 02	1556 22	2
13	Salola	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 05	6782 02	1550 28	
14	Vaheennummi	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 07	6779 82	1561 97	*
15	Vähä-Vahe	rautakautinen ruumiskalmisto		1134 07	6779 58	1561 82	5
16	Vanha kansakoulu	rautakautinen muinaisjäänösryhmä	2	1134 07	6779 18	1561 81	5
17	Vohlostempellon pää	rautakautisia röykkiöitä, 59 kpl	1	1134 07	6777 40	1563 16	
18	Ahlströmin metsäpalsta II	rautakautisia röykkiöitä, 15 kpl	1	1134 07	6776 94	1563 05	*
19	Harola	rautakautisia röykkiöitä, 690 kpl	1	1134 07	6775 83	1563 35	
20	Kananalho	rautakautinen röykkiö	1	1134 07	6776 03	1562 40	6
21	Nurmi	rautakautisia röykkiöitä, 7 kpl	1	1134 07	6771 83	1560 20	
22	Uusi Kansakoulu	kivikautinen asuinpaikka	3	1134 07	6779 60	1562 56	4
23	Linnavuori	rautakautinen muinaislinna	1	1134 07	6777 94	1562 53	5
24	Kukonmäki	rautakautinen polttokalmisto	2/3	1134 08	6780 41	1561 08	5
25	Yli-Nuoranne	rautakautinen ruumiskalmisto	2	1134 07	6779 94	1561 41	5
26	Eläinlääkärin tontti	rautakautinen ruumiskalmisto	2	1134 08	6780 19	1561 22	5
27	Kärjämäki- Osmanmäki	rautakautinen muinaisjäänösryhmä	1	1134 08	6780 49	1561 57	5
28	Vainionmäki	rautakautinen ruumiskalmisto	2	1134 08	6780 60	1560 88	5
29	Pappilanmäki	rautakautinen ruumiskalmisto	1	1134 08	6781 33	1560 71	5

Luettelo 1. Euran kiinteät muinaisjäännökset, tilanne ennen inventointia (jatkoa)

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja rauhoitusluokka	Pk	X	Y	Huom.	
30	Lauhianmäki	rautakautinen ruumiskalmisto	3	1134 08	6781 80	1561 12	4
31	Vähäsuonmäki	rautakautinen ruumiskalmisto	2	1134 08	6783 12	1560 48	5
32	Luistari	pronssi- ja rautakautinen muinaisjäännösryhmä	1	1134 07	6778 72	1562 00	5
33	Kolmhaara	kivi- ja pronssikautinen muinaisjäännösryhmä	1	1133 06	6760 81	1557 85	1
34	Kulmala	kivikautinen asuinpaikka	2	1133 09	6761 78	1560 23	1
35	Ruuni	kivikautinen asuinpaikka	*	1133 09	6765 10	1560 78	1
36	Sillanpää	kivikautinen asuinpaikka	*	1133 09	6761 72	1562 98	1
37	Lammila	kivikautinen asuinpaikka	2	1133 06	6760 73	1556 93	1
38	Mannila	ajoittamaton röykkiö	2	1133 09	6767 38	1564 76	1
39	Hongistonmäki	ajoittamattomia röykkiöitä, 18 kpl	2	1134 08	6784 64	1561 13	6
40	Vähä-Vaheen metsä	pronssikautinen röykkiö	2	1134 07	6778 57	1560 42	*
41	Turajärven metsälohko	pronssikautinen ? röykkiö	2	1134 04	6777 04	1551 96	*
42	Osma	ajoittamattomia röykkiöitä, 3 kpl	2	1134 07	6779 92	1560 07	
43	Keittiömäki	moniperiodinen muinaisjäännösryhmä	2	1134 07	6778 62	1562 44	
44	Mikkolanmäki	rautakautinen ? kalmisto ?	2	1134 07	6778 95	1562 41	
45	Vahe-Peltomaa	kivikautinen asuinpaikka	2/3	1134 07	6779 79	1562 25	*
46	Lohiluoma	ajoittamattomia röykkiöitä, 3 kpl	2	1134 07	6777 82	1564 00	
47	Kauttuan vanhan kylän paikka	keskiajan tai uuden ajan asuinpaikka	2	1134 07	6779 05	1562 10	
48	Koskenkylä	ajoittamaton röykkiö	2	1133 09	6762 20	1562 25	1
49	Isoluoto	ajoittamaton röykkiö	2	1133 08	6759 37	1560 84	1
50	Yhteislaidun	ajoittamattomia röykkiöitä, 2 kpl	2	1133 09	6768 24	1564 74	1
51	Hämeenlinna	ajoittamaton muinaislinna	2	1133 09	6768 04	1564 85	1
52	Konnalamminkal liot	ajoittamattomia kivrakenteita, 2 kpl	2	1133 09	6766 41	1564 90	1
53	Pitkäjärvi	ajoittamaton röykkiö	2	1133 06	6761 07	1558 32	1
54	Nummi	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 07	6779 67	1562 40	
55	Vaaniinkangas	pronssikautinen ? löytöpaikka (aarre) (pitäisi olla röykkiö)	2	1134 05	6787 13	1555 03	*
56	Kivimäki	pronssikautisia ? röykkiöitä, 4 kpl	2/3	1134 05	6786 82	1552 16	*
57	Välimäki	pronssikautinen ? röykkiö	3	1134 05	6787 01	1555 44	4
58	Tyttöpuisto	kivikautinen asuinpaikka	3	1134 07	6779 18	1562 67	4
59	Ahlströmin metsälohko	pronssikautinen ? röykkiö	2	1134 04	6770 44	1558 90	*
60	Mustametsä	ajoittamaton röykkiö	2	1133 06	6762 17	1554 57	1
61	Mäkelän torppa	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 04	6775 82	1554 98	3
62	Käärilahti	kivikautinen asuinpaikka	2	1133 06	6760 41	1557 07	1
63	Lammela	kivikautinen asuinpaikka	2	1133 06	6762 46	1559 80	1
64	Kahala	pronssikautinen röykkiö	1	1134 05	6785 15	1551 15	
65	Heinranta	kivikautinen asuinpaikka	2	1133 06	6764 07	1559 05	1
66	Sorronpelto	kivikautinen asuinpaikka	2	1133 06	6766 40	1550 87	1
67	Rivanmaa	kivikautinen ? kivilouhos	2	1133 06	6766 04	1552 14	1
68	Kolkankallio	pronssikautisia röykkiöitä, 2 kpl	1	1133 09	6761 10	1562 02	1

Luettelo 2. Euran inventointikohteet

Kohteiden tiedot inventoinnin jälkeen ehdotetussa muodossa. Ehdotetut muutokset muinaisjäännösrekisterissä oleviin tietoihin (vertaa luettelo 1) yhteenvedona sarakkeessa Huom.:

a = kohteen ajoitukseen on ehdotettu muutoksia

t = kohteen tyyppiin on ehdotettu muutoksia

r = kohteen rauhoitusluokkaan on ehdotettu muutoksia

k = kohteen koordinaatteihin on ehdotettu muutoksia

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja rauhoitusluokka	Pk	X	Y	Huom.	
1	Lähdekorpi	kivikautinen löytöpaikka	3	1134 04	6778 92	1559 59	trk
2	Kuivarinta	kivikautinen ruumishauta	3	1134 04	6779 14	1558 24	rk
3	Ahlströmin metsäpalsta I	ajoittamaton kiviröykkiö	2	1134 04	6774 63	1557 76	k
4	Vuorenmaa	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 04	6776 90	1552 08	k
5	Makasiinimäki- Pajamäki	rautakautisia ? röykkiöitä, 2 kpl	2	1134 05	6786 88	1556 72	ar
7	Kotamäki	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 05	6781 57	1551 05	
8	Vainio-Mikkola	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 05	6782 07	1551 78	k
9	Alho	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 05	6783 56	1552 45	
10	Riihimäki	pronssikautinen röykkiö	1	1134 05	6785 78	1551 60	
11	Juholan metsäpalsta	pronssikautinen röykkiö	1	1134 05	6787 10	1552 49	
13	Salola	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 05	6782 02	1550 28	
14	Vaheennummi	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 08	6780 05	1561 81	k
17	Vohlostenspellon pää	rautakautisia röykkiöitä, noin 70 kpl	1	1134 07	6777 40	1563 16	
18	Ahlströmin metsäpalsta II	rautakautisia röykkiöitä, 15 kpl	1	1134 07	6777 00	1563 04	k
19	Harola	rautakautisia röykkiöitä, 690 kpl	1	1134 07	6775 83	1563 35	
21	Nurmi	rautakautisia röykkiöitä, 7 kpl	1	1134 07	6771 83	1560 20	
40	Vähä-Vaheen metsä	pronssikautinen ? röykkiö ?	2	1134 07	6778 50	1560 49	atk
41	Turajärven metsälohko	pronssikautinen ? röykkiö ?	2	1134 04	6776 94	1551 92	tk
42	Osma	(ajoittamattomia röykkiöitä, 3 kpl) luonnonmuodostuma	3	1134 07	6779 92	1560 07	atr
43	Keittiömäki	moniperiodinen muinaisjäännösryhmä	2	1134 07	6778 62	1562 44	
44	Mikkolanmäki	rautakautinen ? kalmisto ?	2	1134 07	6778 95	1562 41	
45	Vahe-Peltomaa	kivikautinen asuinpaikka	2/3	1134 07	6779 75	1562 33	k
46	Lohiluoma	ajoittamattomia röykkiöitä, 3 kpl	2	1134 07	6777 82	1564 00	
47	Kauttuan vanhan kylän paikka	keskiajan tai uuden ajan asuinpaikka	2	1134 07	6779 05	1562 10	
54	Nummi	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 07	6779 67	1562 40	
55	Vaaniinkangas	(pronssikautinen ? röykkiö) luonnonmuodostuma	3	1134 05	6787 13	1555 03	atr
56	Kivimäki	pronssikautisia röykkiöitä, 3 kpl	3	1134 05	6786 82	1552 16	atr
59	Ahlströmin metsälohko	ajoittamaton röykkiö	2	1134 04	6770 44	1558 90	a
64	Kahala	pronssikautinen röykkiö	1	1134 05	6785 15	1551 15	
69	Mikkolanmäki 2	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 07	6778 79	1562 34	
70	Kuivarinta 2	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 04	6779 21	1558 02	
71	Kinkassuo	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 04	6777 37	1559 90	
72	Vohlostenniemi	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 07	6777 29	1563 39	
73	Lahnasaarentie	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 07	6773 04	1562 38	
74	Salasuonmäki	ajoittamattomia röykkiöitä, 3 kpl	2	1134 04	6777 74	1557 21	
75	Ojala	kivikautinen hajalöytöpaikka	3	1134 04	6778 80	1552 53	
76	Osma 2	kivikautinen hajalöytöpaikka	3	1134 08	6780 52	1560 94	
77	Lukkala	rautakautinen ? hajalöytöpaikka	3	1134 08	6781 22	1561 20	
78	Ali-Nuoranne	kivi- ja rautakautinen hajalöytöpaikka	3	1134 08	6780 01	1561 72	
79	Haapalahti	kivikautinen hajalöytöpaikka	3	1134 02	6782 50	1547 64	

Luettelo 3. Euran inventointilöydöt

Luettelo sisältää inventoinnin yhteydessä Kansallismuseon kokoelmiin saadut löydöt. Löydöt on luetteloitu päänumeroille KM 32394 - KM 32408 ja diarioitu 15.12.2000. Reikäkiven KM 32408 on löytänyt euralainen Esa Mäkelä, joka on lahjoittanut sen Kansallismuseon kokoelmiin inventoinnin yhteydessä. Muut löydöt ovat löytyneet inventoinnissa.

KM-numero	Löytölaji	Nro	Kohde
KM 32394 1	KVARTSI-ISKOKSIA, 9 kpl	4	Vuorenmaa
KM 32394 2	KIVILAJI-ISKOKSIA, 3 kpl	4	Vuorenmaa
KM 32394 3	KVARTSI-ISKOKSIA, 2 kpl	4	Vuorenmaa
KM 32394 4	KIVILAJI-ISKOKSIA, 3 kpl	4	Vuorenmaa
KM 32394 5	KVARTSI-ISKOKSIA, 3 kpl	4	Vuorenmaa
KM 32395 1	KIVILAJI-ISKOKSIA, 6 kpl	8	Vainio-Mikkola
KM 32395 2	KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl	8	Vainio-Mikkola
KM 32395 3	KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl	8	Vainio-Mikkola
KM 32395 4	KIVILAJIYDIN	8	Vainio-Mikkola
KM 32396 1	SAVIASTIANPALOJA, rautakausi, 4 kpl	43	Keittiömäki
KM 32396 2	KIVILAJI-ISKOKSIA, 5 kpl	43	Keittiömäki
KM 32396 3	KVARTSI-ISKOKSIA, 4 kpl	43	Keittiömäki
KM 32397 1	SAVIASTIANPALOJA, 4 kpl	44	Mikkolanmäki
KM 32397 2	SAVIKIEKON KATKELMA	44	Mikkolanmäki
KM 32398 1	KVARTSIKAAVIN	69	Mikkolanmäki 2
KM 32398 2	KVARTSIESINE	69	Mikkolanmäki 2
KM 32398 3	KVARTSI-ISKOKSIA, 10 kpl	69	Mikkolanmäki 2
KM 32398 4	KIVILAJI-ISKOKSIA, 5 kpl	69	Mikkolanmäki 2
KM 32399 1	KIVILAJI-ISKOKSIA, 3 kpl	14	Vaheenummi
KM 32399 2	KIVILAJI-ISKOKSIA, 6 kpl	14	Vaheenummi
KM 32399 3	KVARTSI-ISKOKSIA, 13 kpl	14	Vaheenummi
KM 32400 1	SAVIASTIANPALOJA, nuorakeramiikkaa ?, 1 kpl	70	Kuivarinta 2
KM 32400 2	SAVIASTIANPALOJA, nuorakeramiikkaa, 2 kpl	70	Kuivarinta 2
KM 32400 3	KIVILAJI-ISKOKSIA, 2 kpl	70	Kuivarinta 2
KM 32400 4	KIVILAJI-ISKOKSIA, 1 kpl	70	Kuivarinta 2
KM 32400 5	KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl	70	Kuivarinta 2
KM 32400 6	PALANUTTA LUUTA, 3 kpl	70	Kuivarinta 2
KM 32401 1	KIVILAJI-ISKOKSIA, 13 kpl	71	Kinkassuo
KM 32401 2	PALANUTTA LUUTA, 17 kpl	71	Kinkassuo
KM 32401 3	KIVILAJI-ISKOKSIA, 2 kpl	71	Kinkassuo
KM 32401 4	KVARTSI-ISKOKSIA, 2 kpl	71	Kinkassuo
KM 32401 5	KIVILAJI-ISKOKSIA, 1 kpl	71	Kinkassuo
KM 32401 6	KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl	71	Kinkassuo
KM 32401 7	KVARTSI-ISKOKSIA, 2 kpl	71	Kinkassuo
KM 32402	SAVIASTIANPALOJA, 4 kpl	72	Vohlostenniemi
KM 32403 1	SAVIASTIANPALOJA, 1 kpl	73	Lahnasaarentie
KM 32403 2	SAVIASTIANPALOJA, 5 kpl	73	Lahnasaarentie
KM 32403 3	KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl	73	Lahnasaarentie
KM 32403 4	PALANUTTA LUUTA, 9 kpl	73	Lahnasaarentie
KM 32404 1	KIVILAJI-ISKOKSIA, 1 kpl	75	Ojala
KM 32404 2	KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl	75	Ojala
KM 32405	KVARTSI-ISKOKSIA, 2 kpl	76	Osma 2
KM 32406 1	SAVIASTIANPALOJA, 2 kpl	77	Lukkala
KM 32406 2	SAVIASTIANPALOJA, 2 kpl	77	Lukkala
KM 32406 3	SAVIASTIANPALOJA, 1 kpl	77	Lukkala
KM 32406 4	SAVIASTIANPALOJA ?, 1 kpl	77	Lukkala
KM 32407 1	SAVIASTIANPALOJA, 1 kpl	78	Ali-Nuoranne
KM 32407 2	KIVILAJI-ISKOKSIA, 2 kpl	78	Ali-Nuoranne
KM 32408	REIKÄKIVI	79	Haapalahti

Luettelo 4. Euran inventoinnin mustavalkokuvat

Kaikki kuvat on kuvannut Antti Bilund vuonna 2000.

Negatiivit on luetteloitu Satakunnan Museon kokoelmiin numeroilla SatM 204125 - SatM 204174.

nro	SatM-nro	aihe	pvm
	filmi 1		
1	204125	Eura [72] Vohlostenniemi. Asuinpaikkakumpareen eteläpäätä. Kumpareen laella karttalaukku maakivellä (koekuopasta metrin etelään). Kumpareen rinteeseen juurella näkyy vanhaa rantakivikkoa. Sen vasemmalla puolella näkyy kumpareen eteläpäässä olevan ison kiven pää. Etualalla on vesilätköä ja polku. Kuvattu polun ja ranteen suuntaan, kuvaussuunta pohjoisluoteeseen.	17.5.
2	204126	Eura [72] Vohlostenniemi. Asuinpaikkakumpareen eteläpäätä. Etualalla koekuoppa ja sen takana karttalaukku kivellä. Taaempänä kumpareen kaakkoisrintettä ja eteläpäässä oleva iso kivi, taustalla Pyhäjärvi. Kuvaussuunta eteläkaakkoon.	17.5.
3	204127	Eura [72] Vohlostenniemi. Asuinpaikkakumpareen eteläpäätä. Etualalla koekuopasta lounaaseen oleva iso kivi, ja sen takana kumpareen eteläpäässä oleva iso kivi. Taaempänä vasemmalla kumpareen laella karttalaukku maakivellä (koekuopasta metrin etelään), taustalla Pyhäjärvi. Kuvattu kumpareen länsipuolelta, kuvaussuunta itäkaakkoon.	17.5.
4		poistettu	
5		poistettu	
6	204128	Eura [59] Ahlströmin metsälohko. Kiviröykkiö kalliokumpareella lähikuvassa. Huomaa kaivettu kuoppa röykkiön keskellä (kuvan keskipisteessä ja siitä oikealla). Kuvaussuunta lounaaseen.	17.5.
7	204129	Eura [59] Ahlströmin metsälohko. Kiviröykkiö kalliokumpareella kuvan keskellä. Kuvattu noin 10 m päästä, kuvaussuunta luoteeseen.	17.5.
8	204130	Eura [11] Juholan metsäpalsta. Suuren röykkiön (10 x 14-15 m, pituus akseli N-S) eteläosan tuoreita latomuksia. Kuvattu röykkiön keskiosasta, länsilaidalta, kuvaussuunta kaakkoon.	18.5.
9	204131	Eura [11] Juholan metsäpalsta. Röykkiön eteläosan tuoreita latomuksia. Eteläisin "tarha" lähikuvassa. Kuvaussuunta länsiluoteeseen.	18.5.
10	204132	Eura [10] Riihimäki. Röykkiö mäen laella. Kuvaussuunta etelälounaaseen.	18.5.
11	204133	Eura [10] Riihimäki. Röykkiö mäen laella. Etualalla vasemmalla ja oikealla vanhoja, noin metrin syvyisiä kaivantoja, lähin noin 5 m päässä röykkiön reunasta. Kuvaussuunta pohjoiskoilliseen.	18.5.
12	204134	Eura [3] Ahlströmin metsäpalsta I. Kiviröykkiö kalliokumpareella. Röykkiön takalaidalla karttalaukku (vaalea) mittakaavana. Kuvaussuunta itään.	19.5.

Luettelo 4. Euran inventoinnin mustavalkokuvat (jatkoa)

nro	SatM-nro	aihe	pvm
13	204135	Eura [3] Ahlströmin metsäpalsta I. Kiviröykkiö kalliokumpareella. Kuvattu alaviistosta kallion juurelta. Kuvaussuunta etelälounaaseen.	19.5.
14	204136	Eura [3] Ahlströmin metsäpalsta I. Kiviröykkiö kalliokumpareella. Lähi kuva röykkiön kiveyksestä. Kuvaussuunta pohjoiskoilliseen.	19.5.
15	204137	Eura [74] Salasuonmäki. Röykkiö 1 kuvan keskellä kalliokumpareen laella, kuusen alla ja siitä vasemmalle. Kuvaussuunta itäkaakkoon.	22.5.
16	204138	Eura [74] Salasuonmäki. Röykkiö 1 kuvan keskellä kalliokumpareen laella, kuusen alla. Kuvattu kalliokumpareen pohjoisreunalla olevan jyrkänteen (etualalla) alta. Kuvaussuunta etelälounaaseen.	22.5.
17	204139	Eura [74] Salasuonmäki. Röykkiö 2 kuvan keskellä pienen kalliokumpareen laella. Kuvaussuunta pohjoiseen.	22.5.
18	204140	Eura [74] Salasuonmäki. Röykkiö 2 lähikuvassa. Kuvaussuunta pohjoiseen.	22.5.
19	204141	Eura [74] Salasuonmäki. Röykkiö 2 lähikuvassa. Kiveys on hajanaista varsinkin röykkiön keskellä ja siitä vasemmalle. Kuvaussuunta eteläkaakkoon.	22.5.
20	204142	Eura [74] Salasuonmäki. Röykkiö 3 matalalla kallioharjanteella. Kuvaussuunta länsiluoteeseen.	22.5.
21	204143	Eura [74] Salasuonmäki. Röykkiön 3 ilmeisesti ehjempää länsipuolta. Kiveys alkaa jäkälän alta jo etualalla (varjon pään vieressä) olevasta tummasta mättäystä. Taustalla röykkiön pengottua itäpuolta. Kuvaussuunta itäkoilliseen.	22.5.
22	204144	Eura [74] Salasuonmäki. Etualalla pieni kasamainen röykkiö. Sen takana kallion laella röykkiö 3. Kuvaussuunta koilliseen.	22.5.
23	204145	Eura [74] Salasuonmäki. Pöytämäinen kivirakennelma (ilmeisesti moderni). Kuvaussuunta lounaaseen.	22.5.
24	204146	Eura [74] Salasuonmäki. Pöytämäinen kivirakennelma (ilmeisesti moderni). Sen takana vasemmalla toinen pienten kivien varaan nostettu laakakivi ja siihen nojaava kivi. Kuvaussuunta kaakkoon.	22.5.
25		poistettu	
26	204147	Eura [69] Mikkolanmäki 2. Kivikautinen asuinpaikka joen takana pellolla. Löytöaluetta on kuvan keskellä olevan risteyksen (varoituskolmio) tasalta oikealle, jokitörmän reunalla olevaan pensaikkoon asti rinteeseen puolivälissä, mutta ei aivan sen alaosassa eikä aivan metsän reunaa kulkevan tien vieressä. Vasemmalla tien takana näkyy Kauttuan seurakuntakeskus Mikkolanmäellä. Kuvattu valtatieltä Luistarin kalmiston kohdalta, kuvaussuunta itään.	23.5.
27		poistettu	

Luettelo 4. Euran inventoinnin mustavalkokuvat (jatkoa)

nro	SatM-nro	aihe	pvm
28	204148	Eura [47] Kauttuan vanhan kylän paikka. Kylätontin länsiosa erottuu tummana alueena pellossa taustalla. suurin osa tontista jää vielä taemmas, taloon tulevan tien oikealle puolelle. Kuvattu maantieltä, kuvaussuunta koilliseen.	23.5.
29	204149	Eura [73] Lahnasaarentie. Taustalla auto peruskartassa (1996) näkyvässä mökkitien risteyksessä. Lähempänä on uudempi mökkitien risteys. Löytökohta on sen kohdalla tien vasemmalla puolella ojassa. Asuinpaikka jatkuu ilmeisesti vasemmalle metsään. Pyhäjärvi jää taustalle ja oikealle. Kuvaussuunta koilliseen.	30.5.
30	204150	Eura [73] Lahnasaarentie. Vasemmalla auto peruskartassa (1996) näkyvässä mökkitien risteyksessä. Taustalla on uudempi mökkitien risteys, ja kauempana uusi huvila rantatörmän alla. Löytökohta on risteuksen kohdalla tien oikealla puolella ojassa. Asuinpaikka jatkuu ilmeisesti oikealle metsään. Kuvaussuunta etelälounaaseen.	30.5.
31	204151	Eura [73] Lahnasaarentie. Taustalla auto peruskartassa (1996) näkyvässä mökkitien risteyksessä. Löytökohta on etualalla ojassa, kohdassa, jossa sen seinämästä valuu hiekkaa. Kuvaussuunta koilliseen.	30.5.
32	204152	Eura [73] Lahnasaarentie. Löytökohta on etualalla, tien vieressä olevassa ojassa. Taustalla uuden huvilan rakennuksia rantatörmän alla. Pihaan menevä tie leikkaa rantatörmää. Kuvaussuunta etelään.	30.5.
33	204153	Eura [44] Mikkolanmäki. Etualalla ja oikealla on Sepäntie, jolta vasemmalle (viitan kohdalla) kääntyy Mäkirinteentie. Sen varrella vasemmalla näkyy rivitalotontin kulmassa pensasaitaa. Inventointilöydöt on kerätty Mäkirinteentien varrelta ojasta lyhtypylväiden väliseltä alueelta (vasen postilaatikoiden lähellä, oikea 5-10 m Sepäntien risteyksestä. Taustalla metsän peitossa on Mikkolanmäen länsikärjen louhikkoinen rinne. Kuvaussuunta eteläkaakkoon.	31.5.
34	204154	Eura [44] Mikkolanmäki. Lähikuva Mäkirinteentien itäreunalla olevasta peratusta ojasta, jonka seinämässä olevasta tummasta kerroksesta inventointilöydöt on kerätty. Taustalla Mäkirinteentien länsipuolella oleva rivitalo. Kuvaussuunta koilliseen.	31.5.
35	204155	Eura [43] Keittiömäki. Yleiskuva alueesta. Keskellä on Keittiömäen luoteisin asuinrakennus. Rautakautinen kalmisto on sen takana, ulkorakennuksen vasemmalla puolella kumpareella. Kivikautisia asuinpaikkalöytöjä on aiemmin saatu samalta alueelta kumpareelta. Inventoinnissa kivi- ja rautakautisia löytöjä kerättiin myös kumpareen vasemmalta puolelta pellostä (auringon valaisemasta pensaikosta kuvaajaan päin). Kuvaussuunta pohjoiskoilliseen.	1.6.
36	204156	Eura [43] Keittiömäki. Inventoinnin löytöalue muuntajasta taustalle vasemmalle suuntautuvan sähkölinjan ja oraspellon reunan välisellä alueella. Oikealla Keittiömäen luoteisin asuinrakennus, jonka taakse kumpareelle aiempi löytöalue sijoittuu. Kuvaussuunta luoteeseen.	1.6.

Luettelo 4. Euran inventoinnin mustavalkokuvat (jatkoa)

nro	SatM-nro	aihe	pvm
	filmi 2		
1	204157	Eura [70] Kuivarinta 2. Kivikautinen asuinpaikka kuvattuna sen eteläpäästä, hiekkakuoppaan tulevalta tieltä, panoraaman vasen kuva. Kvartsi-iskoksen KM 32400:5 löytökohta kuopan reunan vasemmanpuoleisimmassa kohdassa, muut löytöpaikat siitä oikealle kuopan takareunalla. Kuvaussuunta pohjoisluoteeseen.	1.6.
2	204158	Eura [70] Kuivarinta 2. Kivikautinen asuinpaikka kuvattuna sen eteläpäästä, hiekkakuoppaan tulevalta tieltä, panoraaman keskimäinen kuva. Saviastianpalan KM 32400:1 löytökohta kuvan keskellä, kuusen kohdalla, muut löytöpaikat siitä vasemmalle kuopan takareunalla. Kuvaussuunta pohjoiskoilliseen.	1.6.
3	204159	Eura [70] Kuivarinta 2. Kivikautinen asuinpaikka kuvattuna sen eteläpäästä, hiekkakuoppaan tulevalta tieltä, panoraaman oikea kuva. Kuvassa hiekkakuopan metsittynyttä itälaitaa ja itäpuolella olevalle pellolle menevä tie. Kuvaussuunta itäkoilliseen.	1.6.
4	204160	Eura [70] Kuivarinta 2. Kivikautisen asuinpaikan löytöaluetta kuvattuna hiekkakuopan keskeltä. Saviastianpala KM 32400:1 löytyi kuopan reunan päältä, oikealla olevan kuusen edustalta, saviastianpalat KM 32400:2 ja kivilaji-iskokset KM 32400:3 karttalaukun kohdalta ja kivilaji-iskos KM 32400:4 kuvan vasemmasta laidasta. Kuvaussuunta pohjoisluoteeseen.	1.6.
5	204161	Eura [70] Kuivarinta 2. Kivikautisen asuinpaikan löytöaluetta kuvattuna hiekkakuopan reunan päältä. Saviastianpala KM 32400:1 löytyi etualalla olevan kannon luota irtomaasta, saviastianpalat KM 32400:2 ja kivilaji-iskokset KM 32400:3 karttalaukun kohdalta, kivilaji-iskos KM 32400:4 vähän taaempaa ja kvartsi-iskos KM 32400:5 taustalla paljaana näkyvästä hiekkakuopan seinämästä. Kuvaussuunta etelälounaaseen.	1.6.
6	204162	Eura [71] Kinkassuo. Kivikautisen asuinpaikan löytöaluetta hiekkakuopan länsipäässä. Kuvattu kuopalle tulevalta tieltä, joka jatkuu kuvassa taustalle vasemmalle (länsiluoteeseen). Päälöytöalue (KM 32400:1-2) alkaa kuopan reunalla tien vieressä kasvavasta koivusta ja ulottuu noin 5 m karttalaukusta oikealle. Karttalaukun kohdalla on keskittymä palanutta luuta ja pieniä iskoksia punaisessa likamaassa. Muut löytöpaikat jäävät kuvan oikealle puolelle. Kuvaussuunta luoteeseen.	2.6.
7	204163	Eura [71] Kinkassuo. Kivikautisen asuinpaikan löytöaluetta hiekkakuopan länsipäässä. Päälöytöalue (KM 32400:1-2) alkaa kuopan reunalla kasvavasta koivusta ja ulottuu noin 5 m karttalaukusta oikealle. Karttalaukun kohdalla on keskittymä palanutta luuta ja pieniä iskoksia punaisessa likamaassa. Muut löytöpaikat jäävät kuvaajan taakse ja vasemmalle puolelle. Kuvaussuunta lounaaseen.	2.6.
8	204164	Inventointikohde 79, Eura Haapalahti. Yleiskuva reikäkiven KM 32408 löytöpaikasta, joka on taustalla rannalla. Kuvaussuunta lounaaseen.	27.10.

Luettelo 4. Euran inventoinnin mustavalkokuvat (jatkoa)

nro	SatM-nro	aihe	pvm
9	204165	Inventointikohde 79, Eura Haapalahti. Reikäkiven KM 32408 löytöpaikka. Löytökohta on etualalla, pengerryksen edustalla rantavedessä. Pengerrys on osittain tontin ulkopuolella vesijätöllä. Kuvattu tontin länsinurkasta (rajamerkin päältä), kuvaussuunta etelään.	27.10.
10	204166	Inventointikohde 79, Eura Haapalahti. Yleiskuva reikäkiven KM 32408 löytöpaikasta. Löytökohta on lahdelman takana, pengerryksen edustalla rantavedessä. Taustalla on löytäjän, Esa Mäkelän kesämökki. Kuvattu naapuritontilla olevan niemekkeen kärjestä, kuvaussuunta pohjoiseen.	27.10.
11	204167	Inventointikohde 75, Eura Ojala. Naarjoen kansakoulun kokoelmiin kuuluvan kivinuijan ja iskosten KM 32404:1-2 löytöpaikka. Iskokset löytyivät kynnöksestä vasemmalla näkyvän saarekkeen ja sähköpylvään väliltä. Kiviesine lienee löytynyt taaempana vasemmalle laskevasta pellonreunasta tai siitä kuvaajaan päin jatkuvasta pellonreunasta. Kuvaussuunta länteen.	28.10.
12	204168	Eura [64] Kahala. Röykkiö kalliomäen korkeimmalla kumpareella. Kuvaussuunta länteen.	28.10.
13	204169	Eura [64] Kahala. Röykkiö kalliomäen korkeimmalla kumpareella. Kuvaussuunta etelään.	28.10.
14	204170	Eura [64] Kahala. Röykkiön kiveystä lähikuvassa. Kuvaussuunta länteen.	28.10.
15	204171	Eura [55] Vaaniinkangas. Röykkiöksi epäilty kivikkoinen kumpare keskellä. Oikeassa ja vasemmassa reunassa taustalla olevasta hiekkakuopasta työnnettyjä kiviä. Kuvaussuunta kaakkoon.	28.10.
16	204172	Eura [55] Vaaniinkangas. Röykkiöksi epäilty kivikkoinen kumpare keskellä. Vasemmalla hiekkakuopasta työnnettyjä kiviä. Kuvaussuunta länsilounaaseen.	28.10.
17	204173	Eura [55] Vaaniinkangas. Röykkiöksi epäilty kumpareen kivistä pintaa lähikuvassa. Taustalla ja oikealla on hiekkakuopan reunalla oleva, hiekkakuopan pintamaasta muodostuva valli, ja sen takana hiekkakuoppa. Kuvaussuunta eteläkaakkoon.	28.10.
18	204174	Eura [55] Vaaniinkangas. Hiekkakuopan seinämää, joka leikkaa röykkiöksi epäillyn kumpareen eteläosaa. Leikkauksessa on pehmeää hiekkamaata, eikä röykkiömäistä kiveystä näy. Kuvaussuunta länsiluoteeseen.	28.10.

Luettelo 5. Euran inventoinnin diakuvat

Kaikki kuvat on kuvannut Antti Bilund vuonna 2000.

Kuvat on luetteloitu Satakunnan Museon kokoelmiin numeroilla SatM 29335 - SatM 29356.

numero	aihe	pvm
SatM 29335	Eura [72] Vohlostenniemi. Asuinpaikkakumpareen eteläpäätä. Kumpareen laella karttalaukku maakivellä (koekuopasta metrin etelään). Kumpareen rinteeseen juurella näkyy vanhaa rantakivikkoa. Sen vasemmalla puolella näkyy kumpareen eteläpäässä olevan ison kiven pää. Etualalla on vesijättöä ja polku. Kuvattu polun ja rannan välistä, kuvaussuunta pohjoisluoteeseen.	17.5.
SatM 29336	Eura [72] Vohlostenniemi. Asuinpaikkakumpareen eteläpäätä. Etualalla koekuoppa ja sen takana karttalaukku kivellä. Taaempaan kumpareen kaakkoisrinnettä ja eteläpäässä oleva iso kivi, taustalla Pyhäjärvi. Kuvaussuunta eteläkaakkoon.	17.5.
SatM 29337	Eura [59] Ahlströmin metsälohko. Kiviröykkiö kalliokumpareella. Kuvaussuunta etelälounaaseen.	17.5.
SatM 29338	Eura [10] Riihimäki. Röykkiö mäen laella. Kuvaussuunta etelälounaaseen.	18.5.
SatM 29339	Eura [10] Riihimäki. Röykkiö mäen laella. Etualalla vasemmalla ja oikealla vanhoja, noin metrin syvyisiä kaivantoja, lähin noin 5 m päässä röykkiön reunasta. Kuvaussuunta pohjoiskoilliseen.	18.5.
SatM 29340	Susivare ($x = 6773\ 94$, $y = 1557\ 86$, $z = 80$). Ei inventointikohte. Luontainen (?) kivikko, jossa kaivelujälkiä. Kuvattu vertailukohteeksi eräille Euran epäselville röykkiökohteille (Eura [40] Vähä-Vaheen metsä ja Eura [41] Turajärven metsälohko).	19.5.
SatM 29341	Eura [3] Ahlströmin metsäpalsta I. Kiviröykkiö kalliokumpareella. Röykkiön takalaidalla karttalaukku (vaalea) mittakaavana. Kuvaussuunta itään.	19.5.
SatM 29342	Eura [3] Ahlströmin metsäpalsta I. Kiviröykkiö kalliokumpareella. Kuvattu alaviistosta kallion juurelta. Kuvaussuunta etelälounaaseen.	19.5.
SatM 29343	Eura [3] Ahlströmin metsäpalsta I. Kiviröykkiö kalliokumpareella. Lähiokuva röykkiön kiveyksestä. Kuvaussuunta pohjoiskoilliseen.	19.5.
SatM 29344	Eura [74] Salasuonmäki. Röykkiö 1 kuvan keskellä kalliokumpareen laella, kuusen alla ja siitä vasemmalle. Kuvaussuunta itäkaakkoon.	22.5.
SatM 29345	Eura [74] Salasuonmäki. Röykkiö 2 kuvan keskellä pienen kalliokumpareen laella. Kuvaussuunta pohjoiseen.	22.5.
SatM 29346	Eura [74] Salasuonmäki. Röykkiö 3 matalalla kallioharjanteella. Kuvaussuunta länsiluoteeseen.	22.5.
SatM 29347	Eura [74] Salasuonmäki. Pöytämainen kivirakennelma (ilmeisesti moderni). Kuvaussuunta lounaaseen.	22.5.

Luettelo 5. Euran inventoinnin diakuvat (jatkoa)

numero	aihe	pvm
SatM 29348	Eura [69] Mikkolanmäki 2. Kivikautinen asuinpaikka joen takana pelolla. Löytöaluetta on kuvan keskellä olevan risteyksen (varoituskolmio) tasalta oikealle, jokitörmän reunalla olevaan pensaikkoon asti rinteeseen puolivälissä, mutta ei aivan sen alaosassa eikä aivan metsän reunaa kulkevan tien vieressä. Vasemmalla tien takana näkyy Kauttuan seurakuntakeskus Mikkolanmäellä. Kuvattu valtatieltä Luistarin kalmiston kohdalta, kuvaussuunta itään.	23.5.
SatM 29349	Eura [47] Kauttuan vanhan kylän paikka. Kylätontin länsiosa erottuu tummana alueena pellossa taustalla. suurin osa tontista jää vielä taemmas, taloon tulevan tien oikealle puolelle. Kuvattu maantieltä, kuvaussuunta koilliseen.	23.5.
SatM 29350	Eura [44] Mikkolanmäki. Lähikuva Mäkirinteentien itäreunalla olevasta peratusta ojasta, jonka seinämässä olevasta tummasta kerroksesta inventointilöydöt on kerätty. Taustalla Mäkirinteentien länsipuolella oleva rivitalo. Kuvaussuunta koilliseen.	31.5.
SatM 29351	Eura [70] Kuivarinta 2. Kivikautisen asuinpaikan löytöaluetta kuvattuna hiekkakuopan keskeltä. Saviastianpala KM 32400:1 löytyi kuopan reunan päältä, oikealla olevan kuusen edustalta, saviastianpalat KM 32400:2 ja kivilaji-iskokset KM 32400:3 karttalaukun kohdalta ja kivilaji-iskos KM 32400:4 kuvan vasemmasta laidasta. Kuvaussuunta pohjoisluoteeseen.	1.6.
SatM 29352	Eura [71] Kinkassuo. Kivikautisen asuinpaikan löytöaluetta hiekkakuopan länsipäässä. Päälöytöalue (KM 32400:1-2) alkaa kuopan reunalla kasvavasta koivusta ja ulottuu noin 5 m karttalaukusta oikealle. Karttalaukun kohdalla on keskittymä palanutta luuta ja pieniä iskoksia punaisessa likamaassa. Muut löytöpaikat jäävät kuvaajan taakse ja vasemmalle puolelle. Kuvaussuunta lounaaseen.	2.6.
SatM 29353	Inventointikohde 79, Eura Haapalahti. Reikäkiven KM 32408 löytöpaikka. Löytökohta on etualalla, pengeryksen edustalla rantavedessä. Pengerys on osittain tontin ulkopuolella vesijätöllä. Kuvattu tontin länsinurkasta (rajamerkin päältä), kuvaussuunta etelään.	27.10.
SatM 29354	Inventointikohde 79, Eura Haapalahti. Yleiskuva reikäkiven KM 32408 löytöpaikasta. Löytökohta on lahdelman takana, pengeryksen edustalla rantavedessä. Taustalla on löytäjän, Esa Mäkelän kesämökki. Kuvattu naapuritontilla olevan niemekkeen kärjestä, kuvaussuunta pohjoiseen.	27.10.
SatM 29355	Inventointikohde 75, Eura Ojala. Naarjoen kansakoulun kokoelmiin kuuluvan kivinuijan ja iskosten KM 32404:1-2 löytöpaikka. Iskokset löytyivät kynnöksestä vasemmalla näkyvän saarekkeen ja sähköpylvään väliltä. Kiviesine lienee löytynyt taaempaan vasemmalle laskevasta pellonreunasta tai siitä kuvaajaan päin jarkuvasta pellonreunasta. Kuvaussuunta länteen.	28.10.
SatM 29356	Eura [64] Kahala. Röykkiö kalliomäen korkeimmalla kumpareella. Kuvaussuunta etelään.	28.10.

Kunta:	EURA	Kylä:	Isovahe
Nimi:	Lähdekorpi	Inv.nro:	1

Mj.tyyppi:	löytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	1134 04	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6778 92	Y: 1559 59	Z: 38.0 Z2: 40.0

Kiviesinelöytöjä pellostä, ei merkkejä asuinpaikasta.
Loivasti pohjoiseen laskevaa hiekkasavimaata.

Tutkija:	Appelgren Hjalmar	tarkastus	vv/kk	1902
Tutkija:	Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 6

Löydöt:
KM 4159 KIVIESINEITÄ.
KM 5476 KIVIESINEITÄ.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 2,5 km lounaaseen.

Peruskarttaote 8

Bilund 2000:

Kohde sijaitsee matalien mäkien ympäröimässä, noin sata metriä pitkässä ja puoli kilometriä leveässä notkossa. Notkon pohjalla maa on lähes tasaista, hyvin loivasti pohjoiseen viettävää. Maaperä on hiekansekaista savea. Koko notkon pohja on peltona. Ympärillä olevat mäet ovat kivistä, osittain kallioista moreenimaata. Pellon eteläpuolella, mäen rinteiden alaosassa, on Lehtimäen talo. Taloon tulee tie pohjoisesta, pellon poikki. Muinaisjäännösrekisterin mukaan asuinpaikka sijaitsee pellolla tien molemmilla puolilla ja on laajuudeltaan 50 m x 80 m.

Paikalta on saatu Kansallismuseoon vuonna 1902 kiviesineen teelmiä (KM 4159:1-6) ja vuonna 1910 kivikirves ja kourutalton (KM 5476:1-2). Hj. Appelgren on tarkastanut löytöpaikan vuonna 1902. Hän on tällöin piirtänyt siitä myös kartan. Sen mukaan esineet KM 4159 ovat löytyneet pieneltä alalta pellon lounaislaidalta. Esineiden KM 5476 tarkka löytökohta ei ole tiedossa. Appelgren oli myös havainnut pellolla punaisia palokohtia molemmilla puolilla Lähdekorpeen vievää tietä.

Anna-Liisa Hirviluoto toteaa inventointikertomuksessaan punaisten alueiden näkyneen selvästi myös vuonna 1959. Hän oli tehnyt pienen koekaivauksen tien länsipuolella olevalle punaiselle alueelle, mistä Valdemar Lehtimäki oli kertonut kaivaneensa "kivisen nokipaikan". Punaista kulttuurikerrosta oli ollut lapion piston syvyyteen, mutta nokea ei havaittu.

Paikka tarkastettiin inventoinnissa 22.5.2000. Pelto oli kokonaan kynnetty, ja sen pinta sulamisvesien huuhtoma. Havaintomahdollisuudet olivat erittäin hyvät. Maalaji pellolla oli hiekansekaista savea. Appelgrenin karttaan merkityllä kiviesineiden KM 4159 löytökohtalla ei näkynyt mitään erikoista. Maalaji oli pellon tällä laidalla varsin savista. Myös karttaan merkityt punaisen maan alueet näkyivät selvästi, itäisemmät selvemmin kuin läntiset. Maan väri näillä alueilla ei kuitenkaan ollut erityisen pu-

nainen, vaan lähinnä punertavan keltainen. Ympärillä olevaan harmaaseen savimaahan verrattuna ne kyllä olivat punertavamman sävyisiä. Maa ei näyttänyt palaneelta, vaan erilainen väri näytti johtuvan maan suuremmasta hiekkapitoisuudesta. Näillä kohdilla pinnalla oleva savikerros on ilmeisesti ohuempi kuin muualla, ja alla oleva hiekkamaa on sekoittunut kyntökerrokseen. Myös kivien esiintyminen juuri samoilla paikoilla (Appelgrenin kartan ja Hirviluodon kuvauksen mukaan) voi johtua siitä, että pohjamoreeni ulottuu lähes pintaan. Punertavat alueet ja pelto useiden kymmenien metrien säteellä niiden välissä ja ympärillä tarkastettiin huolellisesti, mutta mitään esihistorialliseen asutukseen viittaavaa materiaalia ei havaittu.

Suuren kiviesinemäärän löytyminen pieneltä alalta ei välttämättä viittaa asuinpaikkaan, vaan kyseessä voi olla kätkö. Tähän ehkä viittaa myös se, että esineiden joukossa on suuri määrä teelmiä. Pellolla olevat punertavat alueet näyttävät olevan geologisia muodostumia. Jos niissä on tulenpidon jälkiä tai "kulttuurikerrosta", mikään ei osoita, että ne liittyisivät kymmenien metrien päässä olevaan kiviesineiden löytöpaikkaan tai olisivat esihistoriallisia. Koska löytöpaikasta, punaisilta alueilta tai niiden ympäristöstä pellolla ei inventoinnissa erittäin hyvistä havaintomahdollisuuksista huolimatta löytynyt mitään kivilautiseen asuinpaikkaan viittaavaa, ehdotetaan kohde siirrettäväksi kolmanteen luokkaan. Kohteen tyyppiksi sopinee kivilautinen löytöpaikka, ja koordinaateiksi kiviesineiden löytökohdan koordinaatit ($x = 6778\ 92$, $y = 1559\ 59$).

Muinaisjäännösrekisterin mukaan kohde sijaitsee Isovahen kylän Lehtimäki-nimisellä tilalla RN:o 1:548 (kiinteistötunnus 050-405-0001-0548). Peruskartan mukaan edellä mainittu tila sijaitsee etelämpänä metsäalueella, eikä ulotu pellolle. Pelto on tilaa RN:o 1:534 (kiinteistötunnus 050-405-0001-0534).

Kunta: EURA	Kylä: Isovahe
Nimi: Kuivarinta	Inv.nro: 2

Mj.tyyppi: ruumishauta	Luokka: 3
Ajoitus: kivikautinen	nuorakeraaminen

Kartta: 1134 04	Koordinaatit: Paikka
X: 6779 14	Y: 1558 24 Z: 42.0

Nuorakeraaminen astia hiekkakuopasta.
Hiekkakumpare, tuhoutunut kokonaan hiekanotossa.

Tutkija: Meinander C. F.	tarkastus	vv/kk	1953 /11
Tutkija: Meinander C. F.	tarkastus	vv/kk	1954 / 6
Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija: Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 6

Löydöt:
KM 13347 SAVIASTIA, nuorakeraaminen.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 3,5 km lounaaseen.

Peruskarttaote 5

Bilund 2000:

Muinaisjäännös sijaitsee pienellä, noin 50 m läpimittaisella sorakukkulalla, jota kolmelta suunnalta ympäröivät alavat ja kosteat, nykyisin pelloksi raivatut niityt. Luoteessa kumpare liittyy laajempaan metsäiseen mäkeen. Kumpare on ollut noin 4 m korkea, mutta se on kaivettu kokonaan hiekkakuopaksi. Vähäisiä jäänteitä siitä on vielä jäljellä itälaidalla. Kumpareen etelälaidan kohdalla hiekkakuopassa on suuri L-kirjaimen muotoinen ulkorakennus. Sen eteläpuolitse kulkee tilustie noin 200 m päässä idässä olevasta Kuivarinnan talosta länteen.

Maanomistaja Urpo Nikki toimitti paikalta löytyneitä nuorakeraamisen astian palasia Kansallismuseoon lokakuussa 1953. C. F. Meinander tarkasti löytöpaikan 1.11.1953 ja suoritti vielä paikalla pienen koekaivauksen (2 m x 3 m) kesäkuussa 1954. Löytöinä saatiin talteen noin kaksi kolmasosaa nuorakeraamisesta astiasta (KM 13347). Astian jäännökset olivat olleet noin 40 cm syvyydessä sora- maassa, kumpareen etelälaidalla, edellä mainitun ulkorakennuksen lähellä, sen koillispuolella. Ne olivat tulleet esiin rakennuksen luo sorakuopan puolelta tulevaa ajotietä levennettäessä. Koekaivauksessa paikalta ei enää löytynyt mitään.

Meinander tarkasti vuonna 1954 myös hiekkakuopan muut reunat, joista Nikki oli löytänyt kvartsisiruja. Mitään ei kuitenkaan löytynyt, ja Meinander epäilee kvartsienkin olleen luontaisia.

Inventoinnissa 1.6.2000 tarkastettiin löytöpaikka ja hiekkakuopan muut reunat. Meinanderin kartta- piirroksen merkitty löytökohta ulkorakennuksen vieressä on nyt hiekkakuoppaa. Siitä 5-10 m kaak- koon ja itään on jäljellä vähäinen vallimainen jäännös kumpareen rinteeseen melko jyrkästi laskevasta

alalaidasta pellon reunassa. Leikkauksissa ei näkynyt merkkejä muinaisjäännöksistä, eikä niille ka-peassa soravallissa olisi tilaakaan.

Hiekkakuopan muilla reunoilla havaintomahdollisuudet olivat kasvillisuudesta johtuen enimmäkseen huonot, paikoin kohtalaiset. Mitään muinaisjäännöksiin viittaavaa ei havaittu. Hiekkakuoppa on ehkä Meinanderin tarkastuksen jälkeen jonkin verran laajentunut myös lännessä ja pohjoisessa, vaikka sitä onkin vaikea varmasti päätellä, koska Meinanderin karttapiirroksessa ei ole mittakaavaa. Nyt kuoppa ulottuu peruskartassa näkyvään kärrytiehen asti. Se kiertää kuopan länsi- ja pohjoisreunaa sen päällä. Kuopan käyttö näyttää nyt loppuneen.

Hiekkakuopan luoteispuolella maasto on ehjää, kumpuilevaa metsämaata. Maaperä on ilmeisesti samanlaista kuin löytöpaikalla. Maasto on ilmeisesti sopivaa sekä samanlaisille haudoille että asuinpaikaksi. Mitään muinaisjäännöksiin viittaavaa ei pinnallisessa tarkastelussa kuitenkaan havaittu, eikä inventoinnissa ollut mahdollisuutta koekuopitukseen.

Alkuperäinen löytöpaikka sijaitsee Isovahen kylään kuuluvalla tilalla RN:o 1:354, kuten muinaisjäännösrekisterissä mainitaan. Tähän tilaan kuuluva osa kumpareesta on kuitenkin kokonaan tuhoutunut. Ehjää maastoa on vain pohjoisempana Kirkonkylään kuuluvan tilan RN:o 1:24 puolella.

Muinaisjäännösrekisterin kartassa kohteen raja-
aus on varsin laaja, noin hehtaari. Siihen kuuluu metsämaastoa löytökohdan luoteispuolella ja suopeltoa sen lounaispuolella. Varsinainen löytökohta jää rajauksen itäreunalle. Muinaisjäännös on ilmeisesti kuitenkin ollut pienialainen. Löytökohta ja sen ympäristö useiden kymmenien metrien säteellä on tuhoutunut hiekanotossa, joten sen pitämiseksi rauhoitettuna ei ole enää perusteita. Maasto kauempana, hiekkakuopan luoteispuolella, on eri tyyppisille muinaisjäännöksille sopivaa, mutta löytöjä, jotka antaisivat aiheutta ulottaa rauhoitusalue sinne ei ole. Kohde ehdotetaan siirrettäväksi kolmanteen luokkaan.

Kohteen koordinaatit on korjattu. Muinaisjäännösrekisterissä ollut koordinaattipiste ($x = 6779\ 14$, $y = 1558\ 21$) osuu ulkorakennuksen länsipuolelle. Meinanderin karttapiirroksen mukaan löytökohta on kuitenkin rakennuksen koillispuolella ($x = 6779\ 14$, $y = 1558\ 24$).

Kunta:	EURA	Kylä:	Mestilä
Nimi:	Ahlströmin metsäpalsta I	Inv.nro:	3

Mj.tyyppi:	kiviröykkiö	Luokka:	2
Ajoitus:	ajoittamaton		

Kartta:	1134 04	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6774 63	Y: 1557 76	Z: 65.0

Pieni, matala kiviröykkiö avokalliolla.
Kumpare laajan kallioalueen reunassa, pohjoisessa suota.

Tutkija:	Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 12 km lounaaseen.

Peruskarttaote 4

Bilund 2000:

Röykkiö sijaitsee laajan avokallioalueen pohjoisreunalla. Se on ympäristöään hieman korkeammalla kalliokumpareella tai -harjanteella. Etelän puolella kallio on kuitenkin melko tasaista ja alkaa muutama kymmenen metrin päässä nousta loivasti etelään. Koillisessa ja pohjoisessa kallio laskeutuu röykkiön luota melko jyrkkänä noin 5 m. Pohjoispuolella on laajalla alueella alavaa, osittain soistunutta maata, jonka keskellä on pieniä matalia kalliokumpareita. Notkon soistunut pohja on vain noin metrin läheisen Lavajärven pintaa ylempänä.

Anna-Liisa Hirviluoto mainitsee röykkiön inventointikertomuksessaan. Hänen mukaansa röykkiö on pyöreä kiviraunio, jonka koko on 3,2 x 3,4 x 0,45 m.

Muinaisjäännös tarkastettiin inventoinnissa 19.5.2000. Röykkiön sijaintina muinaisjäännösrekisterissä oli $x = 6774\ 72$, $y = 1557\ 84$, ja samalle kohdalle se on merkitty myös Hirviluodon inventointikertomuksen karttaliitteessä ja vuoden 1998 maastokartassa. Tältä paikalta tai lähiympäristöstä maastosta ei kuitenkaan löytynyt mitään röykkiötä. Sen sijaan kuvauksen mukainen röykkiö on noin 150 m päässä lounaassa ($x = 6774\ 63$, $y = 1557\ 76$). Röykkiö sijaitsee muuten kivettömällä silokalliolla. Se on mitoiltaan aivan Hirviluodon ilmoittaman mukainen, muodoltaan säännöllisen pyöreä ja profiilitaan kupera. Kivet ovat tavallisia moreenikiviä, osittain ilmeisesti paikalta kallion pinnasta lohkeillutta graniittia. Niitä on röykkiön keskiosassa kolmessa tai neljässä kerroksessa. Kivien koko on 10-30 cm, keskimäärin ehkä noin 20 cm. Röykkiö on lähes ehjä. Keskellä on noin puolen metrin läpimitäinen kuoppa, joka ei ulotu kallion pintaan asti.

Hirviluoto mainitsee röykkiöstä, että kyseessä on opettaja Lyysaaren antama tieto, ja muutenkin kuvauksesta saa käsityksen, että hän ei ehkä ole itse käynyt paikalla. Tämä on voinut vaikuttaa siihen, että röykkiö on tullut merkityksi väärään paikkaan kartalle. Myös Hirviluodon kohteelle antama nimi "Ahlströmin metsäpalsta" viittaa tähän. Kohteelle aiemmin ilmoitettu sijainti osuu alueelle, joka on peruskartan mukaan yhteismetsää. Keväällä 2000 havaittu röykkiö taas on tilalla 22:73, joka ilmeisesti on Ahlströmin maata. Edellä olevan perusteella kohteen koordinaatit on korjattu.

Kunta: EURA	Kylä: Turajärvi
Nimi: Vuorenmaa	Inv.nro: 4

Mj.tyyppi: asuinpaikka	Luokka: 2
Ajoitus: kivikautinen	

Kartta: 1134 04 Koordinaatit: Paikka
 X: 6776 90 Y: 1552 08 Z: 50.0 Z2: 55.0

Asuinpaikkalöytöjä pellosta.
 Pohjoiseen laskevaa hiekkasta rinnettä.

Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi vv/kk 1959
Tutkija: Bilund Antti	inventointi vv/kk 2000 / 5

Löydöt:

KM 14797	KOURUTALTAN KATKELMA, Tummaa kiveä. Kauttaaltaan hiottu. Kärkikatkelma.
KM 14811: 1	KIVILAJI-ISKOKSIA, 3 kpl.
KM 14811: 2	KVARTSI-ISKOKSIA, 3 kpl.
KM 32394: 1	KVARTSI-ISKOKSIA, 9 kpl.
KM 32394: 2	KIVILAJI-ISKOKSIA, 3 kpl.
KM 32394: 3	KVARTSI-ISKOKSIA, 2 kpl.
KM 32394: 4	KIVILAJI-ISKOKSIA, 3 kpl.
KM 32394: 1	KVARTSI-ISKOKSIA, 3 kpl.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta noin 10 km lounaaseen.

Peruskarttaote 3

Bilund 2000:

Asuinpaikka sijaitsee pohjoiskoilliseen viettävällä hiekkapohjaisella peltorinteellä Vuorenmaan talosta 50-150 m luoteeseen. Lounaassa aluetta rajaa metsäinen, kivikkoinen ja kallioinen Korkiavuori, ja kaakossa, Vuorenmaan talon takana, laaja mäki-alue. Pohjoisessa pelto jatkuu kauemmas, mutta maasto muuttuu tasapohjaiseksi notkelmaksi heti asuinpaikan pohjoispuolella. Naarjoen kylältä Salajärvelle tuleva tie kulkee luoteesta kaakkoon Korkiavuoren pohjoispuolitse, pellon poikki asuinpaikkaa sivuten ja edelleen Vuorenmaan pihan läpi.

Anna-Liisa Hirviluoto löysi asuinpaikan vuoden 1959 inventoinnissa. Tällöin hän keräsi pelloilta kvartsi-iskoksia KM 14811 ja toimitti lisäksi museoon Heikki Vuorenmaan aiemmin peltotoissa löytämän taltan katkelman KM 14797. Jo vuonna 1898 on museoon tullut kiviesine KM 3640:4, jonka Hirviluoto arvelee löytyneen samasta pellosta ("70 sylvä asuinrakennuksesta länteen"). Lisäksi Hirviluoto havaitsi pellon länsilaidalla hiekkakuopan seinämässä nokimaata 20-50 cm syvyydessä ja 2,2 m laajuisella alueella.

Inventoinnissa 18.5.2000 pelloilta löytyi runsaasti kivilaji- ja kvartsi-iskoksia (KM 32394). Löytöjen esiintyminen oli läikikästä. Pellon länsilaidalla, sen yläosassa (x = 6776 88-92, y = 1552 05-08) oli

kvartsi-iskoksia (KM 32394:1). Idempänä, pellon poikki lounaaseen menevän tilustien varrella ja osittain edellistä aluetta alempana rinteessä oli toinen löytökeskittymä (KM 32394:2-3, $x = 6776\ 88-93$, $y = 1552\ 08-11$). Viimeksi mainitusta alueesta kaakkoon löytöjä oli harvakseltaan, enimmäkseen pitkin pellon lounaislaitaa (KM 32394:4-5, $x = 6776\ 85-88$, $y = 1552\ 09-14$).

Inventointihavaintojen perusteella asuinpaikka ulottuu noin puolen hehtaarin alueelle pellolla kylätien lounaispuolella. Tien koillispuolisella pellolla mitään asuinpaikkalöytöjä ei näkynyt, vaikka havaintomahdollisuudet olivat hyvät. Hirviluodon inventointiraportin liitteenä olevassa kartassa asuinpaikka on rajattu varsin suurpiirteisesti ja jopa suurimmalta osin tien pohjoispuolelle, mutta tällaiselle rajaukselle ei näyttäisi olevan perusteita. Myös muinaisjäännösrekisterin kuvauksessa asuinpaikan sanotaan ulottuvan tien molemmille puolille, ja lisäksi kartalla se on sijoitettu liian luoteeseen, lähes kokonaan inventoinnissa todetun löytöalueen luoteispuolelle. Lounaassa asuinpaikka ei jatku pellon ulkopuolelle, sillä heti pellon reunan takana on vanhoja hiekkakuoppia ja niiden takana kallioista maata. Kaikki edellä mainitut alueet kuuluvat tilaan RN:o 1:140.

Lännessä pellon reunan ulkopuolella, tilan RN:o 1:7 maalla, Korkiavuoren rinteeseen ja tien välissä on pienellä alalla asuinpaikaksi sopivaa maata, jolle asuinpaikka saattaa jatkua. Hirviluodon mainitsema hiekkakuoppa saattaa olla tällä alueella tien laidassa. Se on kuitenkin täysin umpeen kasvanut, eikä sitä voitu tarkastaa inventoinnissa.

Idässä asuinpaikka ei näytä jatkuvan Vuorenmaan talon ympärillä olevan tontin (ilmeisesti tila RN:o 1:142) puolelle.

Edellä olevan perusteella kohteen koordinaatit on korjattu ($x = 6776\ 90$, $y = 1552\ 08$), koska aiempi koordinaattipiste ($x = 6776\ 94$, $y = 1552\ 13$) osuu tien pohjoispuolelle, missä ei havaittu asuinpaikkalöytöjä. Muinaisjäännösrekisterissä kohteen yhtenäiskoordinaatit eivät vastaa sen aikaisempia peruskoordinaatteja.

Kunta: EURA	Kylä: Vaani
Nimi: Makasiinimäki-Pajamäki	Inv.nro: 5

Mj.tyyppi: röykkiö	Luokka: 2
Ajoitus: rautakautinen ?	

Kartta: 1134 05	Koordinaatit: Paikka
X: 6786 88	Y: 1556 72 Z: 45.0

Kaksi kiviä sisältävää maakumpua, välissä kuoppa.
Hiekkaharjun lakea, metsää, mahdollisesti entistä laidunta.

Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija: Kuokkanen Timo	inventointi	vv/kk	1984 / 8
Tutkija: Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Paikka sijaitsee Euran kirkosta noin 7 km luoteeseen.

Peruskarttaote 11

Bilund 2000:

Muinaisjäännös sijaitsee Vaaniin kartanon päärakennuksesta 200 m luoteeseen, soraharjun laella. Harju kohoaa ympäristöään noin 10 m korkeammaksi. Sen laella on noin hehtaarin alalla lähes ehjää, nurmipohjaista vanhaa mäntymetsää kasvavaa maastoa. Muuten ympäristö on voimakkaasti muokattua. Luoteessa muutaman kymmenen metrin päässä harju on kaivettu hiekkakuopaksi. Pohjoisessa sitä leikkaa Paneliaan menevä maantie. Idässä sen poikki muinaisjäännöksen ja kartanon välistä kulkee Vaaniin Neittamolle menevä tie. Etelässä ja lounaassa harjun alarinteellä on asuin- ja talousrakennuksia, lähimpänä etelässä suuri kuivurirakennus.

Anna-Liisa Hirviluoto on tarkastanut kohteen vuoden 1959 inventoinnissa kouluneuvos Anni Collanin ilmoituksen perusteella. Hänen mukaansa paikalla on kaksi turpeen peittämää kumpua, jotka ovat varmasti ihmisen tekemiä, ja niiden välissä vajoama. Röykkiö 1 on soikea ja vahvan turpeen peittämä. Turpeen alta pilkistää kiveystä. Röykkiö on rakenteeltaan hyvin kiinteä ja vaikuttaa vanhalta. Sen koko on 4,4 x 3 m. Röykkiö 2 sijaitsee edellisestä 10 m kaakkoon. Se on samankaltainen kuin röykkiö 1. Koko on 5,3 x 2,5 m.

Myös Timo Kuokkanen on tarkastanut kohteen 29.8.1984 Turun yliopiston hautaraunioprojektissa. Hänen tulkintansa mukaan paikalla on laakea kumpare, jonka keskellä on noin 4 m läpimittainen kuoppa.

Kohde tarkastettiin inventoinnissa 18.5.2000. Sen todettiin olevan Hirviluodon kuvauksen mukaisessa kunnossa. Röykkiöt eivät kuitenkaan ole muodoltaan säännöllisiä eivätkä selvärajaisia. Kaakkoisemman röykkiön voisi tulkita myös kahdeksi pienemmäksi vierekkäiseksi röykkiöksi, jotka reunustavat kuoppaa. Tällöin muodostelman voi hahmottaa myös siten kuin Kuokkanen esittää. Hirviluoto arvelee, että kummut ovat syntyneet silloin, kun kuoppa on kaivettu. Toisaalta hän esittää, että kummut ovat rautakautisia hautaröykkiöitä, viitaten kartanon pihamaalta löytyneeseen rautakautiseen keihäänkärkeen (KM I1681). Se, että kummut ovat muodostuneet niiden keskellä olevasta kuopasta kaivetusta maasta, näyttää hyvin todennäköiseltä. Tämä ei liene kovin tyyppilistä rautakautisille

hautaröykkiöille. Se, että kummut ovat rakenteeltaan kiinteitä ja vanhan näköisiä, ei välttämättä tarkoita, että ne olisivat rautakautisia. Röykkiöt ovat kiinteitä, koska ne ovat tosiaankin maakumpareita, eivätkä irtokivistä muodostuvia raunioita. Niissä ja varsinkin ympäristössä (myös kuopan pohjalta) maasta pilkistävät kivet eivät nähdäkseni ole röykkiöiden tarkoituksellinen rakenneosana. Aluskasvillisuudesta päätellen alue on ollut aiemmin laidunmaata, joten kumpareet ja kuoppa ovat voineet pyöristyä vanhan näköisiksi nopeastikin karjan sorkissa. Vaikka rautakautisten muinaisjäännösten löytyminen Vaaniin keskiaikaisesta kylästä ei olisikaan yllättävää, viittaus kartanon pihasta löydettyyn keihäänkärkeen on hypoteettinen. Kärki on löytötietojen mukaan löydetty "siirtomaasta", jonka alkuperää löytäjä ei tiennyt.

Keihäänkärki mainitaan tämän kohteen yhteydessä myös muinaisjäännösrekisterissä, mutta röykkiöt luokitellaan pronssikautisiksi. Niiden pronssikautisuudelle on vaikea nähdä mitään perustetta, varsinkin kun ne ovat pronssikautisiksi röykkiöiksi rakenteeltaan aivan epätyypillisiä.

Röykkiöt saattavat olla rautakautisia, vaikka mitään suoranaisia todisteita tästä ei ole, eikä se mielestäni pinnallisten maastohavaintojen perusteella ole edes kovin todennäköistä. Näin ollen röykkiöitä voidaan pitää muinaismuistolain tarkoittamina muinaisjäännöksinä. Niille muinaisjäännösrekisterissä annettu rauhoitusluokka (1) tuntuu kuitenkin liioittelulta. Edellä olevan perusteella röykkiöiden ajoitukseksi ehdotetaan mahdollisesti rautakautinen ja rauhoitusluokaksi 2.

Kunta: EURA
Nimi: Kotamäki

Kylä: Turajärvi
Inv.nro: 7

Mj.tyyppi: asuinpaikka Luokka: 2
Ajoitus: kivistinen

Kartta: 1134 05 Koordinaatit: Paikka
X: 6781 57 Y: 1551 05 Z: 42.5 Z2: 45.0

Asuinpaikkalöytöjä koulun tontilta ja perunamaasta.
Hiekkaisen harjanteen lakea, nykyisin suurelta osin tonttia.

Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa inventointi vv/kk 1959
Tutkija: Bilund Antti inventointi vv/kk 2000 /10

Löydöt:
KM 14977 KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 10 km länteen.

Peruskarttaote 2

Bilund 2000:

Asuinpaikka sijaitsee matalalla, luoteesta pistävällä mäenharjanteella. Harjanne on noin puoli kilometriä pitkä, sata metriä leveä ja kohoa noin 5 m ympäristöään korkeammalle. Lounaassa laskua on kuitenkin noin 10 m. Siellä harjanteen juurella virtaa luoteeseen Haajaanoja. Maaperä harjanteen laella on hiekkaista, mutta muuttuu savisemmaksi rinteillä. Rinteet ovat peltoa, mutta harjanteen laki enimmäkseen tonttialuetta. Harjanteen laella ovat rivissä Ollilan talo, Turajärven koulu ja Simulan talo ulkorakennuksineen. Harjanteen koillispuolta kulkee Naarjoelta Eurajoelle menevä maantie.

Anna-Liisa Hirviluoto kirjoittaa vuoden 1959 inventointikertomuksessa kyläläisten kertoneen, että Turajärven koulun rakennustöissä 1925-26 oli löytynyt nokisia liedenpohjia maan sisältä ja kiviesineitä. Esineet oli viety museoon, mutta niiden nykyinen olinpaikka ei ole tiedossa. Koulunmäestä oli löytynyt myös kivitalta, jota ainakin silloin säilytettiin Turajärven koululla. Inventoinnissa uusia löytöjä ei ollut tullut esiin. Seuraavana vuonna Kansallismuseon kokoelmiin on kuitenkin tullut opettaja Valter Lyysaaren lähettämä ja löytämä kvartsi-iskos KM 14977. Se on löytynyt Turajärven kansakoulun mäestä perunapellosta.

Koulun tonttiin kuuluvat pellot olivat vuoden 2000 inventoinnin aikana viljelemättöminä, ja havaintomahdollisuudet alueella olivat muutenkin huonot, joten mitään uutta tietoa asuinpaikasta ei saatu. Muita kynnettyjä peltoja Haajaanojan varrella Simulan ja Haajaanojan yli Levumäkeen menevän tien välillä tarkastettiin 27.10.2000. Vaikka maasto paikoin oli hyvin asuinpaikaksi sopivaa, ei mitään esihistoriallisiin muinaisjäännöksiin viittaavaa havaittu.

Kunta:	EURA	Kylä:	Turajärvi
Nimi:	Vainio-Mikkola	Inv.nro:	8

Mj.tyyppi:	asuinpaikka	Luokka:	2
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	1134 05	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6782 07	Y: 1551 78	Z: 50.0 Z2: 52.5

Asuinpaikkalöytöjä pellolta ja hiekkakuopasta.
Hyvin loivasti lounaaseen laskevaa hiekkaista rinnettä.

Tutkija:	Äyräpää Aarne	tarkastus	vv/kk	1911
Tutkija:	Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Löydöt:

KM 14809	KIVILAJI- JA KVARTSI-ISKOKSIA, 11 kpl, harmaa kivilaji-iskos ja 10 kvartsi-iskosta.
KM 32395: 1	KIVILAJI-ISKOKSIA, 6 kpl.
KM 32395: 2	KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl.
KM 32395: 3	KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl.
KM 32395: 4	KIVILAJIYDIN.
RauM 1597: 1	OIKOKIRVEEN KATKELMA.
RauM 1597: 2	KIVI-ISKOKSIA.
RauM 1597: 3	

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 7 km länsiluoteeseen.

Peruskarttaote 2

Bilund 2000:

Asuinpaikka sijaitsee hyvin loivasti lounaaseen laskevalla hiekkaisella rinteellä. Asuinpaikka on noin 80 m leveällä SSW-NNE-suuntaisella peltokaistaleella. Pellon länsipuolella on pohjoisempana vanha hiekkakuoppa, ja sen takana pohjoiseen menevä tie. Tien länsipuolella on pohjoisempana ehjää metsämaastoa, sen eteläpuolella rakennuksia (ilmeisesti metsästysseuran maja), ja etelässä sahan varastokenttää, jolta on kaivettu pois pintamaa. Varastokenttää ulottuu myös pellon lounaispuolelle edellä mainitusta tiestä itään. Myös pellon kaakkoisreunaa kulkee tie. Se menee pellon pohjoispäähän, missä ovat Lehtolan talon rakennukset, ja niiden länsipuolella suuri sikalarakennus. Pellon kaakkoispuolella on metsämaata, paitsi pellon eteläkärjestä itään, missä on kaksi ilmeisesti kesäasuntoina olevaa mökkiä.

Kustaa Ketola on löytänyt pellon länsipuolisesta hiekkakuopasta Rauman museossa olevat kiviesineet RM 1597:1-3. Aarne Äyräpää on tarkastanut paikan vuonna 1911 ja havainnut selviä kivikautisen asutuksen jälkiä. Vuoden 1959 inventoinnissa Anna-Liisa Hirviluoto ei havainnut silloin jo tyhjäksi ajatussa hiekkakuopassa kulttuurikerroksia, mutta löysi sieltä muutamia kvartsi-iskoksia.

Hän löysi iskoksia myös pellostä ja havaitsi sen eteläreunalla olevan ojan seinämässä kulttuurikerrosta.

Asuinpaikka tarkastettiin inventoinnissa 22.5.2000. Pellossa kasvoi jo melko rehevää orasta, joten vain kapea kylvämätön kaista pellon reunoilla oli mahdollista tarkastaa. Tarkastuksessa löytyi kivilaji- ja kvartsi-iskoksia (KM 32395:1-2) muutaman kymmenen metrin matkalta pellon läntisimmästä kärjestä koilliseen ($x = 6782\ 05-09$, $y = 1551\ 76-79$). Yksi kvartsi-iskos (KM 32395:3) löytyi pellon luoteislaidalta läheltä sen pohjoiskulmaa ($x = 6782\ 15$, $y = 1551\ 83$). Pellon muilta laidoilta ei löytynyt mitään, vaikka havaintomahdollisuudet kapealla kylvämättömällä kaistalla olivat hyvät. Myös pellon lounaispään kaakkoispuolella ja samalla korkeustasolla sen kanssa olevat pienet kasvimaatilkut mökin ympäristössä ($x = 6781\ 98$, $y = 1551\ 83$) tarkastettiin, mutta mitään asuinpaikkaan viittaavaa ei havaittu. Pellon lounaislaidalla oleva oja oli heinittynyt, joten havaintoja mahdollisesta kulttuurikerroksesta ei voitu tehdä.

Pellon länsilaidan löytöalue on aivan hiekkakuopan reunalla. Kuoppa ulottuu koko sille alueelle, jota rajaavat kartalla kaakossa pelto, lännessä tie ja pohjoisessa siltä Lehtolaan eroava kärrytie. Kuopan alueella asuinpaikka on tuhoutunut. Kuitenkin inventoinnissa löytyi kuopan länsilaidalta suuri kivilajiydin (KM 32395:4). Löytöpaikka on lännessä kuoppaan laskeutuvan ajotien ja sen eteläpuolitse (pohjoiseen menevän tien ali) kulkevan ojan välissä ($x = 6782\ 17$, $y = 1551\ 76$). Löytökohdallakin maata on ehkä kaiveltu, joten ydin ei välttämättä ollut alkuperäisellä paikallaan. Ehjää maata on kuitenkin lähellä, tien alla ja sen länsipuolella.

Asuinpaikka näyttäisi inventointihavaintojen perusteella keskittyvän pellon länsiosaan, mutta voi ulottua idemmäksi. Aivan pellon itälaidasta ja sen kaakkoispuolelta havaintoja siitä ei saatu. Idässä maasto myös muuttuu kallioiseksi. Lounaassa aluetta rajaa sahan alue, jolta pintamaa on poistettu. Lännempänä hiekkakuoppa on tuhonnut asuinpaikkaa. Sen länsipuolella maasto näyttää jatkuvan sopivana, mutta varmoja havaintoja muinaisjäännöksen ulottuvuudesta tällä suunnalla ei ole. Muinaisjäännösrekisterissä kohteen koordinaateiksi on merkitty $x = 6782\ 08$, $y = 1551\ 86$. Tämä piste osuu aivan pellon itälaidalle, mistä ei inventoinnissa löytynyt mitään. Koordinaateiksi ehdotetaan kohteen sijaintia paremmin kuvaavat $x = 6782\ 07$, $y = 1551\ 78$.

Peruskartan (1994) mukaan pelto, jolla asuinpaikka sijaitsee, ei ole tilaa 1:167, kuten muinaisjäännösrekisteriin on merkitty. Pelto ja sen pohjoispuolella oleva Lehtolan talon pihapiiri on rajattu erillisiksi tiloiksi, joiden rekisterinumeroita ei ole merkitty karttaan. Länsipuolinen hiekkakuoppa näyttää sen sijaan olevan osittain tilaa 1:167.

Kunta: EURA
Nimi: Alho

Kylä: Turajärvi
Inv.nro: 9

Mj.tyyppi: asuinpaikka Luokka: 2
Ajoitus: kivistä

Kartta: 1134 05 Koordinaatit: Paikka
X: 6783 56 Y: 1552 45 Z: 47.5 Z2: 52.5

Asuinpaikkalöytöjä kahdesta kohdasta pellolta.
Hiekkaisia kohtia jyrkähkön, länteen laskevan rinteen alla.

Tutkija: tarkastus vv/kk 1953
Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa inventointi vv/kk 1959
Tutkija: Bilund Antti inventointi vv/kk 2000 / 5

Löydöt:

- HM 1183: 3-9 KIVIESINEITÄ
KM 14795: 1 KÄYRÄ LIUSKEVEITSI, vihreän harmaata kiveä. Kauttaaltaan hiottu veitsen yläosaa lukuun ottamatta, mahdollisesti murtunut palanen. Kärjestä lohjennut palanen.
KM 14795: 2 KIVIKIRVES, taltta ?, vihreän ruskeaa kiveä. Poikkiteräinen. Terä kaareva, hiottu, kannasta lohjennut paloja.
KM 14795: 3 TALTTA, Harmaata kiveä, kapeakantainen, poikkiteräinen, niukasti hiottu.
KM 14795: 4 KIVILAJI-ISKOKSIA, 1 kpl, harmaata kiveä.
KM 14795: 5 POIKKIKIRVES, harmaata kiveä, etulape kupera, selkälape tasainen, jälkimmäisessä lappeessa on keskikohdalla poikkiuurre.
KM 14795: 6 HIILINÄYTE.
KM 15332: 1 REIKÄKIVI, muodoltaan pyöreä, latteahko, toiselta puolelta lohjennut, reikä suuri, kaksipuolisesti tehty.
KM 15332: 2 KOURUTALTTA, nelisivuinen, kouru matala, hionta hyvä, kanta hiomaton.
KM 18964 LIUSKEVEITSEN KATKELMA, tumman ruskeaa, paikoin punertavaa kiveä, osittain hiottu, paikoin lohkeillut.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 8 km länsiluoteeseen.

Peruskarttaote 9

Bilund 2000:

Asuinpaikka sijaitsee länteen tai luoteeseen laskevan rinteiden alaosassa. Rinne laskee pari sataa metriä leveään pohjois-etelä-suuntaiseen laaksoon. Laaksossa ovat olleet nytemmin kuivatut pienet järvet, Matinalhonjärvi asuinpaikasta etelään ja Hanhistonjärvi pohjoiseen. Laakso on suoperäinen, ja sen rinteet melko jyrkät ja kiviset, paikoin kallioiset. Laakson pohjan itäreunaa pitkin kulkee Turajärven ja Kahalan välinen kylätie. Alhon talo on sen varrella, rinteiden alaosassa olevalla hiekkaisella töyräällä. Pellot ovat enimmäkseen suoperäisiä ja laakson pohjalla. Rinteellä peltoa on vain talon ympäristössä ja siitä noin 150 m etelään, rinteessä olevassa notkelmassa.

Vuoden 1959 inventoinnissa Anna-Liisa Hirviluoto havaitsi alueella asuinpaikkaa kahdessa kohdassa. Eteläisemmältä löytöalueelta, 150-200 m talosta eteläkaakkoon, oli talon isäntä Paavo Jokinen löytänyt aiemmin peltotöissä kiviesineet KM 14795:1-4, ja hän arveli myös Vihtori Jokisen löytämien esineiden HM 1183:3-9 olevan sieltä peräisin. Hirviluoto löysi paikalta koekuopasta hiiltä ja kvartsi-isokksia. Pohjoisemmalla löytöalueelta, asuinrakennuksen itä-koillispuolelta, riiden edustalta, oli Paavo Jokinen löytänyt vuonna 1955 taltan KM 14795:5 auran viillon syvyydeltä. Hirviluoto löysi koekuopasta nokea ja kaksi kvartsin sirua.

Myöhemmin Paavo Jokinen on lähettänyt Kansallismuseoon vielä asuinpaikalta löytyneet reikäkiven ja kourutaltan (KM 15332) sekä liuskeveitsen katkelman (KM 18964).

Inventoinnin aikana vuonna 2000 pellot eivät olleet kynnettyinä, ja havaintomahdollisuudet alueella olivat muutenkin huonot. Mitään havaintoja tai uutta tietoa asuinpaikasta ei saatu. Maaston perusteella voi kuitenkin esittää joitakin arvioita sen laajuudesta.

Eteläisempi löytöalue näyttäisi Hirviluodon sanallisen kuvauksen ja inventointikertomuksen valokuvan perusteella sijaitsevan tien itäpuolella notkelmassa olevalla kapealla peltosaralla, vaikka Hirviluoto ei sitä suoranaisesti sanokaan. Myös topografian perusteella tämä näyttäisi todennäköiseltä. Heti tien länsipuolella pelto näyttää jo olevan alavaa ja suoperäistä. Asuinpaikka ei todennäköisesti ulotu sinne ainakaan niin laajasti kuin muinaisjäännösrekisterin karttaan on merkitty. Tästä johtuen myös muinaisjäännösrekisterissä kohteen sijaintia kuvaava koordinaattipiste $x = 6783\ 56$, $y = 1552\ 45$ (eteläisemmän alueen pohjoispää) saattaa osua alueella, jolla asuinpaikkaa ei ole. Koska tilanteesta ei kuitenkaan ole varmaa tietoa, ei koordinaatteihin tässä yhteydessä esitetä muutoksia.

Pohjoisemman löytöalueen tienoilla maasto on asuinpaikaksi yhtä sopivaa koko sillä tien länsipuolilla niemekkeellä ($z > 47,5$ mmpy), jolla Alhon talon rakennukset ovat.

Kunta: EURA	Kylä: Lähteenoja
Nimi: Riihimäki	Inv.nro: 10

Mj.tyyppi: röykkiö	Luokka: 1
Ajoitus: pronssikautinen	

Kartta: 1134 05	Koordinaatit: Paikka
X: 6785 78	Y: 1551 60
Z: 30.0	Z2: 32.5

Suuri, hyvin säilynyt hiidenkiuas, jonka keskellä kuoppa. Kivikkoista moreenimäkeä, pohjoisessa rinteessä alla tasanko.

Tutkija: Äyräpää Aarne	tarkastus	vv/kk	1911
Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija: Kuokkanen Timo	inventointi	vv/kk	1984 / 8
Tutkija: Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 10 km luoteeseen.

Peruskarttaote 10

Bilund 2000:

Röykkiö sijaitsee noin 300 m läpimittaisen, loivapiirteisen moreenimäen pohjoisosassa, matalalla kumpareella. Mäen (noin 30 m mpy) pohjoispuolella on laaja peltona oleva tasanko (20-25 m mpy), joka jatkuu noin 300 m leveänä laaksona mäen itäpuolitse sen eteläpuolelle. Mäellä kasvaa mäntyvaltaista metsää. Maasto on ehjää. Aivan röykkiön lähellä kumpareen rinteessä on kuitenkin vanhoja kaivantoja, ilmeisesti pieniä hiekkakuoppia. Noin 100 m päässä lännessä kulkee Paneliasta Eurajoelle menevä tie. Sen varrella röykkiön kohdalla on omakotitalo ja etelämpänä muutakin asutusta muun muassa Kahalan talo.

Röykkiön ovat aiemmin inventoinneissa tarkastaneet Anna-Liisa Hirviluoto vuonna 1959 ja Timo Kuokkanen vuonna 1984. Röykkiö on jokseenkin pyöreä ja läpimitaltaan 14 m (Kuokkasen mukaan, Hirviluodon mukaan 10,5 m x 15 m, mikä näyttää selvästi virheelliseltä). Suurin korkeus on noin 2 m röykkiön koillisosassa. Röykkiön keskellä ja siitä lounaaseen on useiden metrien kokoinen kraaterimainen kuoppa. Röykkiö koostuu pelkästään kivistä, joiden koko on 5-50 cm, keskimäärin ehkä 30-35 cm.

Röykkiö tarkastettiin inventoinnissa 18.5.2000. Sen todettiin olevan yllä oleven kuvauksen mukaisessa kunnossa. Röykkiö on varsin hyvin säilynyt keskiosassa olevasta kuopasta huolimatta.

Peruskartan (1997) mukaan muinaisjäännös näyttäisi sijaitsevan tilalla RN:o 1:190 eikä tilalla RN:o 1:184 kuten muinaisjäännösrekisteriin on merkitty. Tila RN:o 1:184 on maantien toisella puolella. Muinaisjäännösrekisterissä kohteen peruskoordinaatit ovat oikein, mutta yhtenäiskoordinaatit (x = 6795 633, y = 3228 766) väärin, ja lisäksi kohde on rekisterin kartassa merkitty väärään paikkaan (joka ei ole kumpikaan edellä mainituista koordinaattipisteistä).

Kunta: EURA	Kylä: Sorkkinen
Nimi: Juholan metsäpalsta	Inv.nro: 11

Mj.tyyppi: röykkiö	Luokka: 1
Ajoitus: pronssikautinen	

Kartta: 1134 05	Koordinaatit: Paikka
X: 6787 10	Y: 1552 49 Z: 30.0

Suuri, melko pahoin tuhoutunut hiidenkiuas, pohja ehjä?
Matalan harjanteen pohjoiskärkeä, luoteessa tasamaata.

Tutkija: Äyräpää Aarne	tarkastus	vv/kk	1911
Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija: Kuokkanen Timo	inventointi	vv/kk	1984 / 8
Tutkija: Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Paikka sijaitsee Euran kirkosta noin 10 km länsiluoteeseen.

Peruskarttaote 10

Bilund 2000:

Röykkiö sijaitsee matalan, noin 150 m pitkän mäenharjanteen pohjoispäässä, loivasti pohjoiseen-luoteeseen viettävällä rinteellä. Lounaassa harjanne liittyy laajempaan, noin kilometrin pituiseen mäkeen. Harjanteella kasvaa nuorehkoa sekametsää. Lännessä ja pohjoisessa on tasamaata (25 mmpy), joka on peltona. Pellon reuna on lähimmillään noin 40 m päässä luoteessa. Noin 50 m päässä idässä on taloja ja niille etelästä tuleva tie. Myös lounaassa on asutusta 150 m päässä, metsäisen notkelman takana. Panelian ja Eurajoen välinen tie kulkee lounais-koillis-suuntaisena 100 m päässä kaakossa.

Kohde on ollut tunnettu jo kauan, sillä A. Europaeus on valokuvannut sen vuonna 1911. Sen ovat inventoinneissa tarkastaneet Anna-Liisa Hirviluoto vuonna 1959 ja Timo Kuokkanen vuonna 1984. Kuokkasen ja Hirviluodon antamat tiedot kohteesta poikkeavat melko paljon. Hirviluodon mukaan se on matala, pyöreä raunio, jossa reunoilla on isohkoa kiveystä ja keskellä pientä latomusta. Koko on 14 x 10 m. Kuokkasen mukaan röykkiön pituus on 8,5 m (pituusakseli SW-NE) ja leveys 6,5 m. Hänen karttaluonnoksensa mukaan röykkiön pohjoisosassa on yksi kiveys (ilmeisesti edellä mainittu 8,5 x 6,5 m), etelämpänä pienempi resentti osa ja näiden välissä idässä mahdollisesti luontaista kiveystä. Röykkiö on sammaltunut, kivet pyörityneitä ja kulmikkaita, varsin kookkaita, koko välillä 5-140 cm, keskikoon ollessa 30 cm.

Röykkiö tarkastettiin inventoinnissa 18.5.2000. Sen todettiin olevan Kuokkasen karttaluonnoksen mukainen. Pohjoisessa on sammaloitunut, melko epämääräisen muotoinen, osittain suurista kivistä koostuva röykkiö. Se näyttää nyky muodossaan melko vanhalta, vaikka senkään alkuperäisyydestä ei ole takeita. Ainakin sen eteläreuna näyttää siltä kuin se olisi syntynyt laajempaa röykkiötä purettaessa. Etelämpänä oleva resentti kivirakennelma koostuu suurempien kivien välissä olevista pikkukivistä rakennetuista muureista ja näiden väliin jäävistä käytävistä tai "huoneista". Kivien sammaloitumisasteesta päätellen rakennelmat ovat uusia. Kyseessä lie nee lasten leikkipaikka. Edellä mainittujen korkeampien osien välissä on joitakin suurempia kiviä ja pienempää maantasaista, osittain vahvasti sammaloitunutta kiveystä. Ei ole varmaa kuuluuko se röykkiöön, mutta pitäisin sitä todennäköisenä. Jos näin on, saattaa röykkiön pohja olla vielä ehjänä jäljellä, vaikka ylemmät osat ovatkin pahoin tuhoutuneet. Röykkiön alkuperäinen koko saattaisi silloin olla jokseenkin se minkä Hirviluoto ilmoittaa. Muinaisjäämösrekisterissä kohteen yhtenäiskoordinaatit ovat virheelliset.

Kunta: EURA
Nimi: Salola

Kylä: Turajärvi
Inv.nro: 13

Mj.tyyppi: asuinpaikka Luokka: 2
Ajoitus: kivikautinen

Kartta: 1134 05 Koordinaatit: Paikka
X: 6782 02 Y: 1550 28 Z: 37.5 Z2: 42.5

Asuinpaikkalöytöjä pellolta ja talon perustuksista.
Hiekkaista, osin kallioista rinnettä kapean notkon reunalla.

Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa inventointi vv/kk 1959
Tutkija: Bilund Antti inventointi vv/kk 2000 /10

Löydöt:

- KM 14808: 1 KIVIKIRVEEN TERÄ, harmaata kiveä, hiottu.
KM 14808: 2 KIVITALTTA, harmaata kiveä, terästä lohkeillut paloja.
KM 14808: 3 KIVITALTTA, harmaata kiveä, molemmat lappeet tasaiset, sivut hiomattomat, vinot, toiselta reunalta lohjennut paloja.
KM 14808: 4 REIKÄKIVEN PUOLIKAS, harmaata kiveä.
KM 14808: 5 KIVILAJI- JA KVARTSI-ISKOKSIA, 3 kpl, ilman alanumeroita kaksi kivilaji-iskosta ja kvartsin palanen.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta noin 10 km länteen.

Peruskarttaote 2

Bilund 2000:

Asuinpaikka sijaitsee soraisella, osittain kallioisella, lounaaseen laskevalla mäen rinteellä. Vajaan sadan metrin päässä lounaassa virtaa Haajaanoja kapeassa ja melko syvässä notkossa länsiluoteeseen, kohti Turajärveä. Puronotkon reunaa pitkin kulkee tie Eurajoelle. Puronotkon rinteellä ja osittain tien koillispuolellakin on pieniä peltotilkkuja, yksi niistä Salolan talon kaakkoispuolella. Itse talo sijaitsee tien koillispuolella kallioisella rinteellä.

Asuinpaikan löysi Anna-Liisa Hirviluoto inventoinnissa vuonna 1959. Hän sai tällöin Salolan talon väeltä neljä kiviesinettä, joista kolme (KM 14808:1-3) oli löytynyt muutamia vuosia aiemmin perunamaasta noin 20 m talosta kaakkoon ja yksi (KM 14808:4) talon pohjasta rakennustöissä. Hirviluoto löysi itse perunamaasta kaksi kivilaji-iskosta ja kvartsin (KM 14808:5).

Vuonna 1961 on Kansallismuseoon saatu lisäksi Salolan talon maalta löydetty reikäkivi KM 15331. On kuitenkin epäselvää liittyykö se suoranaisesti asuinpaikkaan, sillä se on löydetty noin 300 m talosta pohjoiseen.

Paikka tarkastettiin pikaisesti inventoinnissa 27.10.2000. Pellot eivät olleet kynnetyinä, osa ei edes viljelyksessä, joten havaintomahdollisuudet olivat huonot. Paikallisia asukkaita ei tavattu. Tarkastuksessa ei siten saatu uusia muinaisjäännöstä koskevia tietoja.

Kunta: EURA	Kylä: Vähävahe
Nimi: Vaheennummi	Inv.nro: 14

Mj.tyyppi: asuinpaikka	Luokka: 2
Ajoitus: kivitautinen	

Kartta: 1134 08	Koordinaatit: Paikka
X: 6780 05	Y: 1561 81
Z: 35.0	Z2: 42.5

Asuinpaikkalöytöjä useista kohdista laajalta alueelta.
Harjun lounaisrinnettä, rakennettua, hiekkakuoppia, peltoa.

Tutkija: Pälsi Sakari	kaivaus	vv/kk	1934 / 6
Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija: Salo Unto	tarkastus	vv/kk	1963 / 10
Tutkija: Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Löydöt:

KM 9856:1-127	ASUINPAIKKALÖYTÖJÄ.
KM 9857	REIKÄKIVI.
KM 15187:1-19	ASUINPAIKKALÖYTÖJÄ.
KM 16710:1-15	ASUINPAIKKALÖYTÖJÄ.
KM 17217	REIKÄKIVI.
KM 17218	SAVIASTIANPALA.
KM 20597: 15	ASUINPAIKKALÖYTÖJÄ.
KM 32399: 1	KIVILAJI-ISKOKSIA, 3 kpl, hienorakeista harmaata porfyyristä kivilajia.
KM 32399: 2	KIVILAJI-ISKOKSIA, 6 kpl, hienorakeista harmaata porfyyristä kivilajia.
KM 32399: 3	KVARTSI-ISKOKSIA, 13 kpl.
SatM 16967:1-18	ASUINPAIKKALÖYTÖJÄ.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 1,2 km kaakkoon.

Peruskarttaote 14

Bilund 2000:

Asuinpaikka sijaitsee Vaheennummena tunnetun harjun lounaisrinteellä, 100-300 m Eurajoesta koilliseen. Harju laskee loivasti ja samalla kapenee luoteeseen mentäessä. Luoteessa siihen liittyy erillinen noin 150 m pitkä kumpare (Rukoushuoneenmäki eli Myllymäki). Maaperä harjulla ja rinteen yläosassa on vaihtelevasti soran sekaista hiekkää. Alemnana maaperä muuttuu hienojakoisemmaksi ja savipitoiseksi. Harju on lähes kokonaan rakennettua aluetta ja hiekkakuoppia. Sen ja joen välissä on peltoa ja alueen eteläisimmässä osassa urheilukenttä.

Sakari Pälsi löysi asuinpaikan ollessaan tutkimassa Euran rautakautisia kohteita vuonna 1934. Hän löysi pienestä hiekkakuopasta kivitautisen asutuksen jälkiä ja suoritti saman tien paikalla pienen kaivauksen (44 m²). Kaivauslöytöjen määrä jäi melko vähäiseksi. Lähistöllä asunut suutari Virtanen löy-

si muutamia iskoksia noin 50 m kaivauspaikalta luoteeseen, Vaheennummen laelta. Muuten koekuopissa ja hiekkakuoppien reunoilla lähialueella ei Pälsein mukaan havaittu merkkejä asuinpaikasta.

Vuoden 1959 inventoinnissa Anna-Liisa Hirviluoto totesi, että hiekkakuoppa kaivauspaikalla oli täysin nurmettunut. Paikalta ei ollut löytynyt lisää kivikautisia esineitä. Hirviluoto tarkasti nummen koillislaidalla olevan suuren hiekkakuopan reunat, mutta ei löytänyt merkkejä asuinpaikasta.

Hirviluoto on inventointikertomukseen kuuluvassa kartassa merkkinnyt asuinpaikan likimain kohtaan $x = 6779\ 98$, $y = 1562\ 02$ (asuinpaikkaa kuvaavan kolmion keskipiste, tarkkuus pari kymmentä metriä). Myös inventointikertomuksen sanallinen kuvaus (erityisesti "Suomisen asuinrakennusten pohjoispuolella" ja "lounaisrinteellä, lähellä harjanteen lakea, 42,5 m. ymp") viittaavat samaan paikkaan. Tämä ilmoitettu paikka on kuitenkin selvästi ristiriidassa Pälsein kaivauskertomuksen kanssa. Kaivauskertomukseen liittyvien pitäjänkartan (kartta 1) ja valokuvan numero 9911 mukaan kaivauspaikka on huomattavasti Suomisen asuinrakennuksesta kaakkoon. Kartasta 2 näkyy, että se on ollut pellon laidassa, 60 m luoteeseen Suomisen ja Aallon tilojen rajapyykistä ("Aallon sampas"), joka on sijainnut nimellä "Vaheen tanhu" merkityn tien varrella. Karttojen perusteella "Vaheen tanhu" on selvästi tie, joka nousee suoraan koilliseen nummelle jokirannasta, Vähävahen talon vieressä olevalta sillalta. Edellisen perusteella Pälsein kaivauspaikka on sijainnut 150 m kaakkoon Hirviluodon ilmoittamasta kohdasta (koordinaatit $x = 6779\ 86$, $y = 1562\ 09$ parin kymmenen metrin tarkkuudella). Tämän kohdan korkeus (hieman yli 40 m mpy) sopii myös hyvin Pälsein ilmoittamaan (10,49-10,92 m yli Eurajoen pinnan Vaheen sillankorvassa, peruskarttojen mukaan 29,9-30,2 m mpy), kun taas Hirviluodon ilmoittama kohta on ylempänä (ainakin 42,5 m mpy, silmämääräisesti arvioiden lähempänä 45 m mpy). Pälsein kaivauspaikalla on omakotitalo jo vuoden 1962 peruskartassa, joten Pälsein tutkimaan hiekkakuoppaa tuskin on ollut olemassa enää vuoden 1959 inventoinnin aikanaan.

Samaan muinaisjäännöskohteeseen on laskettu kuuluvaksi myös noin 300 m Pälsein kaivauspaikalta (ja 200 m Hirviluodon ilmoittamasta kohdasta) luoteeseen sijaitseva löytöalue, josta on saatu runsaasti löytöjä museoihin vuosina 1961-71 (KM 15127, KM 16710, KM 17217, KM 17218, KM 20597 (diarioitu 1979) ja SatM 16967). Paikalla on peltojen ympäröimä, Vaheennummeen liittyvä hiekkamäki, jota on kutsuttu Rukoushuoneenmäeksi tai Myllymäeksi. Kauttuaan koulun opettajat ja oppilaat keräsivät mäestä 1960-luvulla hiekanotossa esiin tulleita löytöjä ja toimittivat niitä museoihin suoraan ja paikkakunnalla käyneiden tutkijoiden (Unto Salo, Pirkko-Liisa Lehtosalo) välityksellä. Esineitä lienee löytynyt mäestä eri kohdilta, mutta ainoa tarkemmin määritelty löytökohta on mäen etelärinteellä olleen suulin alus. Ilmeisesti ainoa paikkaan liittyvä tarkastuskertomus on Unto Salon tarkastuksesta 2.10.1963. Silloin jo noin puolet mäestä oli kaivettu hiekkakuopaksi. Kulttuurikerrosta, jossa oli iskoksia, oli ollut näkyvillä noin 25 m matkalla hiekkakuopan reunassa mäen etelärinteellä. Myös Anna-Liisa Hirviluoto on käynyt paikalla virkamatkallaan 26.4.1971. Hän on tällöin poiminut löydöt KM 20597:1-5 pellolta mäen lounaisrinteen alta ($x = 6780\ 04$, $y = 1561\ 80$).

Muinaisjäännös tarkastettiin inventoinnissa toukokuussa 2000. Alueen kaakkoisosassa havaintomahdollisuudet ja myös olosuhteet muinaisjäännösten säilymiselle ovat huonot. Harjun rinne Pälsein kaivauspaikasta ($x = 6779\ 86$, $y = 1562\ 09$) itään ja pohjoiseen on varsin täyteen rakennettua omakotitaloaluetta. Lounaassa entinen peltoalue on jäänyt urheilukentän alle. Ehjää maastoa on vain kapeana (0-30 m) kaistaleena harjua lakea pitkin luoteeseen menevän tien lounaislaidalla (pisteiden $x = 6779\ 86$, $y = 1562\ 16$ ja $x = 6779\ 97$, $y = 1562\ 04$ välillä). Eniten ehjää aluetta on luoteessa, Hirviluodon asuinpaikan sijainniksi ilmoittaman pisteen tienoilla. Sillä on tien lounaispuolella männikössä myös pieni vanha hiekkakuoppa, johon Hirviluoto ehkä inventointikertomuksessaan viittaa. Tältä ehjältä alueelta ei siis kuitenkaan ole löytynyt mitään, paitsi ehkä Pälsein mainitsemat suutari Virtasen löydöt, joiden löytöpaikka jää epäselväksi. Heti harjun laella kulkevan tien koillispuolella alkaa laaja hiekkakuoppa.

Kauempana pohjoisessa tarkastettiin raikäkiven KM 9857 löytöpaikka harjun koillisrinteen juurella ($x = 6780\ 07$, $y = 1562\ 01$). Peltoa tarkastettiin koordinaattipisteen ympäristössä noin sadan metrin matkalla harjun suunnassa ja noin 30 m päähän pellon reunasta koillisessa. Kauempana koillisessa maasto muuttui tasaiseksi. Pelto oli kynnettyä ja havaintomahdollisuudet hyvät, mutta mitään kiinteään muinaisjäänökseen viittaavaa ei havaittu.

Luoteessa Rukoushuoneenmäki/Myllymäki on nykyisin lähes kokonaan hiekkakuopaksi kaivettu. Kuoppa kasvaa jo metsää joten havaintomahdollisuudet sen reunoilla ovat huonot. Mäen halki länteen kulkevan tien pohjoispuolinen osa on kokonaan hiekkakuoppaa, eikä muinaisjäänöksestä ole voinut siellä säilyä mitään. Tien eteläpuolikaan ei ole ehjää maastoa. Sielläkin on pieniä hiekkakuoppia ja muita kaivantoja. Asuinpaikkaa on todennäköisesti jonkin verran säilynyt löytöpaikkana mainitun suulin länsi ja eteläpuolella lähellä pellon laitaa. Suuli näkyy vuoden 1962 peruskartassa, ja sen eteläpään perustuksia näyttää vielä olevan jonkin verran jäljellä maastossa (kohdassa $x = 6780\ 06$, $y = 156182$). Tälläkin alueella on erilaisia kaivelujälkiä, ja myös pelto näyttää aiemmin ulottuneen ylemmäs rinteeseen, joten tämäkään alue ei ole ehjää.

Inventoinnissa pellolta mäen eteläpuolelta löytyi kivilaji- ja kvartsi-iskoksia (KM 32399:2-3) ja länsipuolelta muutamia kivilaji-iskoksia (KM 32399:1). Löytöalue ulottuu noin 20 m leveänä kaistana pellon laitaa edellä mainitun suulin perustuksen kohdalla länsiluoteeseen mäen kärjestä jokirantaan menevälle tielle asti ja siitä edelleen korkeuskäyrien suunnassa noin 80 m pohjoiseen (tasalle $x = 6780\ 20$). Hirviluodon ilmoittama löytöpaikka (löydöt KM 20597) osuu edellä kuvatun löytöalueen kaakkoispäähän. Sen kaakkoispuolella löytöjä ei inventoinnissa tavattu, vaikka pelto oli kynnettyä kaakossa lähes sadan metrin päässä olevaan sähkölinjaan asti. Myöskään luoteessa löytöjä ei havaittu laajemmalla alueella, vaikka pelto oli kynnettyä Käräjämäkeen asti ja koillisessa harjanteen laelle asti.

Rukoushuoneenmäen/Myllymäen, Vaheennummen ja urheilukentän välistä peltoaluetta inventoinnissa ei voitu tarkastaa, sillä se kasvoi inventoinnin aikana nurmea. Näin ollen jää epäselväksi onko tällä tunnettujen löytöalueiden välisellä rinteellä osalla asuinpaikkaan kuuluvia löytöalueita. Kaavakartassa juuri tämä peltoalue on merkitty muinaisjäänösalueeksi (sm), joka tosin ulottuu myös pellon ulkopuolelle Rukoushuoneenmäen eteläosassa.

Muinaisjäänösrekisterissä kohteen sijainniksi on merkitty $x = 6779\ 82$, $y = 1561\ 97$, mikä osuu urheilukentälle noin 80 m Pälsin kaivauspaikasta länteen. Koordinaattipiste kuvaa huonosti kohteen sijaintia, koska se ei osu millekään tunnetulle löytöalueelle, eikä edes niiden väliin. Muinaisjäänösrekisterin kartassa asuinpaikka on merkitty harjun lounaisrinteelle Pälsin kaivausalueen ja Hirviluodon ilmoittaman paikan väliselle alueelle. Rukoushuoneenmäkeä ei ole tässä rajauksessa lainkaan huomioitu. Sekä kohteen koordinaatteja että sen rajausta muinaisjäänösrekisterissä olisi mielestäni syytä muuttaa siten, että ne kuvaisivat paremmin kohteen ja varsinkin sen ilmeisesti parhaiten säilyneiden osien (Rukoushuoneenmäki/Myllymäen etelärinne sekä mahdollisesti pelto siitä Vaheennummelle päin ja Vaheennummen lakialue) sijaintia. Kohteen laajuuden vuoksi sopivan koordinaattipisteen valinta on vaikeaa, mutta ehdottaisin pistettä $x = 6780\ 05$, $y = 1561\ 81$ Rukoushuoneenmäen entisen suulin edustalla.

Kunta:	EURA	Kylä:	Kauttua
Nimi:	Vohlostenpellon pää	Inv.nro:	17

Mj.tyyppi:	röykkiötä	Luokka:	1
Ajoitus:	rautakautinen		

Kartta:	1134 07	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6777 40	Y: 1563 16	Z: 48.0 Z2: 52.0

Ainakin 70 kiviröykkiötä, yhden pohjamaasta keramiikkaa. Itään laskevaa hiekkarinnettä, metsää, 200 m rantaan.

Tutkija:	Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Löydöt:

- KM 14806: 3 SAVIASTIANPALOJA, 152 kpl, osittain kellertävää, osittain mustapintaista savea, molemmin puolin "riipusteltua".
- KM 14806: 4 SAVIASTIANPALOJA, 13 kpl, reunapaloja, kahdessa pallassa kuoppakoristelua.
- KM 14806: 5 SAVIASTIANPALOJA, 8 kpl, ruskehtavia, ulkopinnalla koristeluna kaksi vaakariviä tikulla pistettyjä soikeita (pituusakseli pystysuorassa) kuoppia, sisäpinnassa uurrekoristelua.
- KM 14806: 6 KVARTSI-ISKOKSIA, 3 kpl.
- KM 14883: 1 SAVIASTIANPALOJA, 9 kpl, aines karkeahkoa, sekoitteenä kvartssia, väri harmaa, pinnoilta punertava, palat koristelemattomia.
- KM 14883: 2 KIVILAJI-ISKOKSIA, 2 kpl, harmaata kiveä.
-

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 4 km kaakkoon.

Peruskarttaote 13

Bilund 2000:

Muinaisjäännös sijaitsee hiekkaisella, länsiosastaan lähes tasaisella, idempänä loivasti itään laskevalla, rinteellä. Korkeammilla kumpareilla on pieniä kalliopaljastumia. Alueella kasvaa havupuuvaltaista metsää, mutta aluskasvillisuus on osittain lehtomaista. Pyhäjärven ranta on 100-300 m päässä idässä. Alueen läpi pohjoisesta etelään kulkee Kauttualta Harolaan menevä tie. Siltä eroaa itään röykkiöryhmän keskellä rantaan menevä vanha tie (peruskartassa polku). Toinen tie rannalle menee 100 m pohjoisempaa. Noin 150 m etelämpää taas menee tie aluetta lännestä rajaavalle Vohlanen-nimiselle pelolle.

Anna-Liisa Hirviluoto on tarkastanut kohteen vuoden 1959 inventoinnissa. Hän mainitsee inventointikertomuksen luettelossa ja piirtämässään kartassa 59 röykkiötä. Röykkiöt ovat pyöreähköjä. Niiden halkaisija on 2-5,5 m ja korkeus 0,25-0,5 m. Röykkiöiden kiveys on irtonaista, maata kivien väleissä

on melko vähän. Muutamissa tapauksissa kiveys on tehty suuren maakiven varaan tai reunoille on ladottu isompia kiviä. Hirviluoto löysi varsin runsaasti keramiikkaa ja muutamia kvartseja (KM 14806:3-6) tietyössä osittain rikotaan rökkiön (numero 29) pohjamaasta. Muutamien savias-tianpalojen päällä oli hiekkakivilaaka.

Kohde tarkastettiin inventoinnissa 17.5.2000. Rökkiöiden todettiin olevan ainakin teiden lähellä Hirviluodon piirtämän kartan mukaisilla paikoilla ja muutenkin hänen kuvauksensa mukaisia. Myös Harolan tien varrella oleva puoliksi rikottu rökkiö (numero 29), josta Hirviluoto löysi keramiikkaa, oli valokuvien perusteella edelleen tunnistettavissa. Myös kauempana teistä rökkiöitä oli Hirviluodon kartan mukaisilla paikoilla, vaikka yksittäisten rökkiöiden identifioiminen ilman tarkempia mittauksia olikin epävarmaa. Kohde näyttää säilyneen siinä kunnossa, jossa se oli Hirviluodon inventoinnin aikana.

Inventoinnissa rökkiöitä havaittiin jonkin verran laajemmalla alueella kuin Hirviluodon karttaan on merkitty. Harolan tien länsipuolella niitä oli kauempana lännessä ja etelässä. Läntisimmät Hirviluodon mainitsemat ovat noin 50 m tieltä länteen, mutta muutamia näytti olevan noin 80 m päässä, kallioisen kumpareen juurella ($x = 6777\ 50$, $y = 1563\ 07$) ja yksi kumpareen päällä. Etelässä rökkiöitä oli tien länsireunalla Vohlasen pellolle menevään tiehen asti ($x = 6777\ 36$, $y = 1563\ 07$). Näiden eteläisten rökkiöiden puuttuminen Hirviluodon kartasta on yllättävää, koska eräät niistä sijaitsevat aivan lähel-lä tietä ja ovat koko ryhmän suurimpia. Kauemmas etelään maastoa ei inventoinnissa ennätetty perus-teellisesti tarkastaa, mutta ainakaan tien itäpuolella rökkiöitä ei näyttänyt olevan näinkään etelässä.

Pohjoisessa, koillisessa ja idässä rökkiöiden levintä näytti olevan suunnilleen Hirviluodon kartan mukainen. Idässä rökkiöitä on vain vanhan Pyhäjärven rantatörmän päällä. Törmä seuraa peruskar-talla suunnilleen 47,5 m mpy korkeuskäyrää. Hirviluodon kartassa näkyvien lisäksi ainakin kolme rökkiötä on erillään aivan vanhan rantatörmän reunalla, yli sadan metrin päässä koillisessa, noin 30 m etelään pohjoisemmasta rantaan menevästä tiestä ($x = 6777\ 52$, $y = 1563\ 28$).

Kattavaa kartoitusta alueen rökkiöistä ei inventoinnissa ollut mahdollista tehdä. Kuitenkin rökki-öitä näyttää olevan enemmän kuin Hirviluodon kartassa, ainakin noin 70, ehkä enemmänkin.

Muinisjäännöksen koordinaatit muinajäännösrekisterissä ovat $x = 6777\ 40$, $y = 1563\ 16$. Piste osuu rökkiöalueen keskelle ja kuvaa hyvin muinajäännöksen sijaintia. Myös peruskartan muinaj-äännösmerkin on samalla kohdalla. Muinajäännösrekisterin kartassa alue on kuitenkin jostain syys-tä rajattu kokonaan Harolaan menevän tien itä- ja rantaan menevän tien eteläpuolelle. Lisäksi alue ulottuu aivan liian itään. Lähes puolet merkitystä alueesta on alavaa vesijättöä, jolla rökkiöitä ei ole. Kaavakartassa alue (merkintä SM) on myös rajattu rajattu liian etelään, mutta eri tavalla kuin mui-nisjäännösrekisterin kartassa. Se ulottuu liian kauas (muun muassa entiselle Hauttaanpellolle) lou-naassa, mutta ei idässä.

Kunta:	EURA	Kylä:	Kauttua
Nimi:	Ahlströmin metsäpalsta II	Inv.nro:	18

Mj.tyyppi:	röykkiötä	Luokka:	1
Ajoitus:	rautakautinen		

Kartta:	1134 07	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6776 00	Y: 1563 04	Z: 52.5 Z2: 55.0

15 kiviröykkiötä, kahdesta keramiikkaa.
Hiekkapohjaista, kivistä mäkeä, metsää, rantaan 300 m.

Tutkija:	Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Löydöt:

KM 14806: 1	SAVIASTIANPALA JA RAUTAKUONAA, keramiikka punaista savea.
KM 14806: 2	SAVIASTIANPALOJA JA LUUTA, keramiikka (4 palaa) punertavaa savea, 2 palaa luuta.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 5 km eteläkaakkoon.

Peruskarttaote 13

Bilund 2000:

Kohde sijaitsee melko kivisessä ja kallioisessa, hiekkapohjaisessa mäkimäastossa, noin 300 m päässä Pyhäjärven rannasta. Mäki muodostaa noin 200 m kohteesta itään ulottuvan niemekkeen muuten alavassa rantamaastossa (osittain vesijättöä). Alueella kasvaa havupuuvältaista metsää. Noin 80 m päässä lounaassa virtaa notkossa Ämmälammesta Pyhäjärven laskeva puro. Mäen yli etelästä pohjoiseen kulkee Kauttuaalta Harolaan menevä tie. Siltä länteen, pitkin etelärinnettä, puron pohjoispuolella eroaa traktoritie.

Anna-Liisa Hirviluoto on tarkastanut kohteen inventoinnissa vuonna 1959. Inventointikertomuksessa olevassa luettelossa ja Hirviluodon kartassa on mainittu 15 röykkiötä (kartasta tosin puuttuu yksi röykkiö). Röykkiöistä kymmenen sijaitsee tiiviinä ryhmänä, alle kymmenen metrin välein tien molemmiin puolin. Neljä röykkiötä on näistä noin 70 m koilliseen. Röykkiöt ovat pyöreähköjä, halkaisijaltaan 3-5 m ja korkeudeltaan 0,3-1,0 m. Ne ovat maansekaisia, ja joissakin on keskuskivi. Kahta röykkiötä on rikottu tietä tehdessä. Toisesta niistä (numero 6) ja yhdestä ehjästä röykkiöstä (numero 1) Hirviluoto löysi keramiikkaa, luuta ja rautakuonaa (KM 14806:1-2).

Kohde tarkastettiin inventoinnissa 17.5.2000. Tien varrella olevat röykkiöt todettiin Hirviluodon kuvauksen mukaisiksi. Ne ovat ilmeisesti säilyneet varsin hyvin. Koillisessa olevien röykkiöiden paikallistaminen ja tunnistaminen osoittautui vaikeammaksi. Ainakaan kaikkia ei löydetty melko tiheän pensaikojen joukosta. Maasto on kuitenkin tälläkin suunnalla ehjää, joten röykkiötä tuskin on hävinnyt.

Muinaisjäännösrekisterissä (ja myös peruskartassa) kohteen koordinaatit ovat $x = 6776\ 94$, $y = 1563\ 05$. Tämä traktoritien risteyksen eteläpuolella oleva piste on hieman liian etelässä, sillä tien varrella olevat röykkiöt ovat risteyksen pohjoispuolella, ja muut siitä koilliseen. Oikea sijainti on $x = 6777\ 00$, $y = 1563\ 04$. Muinaisjäännösrekisterin kartassa kohteeseen on merkitty kaksi aluetta, joista tien varrella oleva on jokseenkin oikeassa paikassa, mutta toinen jonka pitäisi olla siitä koilliseen, on sen sijaan etelässä, tien lounaispuolella.

Kunta: EURA	Kylä: Kauttua
Nimi: Harola	Inv.nro: 19

Mj.tyyppi: rökkiöt	Luokka: 1
Ajoitus: rautakautinen	

Kartta: 1134 07	Koordinaatit: Paikka
X: 6775 83	Y: 1563 35
Z: 47.5	Z2: 60.0

Noin 690 erilaista kivirökkiötä, muutamista keramiikkaa.
Loivasti itään, rannalle laskevaa hiekkapohjaista kangasta.

Tutkija: Hackman A.	tarkastus	vv/kk	1909
Tutkija: Edgren Torsten	kartoitus	vv/kk	1955
Tutkija: Kopisto Aarne	kaivaus	vv/kk	1958
Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija: Edgren Torsten	kaivaus	vv/kk	1959
Tutkija: Meinander C. F.	kartoitus	vv/kk	1962
Tutkija: Kankkunen Päivi	kartoitus	vv/kk	1988
Tutkija: Kankkunen Päivi	kartoitus	vv/kk	1989
Tutkija: Kankkunen Päivi	kartoitus	vv/kk	1990
Tutkija: Koivisto Leena	hoito	vv/kk	1995
Tutkija: Koivisto Leena	hoito	vv/kk	1996
Tutkija: Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Löydöt:

KM 14658	RAUTAKAUTISIA KALMISTOLÖYTÖJÄ.
KM 14667	RAUTAKAUTISIA KALMISTOLÖYTÖJÄ.
KM 26083	ASUINPAIKKALÖYTÖJÄ.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 6 km eteläkaakkoon.

Peruskarttaote 13

Bilund 2000:

Harolan laaja muinaisjäännösalue on Pyhäjärven länsirannalla, Kolakoskenlahden ja Harolanlahden välissä. Maasto on osittain jokseenkin tasaista, osittain loivasti itään laskevaa kangasmaata. Maaperä on enimmäkseen hiekkaperäistä. Rökkiöalueella on pääasiassa havumetsää, jonka aluskasvillisuus on osittain lehtomaista. Alueen keskiosassa on myös varsin laaja siemenviljelysmännikkö. Pohjoisessa ja luoteessa aluetta rajaavat pellot. Peltoa ja hakamaata on aiemmin ollut laajemmaltikin alueen pohjois- ja koillisosassa, entisen Harolan torpan ympäristössä. Nyt tällä alueella on lomamökkejä kahtena ryhmänä alueen läpi pohjoisesta etelään kulkevan tien molemmilla puolilla.

Kohde on ollut tunnettu jo kauan. A. Hackman tarkasti sen jo vuonna 1909 ja Anna-Liisa Hirviluoto vuoden 1959 inventoinnissa. Aarne Kopisto kaivoi vuonna 1958 neljä rökkiötä, ja Torsten Edgren vuonna 1959 lisää. Löytöinä saatiin muun muassa keramiikkaa, luuta ja rautakuonaa (KM 14658 ja KM 14667). Rökkiöitä ovat kartoittaneet Torsten Edgren 1955, C. F. Meinander 1962 ja Päivi

Kankkunen vuosina 1988 - 1990. Näiden kartoitusten tuloksena noin 50 hehtaarin laajuiselta muinaisjäännösalueelta tunnetaan nyt noin 690 rökkiötä. Rökkiöiden rakenne, koko ja muoto vaihtelee. Niiden luonne ei ole varmasti selvillä. Rökkiöalueen luoteispuoliselta pellolta on löydetty savastianpaloja ja keramiikkaa (KM 26083).

Kohde tarkastettiin inventoinnissa 17.5. ja 19.9.2000. Kahdella pikaisella käynnillä muinaisjäännösalueen kokonaistilanteesta ei tietenkään saatu mainittavaa uutta tietoa. Erityisenä kohteena tarkastettiin kuitenkin kuppikivet, joista Torsten Edgren on tehnyt tarkastuskertomuksen kartoitustyönsä yhteydessä 1955. Edgrenin karttaansa numeroilla II ja III merkitsemät löytyivät Edgrenin ja Kankkusen karttojen perusteella kohtalaisen etsimisen jälkeen noin 30 m alueen halki kulkevan tien laidassa olevasta kääntöpaikasta kaakkoon (II: x = 6776 01, y = 1563 46 ja III: x = 6776 00, y = 1563 47). Kyseessä ovat sekä valokuvien että piirrosten mukaan selvästi Edgrenin tarkoittamat kivet. Kivissä olevat kuopat ja uurteet ovat Edgrenin piirrosten mukaiset. Mielestäni kyseessä ovat kuitenkin selvästi luontaiset, kiven epätasaisesta rapautumisesta johtuvat jäljet. Tämä näkyy hyvin muun muassa siinä, että eräs kivessä II oleva rengasmainen uurre, näkyy kiven liuskeisuuden suunnassa kiven vastakkaisella puolella myös rengasmaisena muodostumana. Edgrenin numeroilla I ja 176 merkitsemiä kiviä enää ennättänyt löytää illan pimenemisen vuoksi. Mainittakoon vielä, että alueella on muitakin kiviä, joissa on saman tyyppisiä, ilmeisesti luontaisesti syntyneitä kuoppia, muun muassa suuri kivi tien länsipuolella lähes Edgrenin havaitsemia kiviä vastapäätä.

Muinaisjäännösrekisterissä kohteisiin Eura [17] Vohlostenpellonpää ja Eura [18] Ahlströmin metsäpalsta II kuuluvat löydöt KM 14806:1-6 ja KM 14883:1-2 on merkitty tämän kohteen yhteyteen.

Kunta: EURA	Kylä: Mestilä
Nimi: Nurmi	Inv.nro: 21

Mj.tyyppi: röykkiöt	Luokka: 1
Ajoitus: rautakautinen	

Kartta: 1134 07	Koordinaatit: Paikka
X: 6771 83	Y: 1560 20
Z: 57.5	Z2: 60.0

7 kiviröykkiötä. Hiekkapohjainen harjanne, metsää.

Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija: Rätty Jouko	tarkastus	vv/kk	1976 / 9
Tutkija: Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 9,5 km etelälounaaseen.

Peruskarttaote 6

Bilund 2000:

Kohde sijaitsee matalalla ja loivapiirteisellä, hiekkapohjaisella, luode-kaakko-suuntaisella harjanteella. Kohteen koillispuolella, harjanteen korkeimmalla kohdalla on myös kalliopaljastuma (ei näy peruskartassa). Harjanteella kasvaa kuusivaltaista havumetsää. Välittömästi kohteen luoteispuolella maasto muuttuu suoperäiseksi. Aivan kohteen kaakkoispuolitse kulkee Euran ja Laitilan välinen maantie. Siltä eroaa sivutie luoteeseen, pitkin harjanteen lounaisrinnettä. Sivutien varrella kohteen kohdalla on omakotitalo.

Anna-Liisa Hirviluoto on tarkastanut kohteen vuoden 1959 inventoinnissa. Inventointikertomuksessa ja siihen liittyvässä karttaluonnoksessa mainitaan seitsemän röykkiötä. Pohjoisin röykkiö (numero 1) sijaitsee 20 m itään Ahlströmin, Tuomikannan ja Nurmen tilusten kulmauksesta. Se oli irtonaisista kivistä rakennettu (koko 4,3 x 4 m), inventoinnin aikaan jo osittain hävitetty kumpu, josta löytyi noin 20 cm syvyydestä nokea. Muut kuusi röykkiötä sijaitsivat tiheänä ryhmänä (3 - 7 m välein) edellisestä noin 120 m etelään. Myös ne olivat irtonaisista kivistä rakennettuja. Niiden halkaisija oli 3 - 5,5 m ja korkeus alle metrin.

Jouko Rätty on tarkastanut röykkiöt 21.9.1976 opettaja Lyysaaren kanssa. Tällöin ilmeni, että pohjoisin röykkiö oli kokonaan hajotettu. Rädyn mukaan röykkiön pohjan kiveyksessä oli näkyvissä kaksi kiviriviä ja niiden välissä kivettömämpi alue, johon olisi sopinut ruumishautaus. Mitään konkreettista hautaukseen tai muuhunkaan esihistorialliseen muinaisjäänökseen viittaavaa tarkastuksessa ei kuitenkaan tullut ilmi.

Röykkiöt tarkastettiin inventoinnissa 17.5.2000. Röykkiöiden sijainnin ja rakenteen todettiin vastaavan kohtalaisen hyvin Hirviluodon kuvausta ja karttaluonnosta. Eteläinen röykkiöryhmä (röykkiöt 2 - 7) sijaitsee lähellä valtatieta ja sivutien varrella olevaa omakotitaloa (sijainti likimain x = 6771 79, y = 1560 21). Pohjoisempänä oleva röykkiö 1 (x = 6771 88, y = 1560 15) näytti hyvin samanlaiselta kuin Jouko Rädyn tarkastuskertomukseen liittyvissä valokuvissa.

Röykkiöt muistuttavat paljon Harolan röykkiöitä (tai tarkemmin sanoen joitakin niistä, koska Harolassa on monenlaisia röykkiöitä). Siten on mahdollista, että röykkiöt ovat rautakautisia. Toisaalta Harolan röykkiöiden luonne on epäselvä, ja niiden yhteys rautakautisiin löytöihin kaipaa lisäselvityksiä. Tässä kohteessa röykkiöiden rautakautisuuteen kannattaa suhtautua vielä suuremmalla varauksella kuin Harolassa, sillä paikalta ei toistaiseksi ole saatu rautakautisia löytöjä. Maasto vaikuttaa (kuten joillakin alueilla Harolan alueen röykkiökohteissakin) viljelyskelpoiselta, joten röykkiöt voivat liittyä myös viljelysmaan raivaukseen. Tähän saattaisi viitata eteläisen röykkiöryhmän läpi kulkeva vanha oja, jolla on ilmeisesti pyritty kuivattamaan välittömästi röykkiöiden itäpuolella olevaa muutaman kymmenen metrin läpimittaista kosteaa painannetta.

Kohteen muinaisjäännösrekisteriin (ja peruskarttaan) merkitty sijainti on $x = 6771\ 83$, $y = 1560\ 20$. Tämä koordinaattipiste osuu röykkiön 1 ja eteläisen röykkiöryhmän väliin, joten se kuvaa hyvin muinaisjäännöksen sijaintia. Kohteelle muinaisjäännösrekisterissä merkityt yhtenäiskoordinaatit sen sijaan ovat virheelliset.

Kunta: EURA	Kylä: Vähävahe
Nimi: Vähä-Vaheen metsä	Inv.nro: 40

Mj.tyyppi: röykkiö ?	Luokka: 2
Ajoitus: pronssikautinen ?	

Kartta: 1134 07	Koordinaatit: Paikka
X: 6778 50	Y: 1560 49 Z: 70.0

Laaja, epäm. muotoinen kivikko, osittain ihmisen muotoilema?
Korkeaa kallioaluetta, paikallisesti korkein kumpare.

Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi vv/kk 1959
Tutkija: Bilund Antti	inventointi vv/kk 2000 / 5

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 2,6 km lounaaseen.

Peruskarttaote 8

Bilund 2000:

Kohde sijaitsee Korkiat kallioiden -nimisen laajan mäkialueen keskellä. Kallioiden lakialueella on useita avokalliokumpareita ja niiden välillä ohuen maakerroksen (pääasiassa rapakivimoroa) peittämiä ja metsää kasvavia notkelmia. Kiveys sijaitsee eräällä noin sadan metrin läpimittaisella kalliokumpareella. Kumpare on eräs alueen korkeimmista. Varsinkin kaakossa maasto laskee selvästi. Kumpareen yli idästä länteen kulkee kaksi urheilureittiä (pururataa) rinnakkain, noin 20 m päässä toisistaan. Eteläisempi niistä kulkee kiveyksen pohjoispään yli niin, että kiveystä jää sen pohjoispuolelle noin 5 m pituudelta. Muuten maasto on ehjää lukuunottamatta siellä täällä olevia pieniä kaivantoja, joista on otettu soraa (moroa).

Anna-Liisa Hirviluoto on tarkastanut kohteen vuoden 1959 inventoinnissa. Hänen mukaansa paikalla on ehkä kaksi hiidenkiuasta, jotka ovat laonneet yhteen. Luoteenpuoleisen latomuksen halkaisija on 18 m ja kaakkoisen halkaisija 9 m. Molemmat ovat matalia, ihmisen pään kokoisista kivistä ladottuja. Kummassakaan ei ole kehäkiveystä. Kaakkoispään rauniossa on kaksi vajoamaa, joista itäisen reunoilla on isoja kiviä ja hiekkakivilaakoja. Luoteispään rauniossa on yksi vajoama.

Kohde tarkastettiin inventoinnissa 3.5.2000. Sen sijainnin todettiin olevan jonkin verran muinaisjäänösrekisterissä mainitusta (x = 6778 57, y = 1560 42) poikkeava. Oikea sijainti on x = 6778 50, y = 1560 49. Kiveys sijaitsee kallion laella, mutta matalassa notkelmassa. Luoteessa, koillisessa ja eteläkaakossa sitä rajoittavat kiveyksen yläpinnan tasalle tai hieman ylemmäs ulottuvat silokalliokumpareet. Kiveys on koostumukseltaan Hirviluodon kuvauksen mukainen, mutta sen muoto ei ole lainkaan säännöllinen. Mielestäni siinä ei voi erottaa kahta "yhteen laonnutta" rökkiötä, vaan se on muutamia keskiosan eteläpuolella olevia suuria kiviä lukuun ottamatta varsin yhtenäinen kivikenttä. Sen suurin pituus pohjoisesta etelään on noin 35 m. Leveys vaihtelee päiden muutamasta metrillä noin 15-20 metriin.

Kiveyksessä voi erottaa sekä piirteitä, jotka viittaavat selvästi luontaiseen kivikkoon, että piirteitä, jotka vaikuttavat ihmiskäteen työltä. Lounaassa ja itäkaakossa, kumpareiden välisissä notkelmissa, noin päänkokoisista kivistä muodostuva ja siten hautaröykkiötä muistuttava kiveys vaihtuu ilman

selvää rajaa selvästi luontaiseksi louhikoksi, samalla kun maan pinta alkaa laskea jyrkemmin. Pohjoiseen suuntautuvassa notkelmassa tilanne on erilainen. Siellä röykkiömäinen kiveys muodostaa selvärajaisen yli kymmenen metriä pitkän, tyveltä lähes kymmenen metriä leveän ja kärkeen päin kapenevan kielekkeen loivasti laskevalle sileälle avokalliolle. Myös kiveystä rajaavia kalliokumpareita vasten kiveyksen reuna on terävä, ja kiviä on tähän reunaan asti useana kerroksena niin, että vaikutelma on röykkiömäinen. Selvästi ihmisen rakentamalta vaikuttaa kiveyksen itäreunalla, muutamia metrejä purradasta etelään oleva noin neliömetrin laajuinen uloke. Myös kiveyksessä olevat kaivelujäljet (Hirviluodon mainitsemat vajoamat) ovat selvästi ihmisen tekemiä. Niissä ei kuitenkaan mielestäni näy merkkejä mistään rakenteista, joihin Hirviluoto ehkä viittaa maininalla suurista kivistä ja hiekkakivilaaista.

Edellä esitettyjen inventointihavaintojen perusteella pidän todennäköisenä, että kohde on alunperin ja ainakin suurimmalta osin luontainen kivikko. Ei kuitenkaan ole mahdotonta, että sitä on joiltakin osin muotoiltu. Tällaisen toiminnan ajankohta ja mahdollinen yhteys röykkiöhautaustapaan jäävät kuitenkin epäselviksi. Sekä kohteen ajoitukseen (pronssikautinen) että sen tyyppiin (röykkiö) ehdotetaan lisättäväksi kysymysmerkit.

Kunta: EURA	Kylä: Turajärvi
Nimi: Turajärven metsälohko	Inv.nro: 41

Mj.tyyppi: rökkiö ?	Luokka: 2
Ajoitus: pronssikautinen ?	

Kartta: 1134 04	Koordinaatit: Paikka
X: 6776 94	Y: 1551 92 Z: 65.0

Laaja matala kiveys, luonnonmuodostuma ?
Kallioisen mäen kaakkoisrinnettä, metsää.

Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi vv/kk 1959
Tutkija: Bilund Antti	inventointi vv/kk 2000 / 5

Paikka sijaitsee Euran kirkosta noin 10 km lounaaseen.

Peruskarttaote 3

Bilund 2000:

Kohde sijaitsee kallioisen, noin 300 m pitkän ja 200 m leveän Korkiavuoren kaakkoispäässä. Mäki kohoaa noin 25 m koillispuolella olevan notkon pohjaa ja 10-15 m muilla suunnilla olevaa kumpuilevaa kangasmaastoa ylemmäs. Ympäristö on yleensä asumaton metsämaata. Koillisessa ja idässä notkon pohjalla on kuitenkin peltokaistale, ja noin 300 m päässä notkon vastakkaisella rinteellä Vuorenmaan talo. Mäen juurta koillisessa kulkee Naarjoen kylältä Salajärvelle menevä tie.

Anna-Liisa Hirviluoto on tarkastanut kohteen inventoinnissa vuonna 1959. Hänen mukaansa paikalla on laajalle alalle laonnut raunio, jossa on pyöreitä ihmisen pään kokoisia kiviä. Kiveystä on vain parissa kerroksessa. Kiveyksen koko on 10 m x 10 m. Maasto on etelään laskevaa kallion rinnettä. Hirviluoto pitää kiveystä mahdollisena hiidenkiukaana.

Hirviluodon mukaan kohde sijaitsee Lapin pitäjän koillisrajasta noin 200 m koilliseen, Vuorenmaan tilan luoteispuolella olevalla kalliolla. Inventointikertomukseen liittyvässä kartassa kohde on merkitty varsin suurpiirteisesti niin, että se kattaa lähes koko Korkiavuoren kaakkoispuoliskon. Muinaisjäännösrekisterissä sen koordinaatit ovat $x = 6777\ 04$, $y = 1551\ 96$, ilmeisesti lähinnä Hirviluodon sanallisen kuvauksen mukaisesti. Satakunnan julkaistussa muinaisjäännösluettelossa se taas on merkitty Lapin kunnan puolelle (Lappi T1 [30]).

Kohde tarkastettiin inventoinnissa 18.5.2000. Koko mäki tarkastettiin ja ainoa Hirviluodon kuvausta vastaava kohde löytyi mäen kaakkoispäästä, noin rinteen puolivälistä. Se sijaitsee noin 50 m luoteeseen tilojen RN:ot 1:7, 6:1 ja 6:2 rajapisteestä (Lapin kunnan rajalla) ja noin 25 m kunnanrajalta kohtisuoraan koilliseen ($x = 6776\ 94$, $y = 1551\ 92$). Hirviluodon raportissa olevasta valokuvasta näkyy, että kiveys on silloin ollut paljaana. Nyt paikalla kasvaa metsää, ja kiveys on sammaleen ja osittain muunkin aluskasvillisuuden peitossa, joten havaintomahdollisuudet ovat melko heikot. Kiveys näyttää koostumukseltaan ja kooltaan vastaavan Hirviluodon kuvausta. Siinä näkyy joitakin kaivelujälkiä. Se ei näytä rökkiömäiseltä, vaan maantasaiselta kentältä. Ainakin pohjoisessa se rajautuu kallion reunaan, joka on kiveyksen yläpinnan tasossa ja paikoin sitä ylempänä. Muilla suunnilla kiveyksen reunoja on vaikea havaita, eivätkä ne näytä kovin selviltä. Mielestäni ei ole täysin poissuljettua, että kyseessä olisi ihmisen rakentama kiveys, mutta pitäisin kuitenkin paljon todennäköisempänä, että se on luontainen rantakivikko. Mikäli kohde halutaan pitää muinaisjäännösluettelossa, ehdotetaan sen tyyppiä ainakin muutettavaksi mahdolliseksi rökkiöksi.

Kunta: EURA
Nimi: Osma

Kylä: Kirkonkylä
Inv.nro: 42

Mj.tyyppi: röykkiöitä Luokka: 3
Ajoitus: ajoittamaton

Kartta: 1134 07 Koordinaatit: Paikka
X: 6779 92 Y: 1560 07 Z: 35.0 Z2: 37.5

Hiekkakumpare, 2 kivistä kumpareta, ilmeisesti luonnonmuod.
Metsäsaareke savikkopellon keskellä.

Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa inventointi vv/kk 1959
Tutkija: Bilund Antti inventointi vv/kk 2000 / 5

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 1,5 km lounaaseen.

Peruskarttaote 8

Bilund 2000:

Kohde sijaitsee tasaisella savikkopellolla olevassa metsäsaarekkeessa. Saareke on luode-kaakko-suunnassa noin 60 m pitkä ja enimmillään 30 m leveä. Aivan sen luoteispään vieressä koillisessa on toinen pienempi saareke. Muutenkin samanlaisia saarekkeita ja jonkin verran laajempia moreenimäkiä on 100-200 m säteellä eri suunnilla useita. Maasto jatkuu saman tyyppisenä noin 300 m päässä kaakossa olevaan Ahmasojaan asti. Noin sadan metrin päässä kohteen pohjoispuolella kulkee Euran keskustasta tuleva ja länteen jatkuva tie. Siltä eroaa etelään toinen tie, joka kulkee kohteen itäpuolitse etelään vierekkäisten saarekkeiden välistä. Tie menee noin 150 m päässä kaakossa olevaan omakotitaloon. Tie ja talo ovat uusia, niitä ei ole vuoden 1994 peruskartassa.

Anna-Liisa Hirviluoto on tarkastanut kohteen vuoden 1959 inventoinnissa. Hänen mukaansa saarekkeessa on kolme kumpua. Eteläreunassa on suuri (16 m x 12 m), turpeen peittämä kumpu, jossa siellä täällä näkyy kiveystä. Kummun länsireunalle on tehty kellari. Hirviluodon mukaan kumpu on selvästi ihmisen tekemä ja mahdollisesti esihistoriallinen muinaisjäänös. Suuresta kummusta kymmenen askelta länsiluoteeseen on Hirviluodon mukaan samanlainen kumpu. Kolmas kumpu on edellisestä 3,25 m pohjoiseen. Sen koko on 7 m x 7 m. Turpeen peittämän kummun keskellä on suuri maakivi ja reunoilla kiveystä.

Kohde tarkastettiin inventoinnissa 30.5.2000. Eteläisin kumpu on Hirviluodon kuvauksen mukainen ja muodoltaan melko säännöllinen, pyöreähkö (kaakkoon päin ulkonee pitempi "häntä"), pellon pinnasta mitaten arviolta 1,5-2 m korkea ja kauniin kupera (kuva Hirviluodon inventointikertomuksessa, nyt kumpua ei voi kuvata puuston takia). Kummun etelä- tai lounaislaidalla on useiden metrien läpimittainen, lähelle kummun pohjan tasoa ulottuva kaivanto. Siinä ja sen ulkopuolella lounaassa on jonkin verran irtokiviä kasoissa. Ainakaan nykyisellään kaivanto ei muistuta kellaria, vaan näyttää selvästi pieneltä hiekkakuopalta.

Hirviluoto ei valitettavasti kerro, miksi hän pitää kumpareta varmasti ihmisen tekemänä. Mielestäni se on selvästi luonnonmuodostuma, vaikka sen muoto onkin melko säännöllinen. Kaivannon reunoihin tehdyistä koekuopista näkyi, että kumpu koostuu puhtaasta, melko hienosta hiekasta, jonka jou-

kossa on jonkin verran suurehkoja kiviä. Hiekka näyttää melko hyvin lajittuneelta, joten kyseessä saattaa olla jonkinlainen katkeileva harjumuodostuma, josta voin tämän kummun kaltaiset yksittäiset korkeammat kumpareet ulottuvat savikon yläpuolelle. Tällaisia hiekkakumpareita, joskin usein muodoltaan epäsäännöllisempiä ja kivisempiä, näyttää olevan laajalla alueella ympäristössä, muun muassa noin 300 m päässä lännessä metsäalueella. (Yksi hyvin samanlainen, mutta jonkin verran suurempi on pari kilometriä länteen, kohteen Eura [70] Kuivarinta 2 lounaispuolella).

Hirviluodon mainitsemat kaksi pohjoisempaa kumpua eivät ole samanlaisia kuin eteläisin. Hänen ilmoittamallaan suunnalla on kyllä matalia kumpareita, mutta ne ovat paljon matalampia (likimain puoli metriä) ja muodoltaan epäselvempiä kuin eteläinen kumpu. Maan pinnan muodot ovat itse asiassa niin epämääräisiä, että on hyvin tulkinnanvaraista onko saarekkeen pohjoisosassa yksi vai kaksi kumpareta (ellei sitten Hirviluodon pohjoisin kumpu tarkoita koillisemmän saarekkeen lounaiskärjessä olevaa kumpareta, joka kyllä on kauempana kuin hänen ilmoittamansa etäisyys). Maa on eteläisen kummun pohjoispuolella kivistä (moreenia ?), ja kumpareissa tosiaan on suuria maakiviä. Itse asiassa kumpareet näyttäisivätkin koostuvan suurelta osin juuri näistä kivistä.

Koska paikalla olevat kummut näyttävät luonnonmuodostumilta, eikä niistä tai edes niiden ympäristöstä useiden satojen metrien säteeltä ole löydetty mitään esihistoriallista, ehdotetaan kohde siirrettäväksi kolmanteen luokkaan.

Kunta: EURA	Kylä: Kauttua
Nimi: Keittiömäki	Inv.nro: 43

Mj.tyyppi: muinaisjäännösryhmä	Luokka: 2
Ajoitus: moniperiodinen	

Kartta: 1134 07	Koordinaatit: Paikka
X: 6778 62	Y: 1562 44
Z: 35.0	Z2: 40.0

Kivikautinen asuinpaikka ja ilm. rautakautinen kalmisto.
Hiekkainen mäenkumpare ja hiekkaista peltoa joen rannalla.

Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija: Rätty Jouko	tarkastus	vv/kk	1976 /11
Tutkija: Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Löydöt:

KM 20608	KALMISTO- JA ASUINPAIKKALÖYTÖJÄ.
KM 32396: 1	SAVIASTIANPALOJA, rautakausi, 4 kpl.
KM 32396: 2	KIVILAJI-ISKOKSIA, 5 kpl, hienorakeista porfyyristä harmaanruskeaa kivilajia.
KM 32396: 3	KVARTSI-ISKOKSIA, 4 kpl.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 2,7 km kaakkoon.

Peruskarttaote 14

Bilund 2000:

Muinaisjäännös sijaitsee matalalla, osin kallioisella kumpareella ja sen länsipuolella loivasti länteen laskevalla hiekkaisella peltorinteellä Eurajoen lounaisrannalla Kauttuan Alakosken kohdalla. Koillisessa ja luoteessa aluetta rajaa noin viisi metriä korkea jyrkkä jokitorrä. Lounaassa on pari sataa metriä leveä loivasti luoteeseen laskeva laakea notko, joka on peltona. Kauempana on kallioinen Kärmemäki ja sen takana maantie ja Luistarin asutusalue. Kumpareella muinaisjäännöksen kaakkoisosan kohdalla Kauttuan tehtaiden vanhoja asuinrakennuksia. Kumpareen yli pohjoiseen ja edelleen joen taakse kulkee vanha tie (nyt kevyen liikenteen väylänä). Kumpareen kaakkoispuolella ja osin sen päälle rakennettuna (noin 100 m muinaisjäännöksestä kaakkoon) on Kauttuan tehtaiden teollisuusrakennuksia.

Muinaisjäännös havaittiin 16.11.1976, kun viemäriojaa kaivettaessa löytyi rautakautinen keihäänkärki (KM 20608:?). Jouko Rätty Satakunnan museosta tarkasti löytöpaikan seuraavana päivänä. Silloin ilmeisesti lähinnä länsi-itä- tai luode-kaakko-suuntainen viemärioja oli noin 20 m pitkä. Tarkastuskerptomuksen liitteenä olevista valokuvista näkyy, että oja sijaitsi läntisimmän asuinrakennuksen pohjoispuolella aivan sen edustalla (x = 6778 62, y = 1562 41). Ojasta löytyi keihäänkärjen lisäksi rautaveitsi ja keramiikkaa (ilmeisesti rautakautista). Rätty päätteli, että paikalla on rautakautinen kalmisto joka ulottuu keihäänkärjen löytökohdalta pohjoiseen tai koilliseen, ladon vierustalla olevalle kumpareelle (x = 6778 63, y = 1562 43).

Räty löysi tarkastuksessa myös muutamia kvartsi-iskoksia kaivetusta ojasta. Myöhemmin, kaivuutyön edettyä metsäalueelle, noin 30 m päähän (ilmeisesti itään tai kaakkoon) löytöpaikasta, oli ojasta opettaja Lyysaaren mukaan löytynyt samanlainen kivikeskittymä kuin aikaisemmin Kauttuan kivikautisilla asuinpaikoilla. Räty arveleekin alueella olevan myös kivikautisen asuinpaikan, joka ulottuu keihäänkärjen löytöpaikalta itään ja/tai kaakkoon ($x = 6778\ 57-63$, $y = 1562\ 42-48$).

Kohde tarkastettiin inventoinnissa 18.5. ja 1.6.2000. Muinaisjäännöksestä kumpareella läntisimmän asuinrakennuksen pohjoispuolella ja siitä itään-kaakkoon ei saatu uutta tietoa. Ympäristö näyttää olevan samassa kunnossa kuin Rädyn tarkastuskertomuksen valokuvissa. Rädyn mainitsema kumpareladon länsipuolella ja rinne siitä länteen-lounaaseen näyttää tosiaan sopivalta kalmistoksi. Kaakossa tehtaiden viimeisimmät laajennukset ovat ulottuneet varsin lähelle Rädyn ilmoittamaa mahdollisen kivikautisen asuinpaikan kaakkoisreunaa.

Pelto kumpareen länsipuolella oli osittain kynnettyä inventoinnin aikana. Kynnöksen koillisreuna oli kumpareen lounaisreunan tasalla (pohjoiskulma $x = 6778\ 65$, $y = 1562\ 35$). Kynnetyllä alueella kumpareen luoteiskärjen tasalta ($x = 6778\ 62$, $y = 1562\ 37$) jokitörmän reunalle luoteessa oli jonkin verran rautakautista keramiikkaa sekä kivilaji- ja kvartsi-iskoksia (KM 32396:1-3). Löytöjä oli vain 10-20 m leveällä alueella kynnetyn alueen koillisreunalla. Löytöalue ei ulottunut muutaman kymmenen metrin päässä lounaassa kulkevaan sähkölinjaan asti. Aivan jokitörmän reunalla muutamia iskoksia oli hieman kauempana lounaassa ($x = 6778\ 67$, $y = 1562\ 32$). Pellolla oli myös runsaasti rautakuonaa ja erittäin paljon palanutta (tai ainakin jollakin lailla "kypsennettyä") luuta. Luut olivat osittain suuria kappaleita ja ilmeisesti eläimen luita.

Iskosten perusteella kumpareella aiemmin todettu kivikautinen asuinpaikka näyttää jatkuvan luoteessa jokitörmälle asti. Rautakautinen keramiikka pellolla viittaa ehkä enemmän asuinpaikkaan kuin kalmistoon. Myös yksi keramiikan pala oli noin 10 m päässä jokitörmästä, muut selvästi lähempänä kumpareen kärkeä. Kaikki löydöt keskittyivät selvästi koilliseen, lähelle kynnetyn alueen reunaa, joten muinaisjäännös jatkuu todennäköisesti siihen suuntaan. Koilliseen, joenmutkan ja kumpareen väliin, pistävä noin puolen hehtaarin peltoalue kasvoi inventoinnin aikana heinää, joten sillä suunnalla muinaisjäännöksen ulottuvuudesta ei voitu tehdä havaintoja. Koska muinaisjäännös selvästi ulottuu lännessä pellolle, on myös kumpareen luoteis- ja länsirinteitä keihäänkärjen löytöpaikan ja pellon reunan välissä syytä pitää mahdollisena muinaisjäännösalueena.

Samaan kohteeseen on muinaisjäännösrekisterissä jostakin syystä liitetty myös kaksi 300-350 m päässä etelässä sijaitsevaa pientä röykkiötä. Toinen, jota Jouko Räty oli opettaja Valtter Lyysaaren opastamana käynyt katsomassa samalla matkalla kuin Keittiömäkeä, sijaitsee tien vierellä rakennuksen pihalla ($x = 6778\ 25$, $y = 1562\ 52$). Se on kivi-röykkiö, läpimitaltaan 2,5 m ja korkeudeltaan noin puoli metriä. Suuri osa on röykkiön päällä kasvavan koivun juurien peitossa. Toinen röykkiö sijaitsee edellisestä noin 50 m luoteeseen (ilmeisesti likimain $x = 6778\ 30$, $y = 1562\ 45$). Anna-Liisa Hirviluodon on tarkastanut sen vuoden 1959 inventoinnissa (kohde 40). Hänen mukaansa se on pitkänomainen kumpare, jonka vahvasta turvekerroksesta erottuu kiveystä. Hän arvelee sen liittyvän Kauttuan tehtaan toimintaan. Näitä röykkiöitä ei tarkastettu vuoden 2000 inventoinnissa.

Kunta: EURA	Kylä: Kauttua
Nimi: Mikkolanmäki	Inv.nro: 44

Mj.tyyppi: kalmisto ?	Luokka: 2
Ajoitus: rautakautinen ?	

Kartta: 1134 07	Koordinaatit: Paikka
X: 6778 95	Y: 1562 41
Z: 37.5	Z2: 47.5

Rautakautinen kalmisto tai muu muinaisjäänös.
Louhikkoisen rinteen alalaitaa hiekkaisen pellon reunassa.

Tutkija: Salo Unto	tarkastus	vv/kk	1964 / 5
Tutkija: Lehtosalo-Hilander P.L.	tarkastus	vv/kk	1967
Tutkija: Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Löydöt:

KM 15442: 1	SAVIASTIANPALOJA, 30 kpl, koristamatonta rautakautista tyyppiä.
KM 15442: 2	KUONAA, 5 kpl.
KM 15442: 3	HAMPAITA JA LUUNPALOJA, 8 kpl, maatuneita eläimen luita, kolme hammasta ja viisi luun palaa.
KM 16707	RAUTAINEN KEIHÄÄNKÄRKI.
KM 17255: 1	RAUTANAULA.
KM 17255: 2	SAVIASTIANPALOJA, 160 kpl, ainakin 7 reunapalaa, joukossa punertavia, tummia ja harmaita vaaleapintaisia paloja.
KM 17255: 3	RAUTAKUONAA, 2 kpl.
KM 27791	RAUTAKAUTISIA LÖYTÖJÄ.
KM 32397: 1	SAVIASTIANPALOJA, 4 kpl, sekoitteena kivimurskaa, väri tummanharmaa tai -ruskea, lähes musta, mukana reunapala, paksuus 7 mm, reuna suora, päällyys tasainen, reunan kulmat pyöristetyt, paloissa kars-taa.
KM 32397: 2	SAVIKIEKON KATKELMA, sekoitteena vähän hiekkaa/ kivimurskaa, poltto tasainen, väri vaaleanharmaa, pala on kiekon keskiosasta toiselta lappeelta ja sisältää noin kuudesosan keskireiän kehästä, reiän sisäpinta kiillottunut.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 2,4 km kaakkoon.

Peruskarttaote 14

Bilund 2000:

Muinaisjäänös sijaitsee louhikkoisen Mikkolanmäen (tunnetaan myös nimillä Riihimäki, Kirkkomäki ja Uudenkirkonmäki) länsi- ja luoteisrinteessä. Mäen alla on hiekkaisista, osittain savensekaista peltorinnettä, joka laskee länteen, kohti 200 m päässä olevaa Eurajokea. Mäen lounaispuolitse luoteesta

kaakkoon kulkee Kauttuan tehdasalueelle menevä Sepäntie. Siltä eroaa koilliseen mäen luoteisjuurta kulkeva Mäkirinteentie. Siitä 150-200 m kaakkoon kulkee toinen Sepäntieltä koilliseen, Mikkolanmäen yli kulkeva tie, Mikolanmäentie. Edellä mainittujen teiden keskellä, Mikkolanmäen lounaisosassa, lähellä mäen lakea, on Kauttuan seurakuntakeskus. Siitä noin sata metriä pohjoiseen, Mäkirinteentien kaakkoispuolella on tien suunnassa peräkkäin kaksi rivitaloa, niin sanotut Sähkötalot. Myös niiden kohdalla Mäkirinteentien luoteispuolella pellolla on muutamia uudempia rivitaloja.

Muinajsjäännös löytyi vuonna 1962. Silloin Mäkirinteentietä oli levennetty traktorilla, ja opetteja Valon perheenjäsenet olivat löytäneet näin syntyneestä leikkauksesta runsaasti rautakautista keramiikkaa sekä muutamia kuonan ja luun paloja (KM 15442:1-3). Löytökohta oli 20 m Sepäntieltä pohjoiseen, Mäkirinteentien itälaidalla ($x = 6778\ 92$, $y = 1562\ 35$). Mustaa kulttuurimaakerrosta oli ollut leikkauksessa 30 m matkalla. Samat löytäjät ovat keränneet samasta leikkauksesta saman tyyppisiä löytöjä (KM 17255:1-3, rautanaula, keramiikkaa ja rautakuonaa) myös vuonna 1966. Myös löydöt KM 27791 lienevät peräisin samasta paikasta, vaikka asiaa ei tässä yhteydessä ole ennätetty selvittää.

Vuonna 1965 löytyi edellä mainitusta löytöpaikasta noin 130 m koilliseen rautakautinen keihäänkärki KM 16707. Löytö tehtiin kaivettaessa seurakuntakeskukseen liittyvän kappalaisen virkatalon viemärijojaa. Löytökohta on Sähkötalojen välisellä alueella ($x = 6778\ 98$, $y = 1562\ 47$).

Unto Salo on tarkastanut paikan 21.5.1964 eli ensimmäisten keramiikkalöytöjen jälkeen. Tarkastuksen syynä olivat kappalaisen virkatalon ja seurakuntatalon rakennustyöt, ja tarkastus näyttää keskittyneen niiden tienoille mäen päälle. Salo epäili joidenkin kivirivien ja kehien olevan ainakin osittain ihmisen työtä. Kivikehiin tehdyistä koekuopista ei kuitenkaan löytynyt mitään, ja maa todettiin koskemattomaksi ja kiviseksi. Johtopäätöksensä oli että kivikehät eivät ole rakennusten jäännöksiä, ja että maa on liian kivistä ruumishautoja varten.

Pirkko-Liisa Lehtosalu-Hilander kertoo tarkastuskertomuksessaan (8.1.1968) käyneensä paikalla useita kertoja vuodesta 1962 alkaen (silloin yhdessä C. F. Meinanderin kanssa). Hänen käsityksensä mukaan luontaiseen kivikkoon on tehty kätköjä kiviä lisäämällä. Kätköjen luonne on epäselvä. Koska palaneita luita ei ole löytynyt, ei paikkaa voi pitää varmana kalmistona, ja kätköt voivat olla uhrin luonteisia.

Kohde tarkastettiin inventoinnissa 18.5. ja 25.5.2000. Mäkirinteentien kaakkoispuolinen oja oli vasta perattu koko matkalta Sepäntieltä Sähkötalolle asti. Ojan seinämässä näkyi tumma, lähes musta, kulttuurikerros, joka alkoi 5-10 m päässä Sepäntiestä (kohdassa, jossa oja alkoi sivuta mäen rinteiden alareunaa) ja ulottui lähelle mutkaa, jossa Mäkirinteentie kääntyy enemmän koilliseen. Kerroksen pituus on suunnilleen ensimmäisten löytöjen yhteydessä mainittu 30 m. Sen paksuus oli vaihteleva, enimmillään noin 50 cm. Kerroksesta löytyi rautakautiselta näyttävää keramiikkaa ja savikiekon katkelma (KM 32397:1-2) sekä kuonaa (ei kerätty talteen). Myös kynnöspeltejä löytöpaikan edustalla Mäkirinteentien länsipuolella ja Sepäntien eteläpuolella tarkastettiin. Niiltä löytyi kuonaa, mutta ei keramiikkaa. Mäkirinteentien kaakkoispuolella Mikkolanmäen louhikkoisella rinteellä havaintomahdollisuudet olivat huonot. Siellä oli kuitenkin yksi noin metrin läpimittainen ja vajaan metrin syvyiseksi kaivettu funktioltaan tuntematon kuoppa, jonka reunoilla läpileikkaus maaperästä oli nähtävillä. Maa oli melko kivistä hiekkamaata. Mitään erikoista kuopassa ei näkynyt. Kuoppa oli arviolta 15 m päässä tien laidan löytöalueesta.

Edellä mainitussa mutkassa ($x = 6778\ 96$, $y = 1562\ 46$) Mäkirinteentie kiertää mäen kärjen, joka ulottuu muuta aluetta korkeampana aivan tien laidan. Tällä kohtaa havaintomahdollisuudet ojassa olivat huonot. Mutkasta koilliseen tie alkaa nousta viistosti mäen rinteeltä. Oja oli taas paremmin perattu, mutta mitään muinajsjäännöksiä viittaavaa siinä ei tällä suunnalla näkynyt. Maaperä oli puhtaalta vaikuttavaa keltaista hiekkaa ja vähemmän kivisen näköistä kuin löytöalueella. Keihäänkärjen

löytöpaikan tasalla Sähkötalojen kohdalla ei näkynyt mitään. Havaintomahdollisuudet talojen tontilla ovat huonot.

Inventointihavaintojen perusteella rautakautista keramiikkaa ja muita mahdollisesti esihistoriallisia löytöjä sisältävää kulttuurikerrosta on ainakin muutaman kymmenen metrin matkalla rinteiden juurella mäen länsikärjessä. Koska pellolta lännessä ja etelässä ei löytynyt keramiikkaa, ei kulttuurikerros ehkä ulotu kovin kauas rinteiden juuresta. Pellolla ja kulttuurikerroksessa esiintyvän rautakuonan yhteys rautakautisiin löytöihin on epäselvä. Sikäli kuin vähäisten havaintomahdollisuuksien perusteella voi päätellä, kulttuurikerros ei ainakaan yhtenäisenä ulotu kovin ylös louhikkoiselle rinteelle kaakossa. Tältä osin kaivataan kuitenkin lisähavaintoja. Epäselvää on myös, kuinka kauas pohjoiseen ja etelään kulttuurikerros ulottuu rinteiden juurella. Etelässä se loppuu ojassa sillä kohdalla, jossa mäen rinteiden juuri erkanelee Mäkirinteentiestä kaakkoon. Kerros saattaa siis jatkua samaan suuntaan ojan itäpuolella. Pohjoisessa kerros näyttäisi katkeavan tien mutkan kohdalla. On kuitenkin mahdollista, että tämä johtuu siitä, että tie alkaa nousta, ja kerros jää tiepenkereen alle. Edelleen jää epäselväksi minkä luonteinen kulttuurikerros on. Palanutta luuta ei ole löytynyt, joten kyseessä ei näytä olevan polttokalmisto. Kerroksen sijainti kapealla kaistalla mäen rinteiden juurella ja osittain louhikkoisella rinteellä ei ehkä vastaa kovin hyvin käsitystä asuinpaikkakerrostumasta. Kerroksen koostumus (keramiikka, palamaton luu, yleinen likaisuus, noki) sopisi ehkä parhaiten jonkinlaiselle tunkiolle, mutta tällöinkin jää epäselväksi missä varsinainen asuinpaikka olisi.

Sähkötalojen luota löytyneen keihäänkärjen osalta inventointi ei tuonut uutta tietoa. Kuitenkin jo pelkästään sen löytöpaikan ja edellä kuvatun kulttuurikerroksen etäisyyden ja löytöjen erilaisen luonteen perusteella on hyvin mahdollista, että nämä muinaisjäännöksen osat eivät ole funktionaalisesti samantyyppisiä. Ainakin Mäkirinteentien ojassa näkyneen hiekkamaan perusteella Sähkötalojen tienoilla voisi hyvin olla jopa ruumishautoja. Toisaalta on myös mahdollista, että maan pinta nykyisin kunnostetulla tonttialueella on ollut luonnontilassa liian kivistä.

Kohteelle muinaisjäännösrekisterissä annetut koordinaatit ($x = 6778\ 95$, $y = 1562\ 41$) osuvat keramiikan löytöalueen ja keihäänkärjen löytökohdan puoliväliin, lounaanpuoleisen Sähkötalon kohdalle. Muinaisjäännösrekisterin kartassa muinaisjäännösalue on piirretty sähkötalojen ja Kauttuan seurakuntakeskuksen väliselle alueelle. Vahvimmat viitteet kiinteästä muinaisjäännöksestä ja myös parhaat olosuhteet sellaisen säilymiselle ovat kuitenkin mäen lounaiskärjessä, keramiikan löytökohdan ja seurakuntakeskuksen välisellä rinteellä.

Kunta:	EURA	Kylä:	Kauttua
Nimi:	Vahe-Peltomaa	Inv.nro:	45

Mj.tyyppi:	asuinpaikka	Luokka:	2
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	1134 07	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6779 75	Y: 1562 33	Z: 40.0 Z2: 45.0

Asuinpaikkalöytöjä hiekkakuopan reunalta.
Hiekkaharjua, suurelta osin hiekkakuoppaa tai rakennettua.

Tutkija:	Lehtosalo-Hilander P.-L	koekaivaus	vv/kk	1966
Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Löydöt:

KM 17252: 1	ISKOKSIA, 3 kpl, kivilaji-iskos, pii-iskos ja kvartsi-iskos.
KM 17252: 2	PALANUTTA LUUTA, 1550.0 g.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 1,8 km kaakkoon.

Peruskarttaote 14

Bilund 2000:

Asuinpaikka sijaitsee loivapiirteisellä luode-kaakko-suuntaisella hiekkaharjulla. Luoteessa on laaja vanha hiekkakuoppa, joka ulottuu myös lounaassa noin 50 m päässä olevalle harjun laelle. Muuten ympäristö on vaihtelevan tiheään rakennettua omakotitaloaluetta. Aivan asuinpaikan koillispuolitse kulkee harjun suuntaisena Nummentie.

Pirkko-Liisa Lehtosalo-Hilander tarkasti asuinpaikan kesällä 1965 kuultuaan, että tämän autoilija Peltomaan omistaman hiekkakuopan reunasta valui palaneita luita. Tarkastuksessa ja seuraavana kesänä suoritettussa koekaivauksessa selvisi, että luut (KM 17252:2) olivat peräisin noin neliömetrin alalta, jossa oli myös hiekkakivilaakoja, tummaa hiilensekaista maata ja punamultaa. Luiden lisäksi löytyi kolme iskosta (KM 17252:1). Hiekkakuopan eteläreunalla näkyi paikoin muuallakin tumman maan läikkiä, mutta ei yhtenäistä kulttuurikerrosta.

Kohteen koordinaateiksi on muinaisjäännösrekisterissä merkitty $x = 6779\ 79$, $y = 1562\ 25$. Tämä kohta osuu hiekkakuopan keskiosaan, sen lounaislaidalle, harjun laelle, 50 m tiestä. Lehtosalo-Hilanderin tarkastus- ja koekaivauskertomuksessa kuitenkin sanotaan, että löytöpaikka oli hiekkakuopan kaakkoiskulmassa vain 5-6 m tiestä. Kertomukseen liittyvässä kartassa paikka onkin merkitty rastilla tämän kuvauksen mukaisesti kohtaan $x = 6779\ 75$, $y = 1562\ 33$, eli noin 90 m muinaisjäännösrekisterin koordinaattipisteestä kaakkoon. Maasto paikalla on loivasti koilliseen laskevaa harjun rinnettä.

Kohde tarkastettiin inventoinnissa 25.5.2000. Koko vanha hiekkakuoppa löytöpaikalta länteen ja luoteeseen on nykyisin kasvillisuuden peitossa, mutta on ilmeistä, että sen alueelta mahdolliset muinaisjäännökset ovat tuhoutuneet. Ainoa pieni säilynyt alue harjun lakea on lounaasta koordinaattipis-

teeseen $x = 6779\ 78$, $y = 1562\ 26$ työntyvä niemeke. Sen kärjessä oli jonkin verran paljasta maata, mutta mitään merkkejä asuinpaikasta ei näkynyt. Muualla hiekkakuopan reunoilla havaintomahdollisuudet olivat huonot. Paremmiin säilynyttä maastoa on löytökohdasta ($x = 6779\ 75$, $y = 1562\ 33$) kaakkoon ja Nummentien vastakkaisella puolella koillisessa. Näillä suunnilla on tonttialuetta, mutta rakennusten välissä maasto näyttää paikoin melko hyvin säilyneeltä. Varsinkin välittömästi löytökohdan kaakkoispuolella oleva alue ensimmäisen talon ympäristössä näyttää kohtalaisen ehjältä.

Asuinpaikan laajuutta ja säilyneisyysastetta ei voi inventoinnin perusteella määritellä. Asuinpaikka kuuluu osana harjua seuraavaan löytöalueiden ketjuun kuten useat muutkin alueen asuinpaikkakohteet. Yksittäisten löytöalueiden laajuus on hyvin vaihteleva. Tässäkin tapauksessa löydöt saattavat liittyä suoraan noin 100 m päässä kaakossa olevaan kohteeseen Eura [55] Nummi, tai kyseessä saattaa olla hyvin pienialainen löytökeskittymä. Asuinpaikaksi sopivaa maastoa on jäljellä löytökohdasta kaakkoon ja ehkä myös koilliseen.

Koska muinaisjäännösrekisteriin merkityn koordinaattipisteen tienoilta ei ole löydetty mitään, on kohteen koordinaatit korjattu löytötietojen mukaisiksi. Muinaisjäännösrekisterin kartassa kohde on merkitty vielä kauemmas oikeasta paikasta, hiekkakuopan luoteisosaan, edellä mainitusta virheellisestä koordinaattipisteestä luoteeseen. Myös kaavakartassa kohde on merkitty (merkinnällä sm) muinaisjäännösrekisterin mukaisesti hiekkakuoppaan, jossa muinaisjäännöstä ei ainakaan enää voi olla jäljellä.

Kunta: EURA	Kylä: Kauttua
Nimi: Lohiluoma	Inv.nro: 46

Mj.tyyppi: röykkiöitä	Luokka: 2
Ajoitus: ajoittamaton	

Kartta: 1134 07	Koordinaatit: Paikka
X: 6777 82	Y: 1564 00 Z: 57.5

Kolme matalaa pyöreää maansekaista kiviröykkiötä.
Kapeaa hiekkaharjun lakea, metsää.

Tutkija: Purhonen Paula	tarkastus vv/kk 1980 / 6
Tutkija: Bilund Antti	inventointi vv/kk 2000 / 5

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 3,3 km kaakkoon.

Peruskarttaote 13

Bilund 2000:

Röykkiöt sijaitsevat NNW-SSE-suuntaisen kapean harjun laella. Harjun laki on noin 5 m lähiympäristöään ja yli 10 m Pyhäjärven pintaa korkeammalla. Pyhäjärven ranta on lähimmillään lännessä noin 150 m päässä. Röykkiöt ovat lähes harjun korkeimmalla kohdalla. Niistä itään harju jatkuu muutamia kymmeniä metrejä lähes yhtä korkeana ja laskee sitten loivasti. Luoteessa harjun laskee nopeasti pari metriä ja jatkuu sitten satoja metrejä matalampana. Harjun sivuilla maasto on loivapiirteistä hiekkakangasta. Alueella kasvaa mäntymetsää. Harjun juurella koillisessa kulkee tie ja lounaassa on Lohiluoman asuinalueen taloja, lähimmät ja uusimmat rökkiöistä vain pari kymmentä metriä lounaaseen.

Paula Purhonen on tarkastanut rökkiöt 25.6.1980 kartoittaja Laihon ilmoituksen perusteella. Hän totesi harjulla kolme rökkiötä. Ne olivat kaikki pyöreähköjä ja matalia, korkeudeltaan muutamia kymmeniä senttimetrejä. Halkaisijat olivat 5 m, 4 m ja 5 m. Kivet olivat lähes kokonaan turpeen ja varpukasvillisuuden peittämiä. Röykkiöistä kaksi luoteenpuolimmaista (parin kymmenen metrin päässä toisistaan) olivat rakenteeltaan kehämäisiä, niiden keskellä oli kuoppa. Kaakkoisin, vajaan kymmenen metrin päässä keskimmäisestä, ei ollut kehämäinen.

Röykkiöt tarkastettiin inventoinnissa 25.5.2000. Ne olivat Purhosen kuvauksen mukaisia ja hyväkuntoisia. Röykkiöiden kehämäinen rakenne ei kuitenkaan mielestäni ollut kovin selvä, vaikka rökkiöissä olikin havaittavissa jonkinlaisia kuoppia. Röykkiöt vaikuttivat rakenteeltaan hyvin kiinteiltä, ilmeisesti maansekaisilta. Kuten Purhonenkin toteaa, on epäselvää, ovatko kyseessä kiinteät muinaisjäännökset. Ei ole selvää, milloin ja missä tarkoituksessa ne on rakennettu. Lisäksi en pitäisi täysin mahdollisena, että ne olisivat luonnonmuodostumia, rantavoimien harjun laelle muotoilemia kivikoita. Niiden säännöllinen muoto ja koko tuntuisivat kuitenkin viittaavan siihen, että ne ovat ihmisen työtä. Tällöin niiden esihistoriallinen alkuperä ei tuntuisi kovinkaan yllättävältä varsinkaan Kauttualla, missä erilaisia rökkiökohteita on runsaasti.

Kunta: EURA	Kylä: Kauttua
Nimi: Kauttuan kylän paikka	Inv.nro: 47

Mj.tyyppi: asuinpaikka	Luokka: 2
Ajoitus: keskiaika tai uusi aika	
Kartta: 1134 07	Koordinaatit: Paikka
X: 6779 05	Y: 1562 10
Z: 32.5	Z2: 35.0

Vanha kylätontti, syvemmillä rakennusjäännöksiä.
Joutomaata ja peltoa.

Tutkija: Lehtosalo-Hilander P.-L	koekaivaus	vv/kk	1975
Tutkija: Lehtosalo-Hilander P.-L	koekaivaus	vv/kk	1979
Tutkija: Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Löydöt:
KM 19877 ASUINPAIKKALÖYTÖJÄ.
KM 20775 ASUINPAIKKALÖYTÖJÄ.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 2,2 km eteläkaakkoon.

Peruskarttaote 14

Bilund 2000:

Kauttuan vanha kylätontti sijaitsee Eurajoen lounaisrannalla olevassa niemekkeessä. Nykyisin paikalla on vain yksi talo kylätontistanoin sata metriä lounaaseen. Kylätontin pohjoisreunalla kulkee joen yli Turuntie. Noin 200 m päässä lännessä kulkee joen suuntaisena valtatie 43. Sen takana on Luistarin asutusalue. Tien ja joen väliin jää 100-200 m leveä peltoalue. Myös joen koillisrannalla peltoa on 100-200 m leveydeltä.

Kylätontilla on suoritettu koekaivauksia vuosina 1975 ja 1979. Tutkimuksissa paikalta on löydetty rakennuksiin viittaavia rakenteita, mutta niiden ajoitus on epävarma.

Inventoinnissa 4.5.2000 tarkastettiin kylätontin ympäristössä kynnöspelloja melko laajalla alueella. Varsinainen kylätontti on pääosin joutomaana, jolla havaintoja ei voitu tehdä. Kylätontin länsilaidalla, eteläpuolella olevaan taloon menevän tien ja maantien välisen pellon itälaidalla näkyi selvästi muutaman kymmenen metrin levyinen tumma alue. Sillä oli runsaasti palanutta kiveä ja muuta asuinpaikkajätettä, mutta mitään selvästi esihistorialliseen asutukseen viittaavaa ei näkynyt. Lännempänä ja etelämpänä samalla pellolla oli jonkin verran punasavikeramiikkaa, lasia ja tiiltä, mutta maa oli yleensä varsin puhtaan näköistä. Peltoa tarkastettiin jokitor-
män reunalla 400 m päässä etelässä olevaan puronotkoon asti. Myös joen lounaisrannalla välillä x = 6779 15-35 oleva pelto ja koillisrannan pellot välillä x = 6778 70 - 6779 50 tarkastettiin. Näillä pelloilla havainnot olivat samanlaisia kuin lounaisrannan eteläosassa eli mitään esihistorialliseen asutukseen viittaavaa ei löytynyt.

Tarkastuksen tulokset eivät ole yllättäviä, sillä samoja pelloja on epäilemättä tarkastettu aiemminkin (esimerkiksi Luistarin tutkimusten yhteydessä). Kuitenkin voidaan ainakin sanoa, että keväällä 2000 havaintomahdollisuudet koko tarkastetulla alueella olivat hyvät, ja että tarkastuksen negatiiviset tulokset viittaavat vahvasti siihen, ettei näillä alueilla ole rautakautisia asuinpaikkoja (ainakaan sellaisia, joilla esiintyisi mainittavia määriä rautakautista keramiikkaa). Siten asutusjäännöksiä olisi ehkä etsittävä joko varsinaiselta kylätontilta (ehkä alemmista maakerroksista keski- ja uudenajan kulttuurikerrosten alta) tai sitten jostain aivan toisaalta.

Kunta:	EURA	Kylä:	Vähävahe
Nimi:	Nummi	Inv.nro:	54

Mj.tyyppi:	asuinpaikka	Luokka:	2
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	1134 07	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6779 67	Y: 1562 40	Z: 40.0

Kivitaltta löydetty perunamaasta, mahdollinen asuinpaikka.
Lähes tasaista hiekkamaata, eteläpuolella matala harju.

Tutkija:	Katiskoski Kaarlo	tarkastus	vv/kk	1985 / 8
Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Löydöt:
KM 22924 TALTTA, 1 kpl.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 1,9 km kaakkoon.

Peruskarttaote 14

Bilund 2000:

Muinaisjäännös sijaitsee länsiluode-itäkaakko-suuntaisella matalalla ja loivapiirteisellä harjulla. Paikka on harjun suuntaisena sen koillisrinteellä kulkevan Nummentien eteläpuolella, Nummentien ja siltä etelään eroavan Kallentien kulmatontilla. Ympäristö on suurelta osin täyteen rakennettua omakotitaloaluetta, mutta etelässä ja kaakossa on noin hehtaarin laajuinen mäntymetsikkö. Sekin on kuitenkin osittain entistä hiekkakuoppaa.

Kaarlo Katiskoski on tarkastanut kohteen 12.8.1985 sen jälkeen, kun Erkki Sinkkonen oli tuonut Katiskosken johtamille Osmanmäen kaivauksille perunamaastaan löytämänsä kivitaltan KM 22924. Katiskosken mukaan löytöpaikka oli tontin eteläosassa noin 20 m asuinrakennuksesta kaakkoon ($x = 6779\ 67$, $y = 1562\ 40$). Paikalla oli myllätty perunamaa, josta taltta oli löytynyt "syvältä". Maasto oli hiekkaista kangasmaata, joka kohosi paikalta etelään, missä oli männikköä. Muinaisjäännösrekisterissä kohde on mahdollisena asuinpaikkana, eikä Katiskoskikaan näytä pitäneen sitä asuinpaikkana, koska hän on luetteloinut taltan irtolöytönä.

Kohde tarkastettiin inventoinnissa 25.5.2000. Löytöpaikalla ja lähitonteilla ympäristö oli nurmikon peittämää puutarhaa, joten havaintomahdollisuudet olivat huonot. Topografian perusteella löytöpaikka ei näytä asuinpaikaksi erityisen sopivalta, sillä se on tasamaata. Kuten Katiskoskikin toteaa, sopivan näköistä maastoa on etelässä ja kaakossa, missä maan pinta nuosee. Tällä suunnalla ehjää aluetta on muutaman kymmenen metrin levyinen kaistale suunnilleen koordinaattipisteiden $x = 6779\ 65$, $y = 1562\ 39$ ja $x = 6779\ 63$, $y = 1562\ 47$ välillä. Viimeksi mainitusta pisteestä itään on metsämaastoa, mutta se on entistä hiekkakuoppaa, joka etelässä rajautuu asuinpaikkaan Eura [22] Uusi kansakoulu. Muinaisjäännösten esiintymisen selvittäminen ehjällä alueella vaatisi koekuopitusta.

Harju jatkuu matalana länsiluoteeseen suuntautuvana harjanteena myös löytöpaikan lounaispuolella. Tämä alue on melko lailla kärsinyt rakentamisesta ja hiekanotosta. Jonkin verran ehjää aluetta on 80-100 m päässä löytöpaikalta luoteeseen, asuinpaikan Eura [45] Vahe-Peltomaa tienoilla.

Kolmas mahdollinen suunta, jolla asuinpaikka-aluetta saattaisi olla on pohjoinen. Vaikka löytökohta on tasamaalla, alkaa maan pinta laskea jo noin 50 m päässä pohjoisessa, Nummentien tienoilla. Löytöpaikan kohdalla myös Nummentien pohjoispuoli on rakennettua aluetta, jolla havaintomahdollisuudet olivat huonot. Idempänä Nummentien varrella (pisteestä $x = 6779\ 73$, $y = 1562\ 48$ koilliseen) sijaitseva pelto sen sijaan oli kynnettyä. Se tarkastettiin, mutta mitään ei löytynyt.

Inventoinnin perusteella ei voi varmasti sanoa onko taltan löytöpaikalla asuinpaikka. Topografia ja se, ettei perunamaasta vuoden 1985 tarkastuksessa löytynyt asuinpaikkalöytöjä, näyttäisivät viittavan pelkkään irtolöytöön. Jos asuinpaikka-aluetta on lähempänä löytöpaikkaa kuin kohteet Eura [22] Uusi kansakoulu ja Eura [45] Vahe-Peltomaa, todennäköisimmin sitä on löytöpaikan etelä- ja kaakkoispuolella olevassa metsikössä.

Kunta:	EURA	Kylä:	Sorkkinen
Nimi:	Vaaniinkangas	Inv.nro:	55

Mj.tyyppi:	röykkiö	Luokka:	3
Ajoitus:	pronssikautinen ?		

Kartta:	1134 05	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6787 13	Y: 1555 03	Z: 50.0 Z2: 52.5

Epämääräisiä tietoja röykkiöstä, ilm. luonnonmuodostuma.
Hiekkakangasta, pohjoisessa metsää, etelässä hiekkakuoppa.

Tutkija:	Kuokkanen Timo	inventointi	vv/kk	1984
Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 /10

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 8 km luoteeseen.

Peruskarttaote 11

Bilund 2000:

Kohde sijaitsee laajalla hiekkakankaalla, joka kuuluu Euran Vaanista Kiukaisten Paneliaan ulottuvaan länsi-itä-suuntaiseen harjumuodostumaan. Maasto on paikalla ja siitä pohjoiseen lähes tasaista tai loivasti pohjoiseen laskevaa, jonkin verran kumpuilevaa kangasta, jolla kasvaa mäntymetsää. Noin sadan metrin päässä pohjoisessa kulkee harjun suuntaisena Vaanista Paneliaan vievä maantie. Kohteen kohdalla kulkee harjun suuntaisena Euran ja Kiukaisten raja. Sen eteläpuoli on 200-300 m säteellä kohteesta hiekkakuoppaa.

Muinaisjäännösrekisterissä kohteen tyyppinä on "LÖYTÖPAIKAT - aarteet, pronssikautinen?". Kyseessä lienee virhe, sillä paikalta ei tiettävästi ole saatu talteen mitään esinelöytöjä, ja ainoana tietolähteenä viitataan Turun yliopiston röykkiöinventointiin (Luettelo Suomen rannikon hautaraunioista Karhunhammas 14).

Edellä mainitussa luettelossa röykkiö tosiaan mainitaan, vieläpä varmana hautaröykkiönä, vaikka luettelossa ja Turun yliopistossa säilytettävissä inventoinnin alkuperäisissä tarkastuslomakkeissa ainoa röykkiötä koskeva tieto on maininta "soranottoalueen pintamailla peitetty". Röykkiön kokoa tai muita perustietoja ei mainita. Tarkastuslomakkeesta ei edes selvästi ilmene onko kohde tosiaan tarkastettu maastossa (vaikka maininta pintamaista tähän viittaakin), sillä toisin kuin muissa Euran röykkiökohteissa tarkastuspäivämäärää ei mainita.

Lomakkeessa on lisäksi epäselvä lyijykynämerkintä, jonka ainoa luettavissa oleva osa on "Killinen CVI...". Tämä viitataan Kustaa Killisen luetteloon Ulvilan kihlakunnan kiinteistä muinaisjäännöksistä, jossa numerolla CVI on mainittu "seurakunnan (= Kiukaisten kappeli) eteläsyryllä, sen tien vieressä, joka Vaaniin kartanosta menee Sydänmaan kylään tavataan [CVI] vare, noin 18 kyynärää riittänsä mitaten, 2 kyynärää korkea...". Killisen mainitsemaa varetta on tämän perusteella vaikea paikantaa, eikä ole mitään erityistä syytä olettaa sen tarkoittavan tätä kohdetta.

Tiedot kohteesta ovat siis äärimmäisen puutteelliset. Ilmoitettu paikka ja sen lähiympäristö tarkastettiin inventoinnissa 28.10.2000. Ilmoitetussa koordinaattipisteessä kulkee Euran ja Kiukaisten raja (ja

sitä pitkin sähkölinja). Etelässä Euran puolella on laaja hiekkakuoppa ja pohjoisessa Kiukaisten puolella mäntymetsää kasvavaa vaihtelevan kivikkoista hiekkakangasta. Euran puolella kunnan rajaa, rajalinjan ja hiekkakuopan reunan välissä on 10-15 m läpimittainen ja noin metrin korkuinen kumpare. Hiekkakuopan reunalla kumpareen laella on pari metriä leveä ja muutamia kymmeniä senttimetrejä korkea hiekkavalli. Kumpareen länsi- ja itälaidoilla on samoin muutaman metrin leveydeltä hiekkakuopan puolelta siirrettyjä suurempia kiviä. Näiden hiekkakuopan pintamaiden alle ei kuitenkaan mahdu mitään mainittavaa rökkiötä eikä varsinkaan niin suurta kuin Killisen mainitsema.

Itse kumpare on pinnaltaan erittäin kivinen, joten herää epäily, että se olisi tulkittu hautarökkiöksi. Mielestäni kyseessä on kuitenkin selvästi luonnonmuodostuma. Vaikka pintaturpeessa on hyvinkin irrallisia kiviä, ei kivikerros ole paksu, minkä voi päätellä kasvillisuudestakin. Kumpareen rakenne on selvästi nähtävissä myös sen eteläosassa hiekkakuopan seinämässä. Kumpareen leikkauksesta näkyy, että sen sisäosa on vähäkivistä, pehmeää hiekkaa, ja että kiviä on suuremmassa määrin vain pinnalla.

Samanlaisia pinnaltaan hyvin kivisiä kumpareita on kankaalla muuallakin. Lähin on vain muutaman kymmenen metrin päässä luoteessa Kiukaisten puolella. Se on kuitenkin niin laaja ja korkea, että sitä tuskin voi edes epäillä ihmisen rakentamaksi. Muuten lähiympäristössä ei havaittu rökkiöitä tai muita muinaisjäännöksiä, vaikka hiekkakuopan reunaa tarkastettiin parin sadan metrin matkalta länteen ja itään ja kangasta pohjoiseen noin sadan metrin päähän maantielle asti.

Koska kohdetta koskevat tiedot ovat alun perin erittäin puutteelliset, eikä ilmoitetusta paikasta ja sen lähiympäristöstä inventoinnissa löytynyt mitään kiinteisiin muinaisjäännöksiin viittaavaa, ehdotetaan kohde siirrettäväksi kolmanteen luokkaan.

Kunta: EURA
Nimi: Kivimäki

Kylä: Lähteenoja
Inv.nro: 56

Mj.tyyppi: röykkiöitä Luokka: 3
Ajoitus: pronssikautinen

Kartta: 1134 05 Koordinaatit: Paikka
X: 6786 82 Y: 1552 16 Z: 32.5

Kolme tuhoutunutta hiidenkiuasta, yksi niistä tutkittu.
Mäen lakea länteen laskevan rinteen päällä, tonttialuetta.

Tutkija: Tallgren A. M.	kaivaus	vv/kk	1918
Tutkija: Hirviluoto A.-L.	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija: Kuokkanen Timo	inventointi	vv/kk	1984 / 8

Löydöt:
KM 7412 POLTETTUJA LUITA.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 10,2 km luoteeseen.

Peruskarttaote 10

Bilund 2000:

Kohde sijaitsee noin kilometrin pituisen pohjois-etelä-suuntaisen mäenharjanteen luoteisreunalla, lähellä mäen lakea. Mäen juurella 100 m päässä luoteessa ja lähes kymmenen metriä alempana avautuu laaja tasanko, joka nyt on peltona. Mäellä kasvaa enimmäkseen mäntyvaltaista metsää. Kohde sijaitsee kuitenkin Kivimäen talon pihapiirissä, jossa on asuinrakennusten lisäksi runsaasti erilaisia ulkorakennuksia. Paneliasta Eurajoelle menevä maantie kulkee vajaan sadan metrin päässä kaakossa.

Paikalla on ollut kolme hiidenkiusata, jotka ovat olleet tunnettuja ilmeisesti jo 1800-luvulla (Lindelöfin luettelo SMYA XXVII). Vuonna 1918 A. M Tallgren tutki suurimman niistä, koska sen paikalle rakennettiin Kivimäen talon navetta (x = 6786 82, y = 1552 16). Röykkiö oli pitkänomainen, kooltaan 20 m x 10-12 m ja 2 m korkea. Röykkiöstä paljastui kehä ja arkkurakenteita ja löytyi palanutta luuta. Vuoden 1959 inventoinnissa Anna-Liisa Hirviluoto tarkasti paikan. Jäljellä ei silloin ollut enää yhtään röykkiötä. Paikkakuntalaisten mukaan niiden kivet oli käytetty navetan rakennukseen.

Muinaisjäännösrekisterin mukaan paikalta olisi vuonna 1984 Turun yliopiston muinaisjäännösinventoinnissa löydetty kivilatomus, jonka koko on 20 x 12 x 2 m. Tämä tieto perustuu ilmeiseen väärinkäsitykseen. Muinaisjäännösrekisterissä viitataan inventoinnin pohjalta julkaistuum luetteloon Suomen rannikon hautaraunioista (Karhunhammas 14). Kyseisessä luettelossa mainitaan kuitenkin vain Tallgrenin vuonna 1918 tutkima röykkiö sekä varsinaisessa röykkiöluettelossa että tutkittujen röykkiöiden luettelossa. Myöskään inventoinnin alkupe-
räisissä tarkastuslomakkeissa, joita säilytetään Turun yliopiston arkeologian oppiaineessa, ei mainita mitään uutta löydettyä röykkiötä tai kivilatomusta. Kaikkien tietojen osalta viitataan Tallgreniin ja Hirviluotoon. Myös tarkastuslomakkeessa oleva piirros röykkiöstä on kopio Tallgrenin kaivauskartasta.

Kohteen rauhoitusluokkana muinaisjäännösrekisterissä on 2/3, missä 2 viittaa vuonna 1984 löydettyksi sanottuun kivilatomukseen. Koska aiemmin tunnetut röykkiöt ovat tuhoutuneet, eikä uusia muinaisjäännöksiä itse asiassa ole löydetty, on kohde siirretty kokonaan kolmanteen luokkaan. Koska aiemmin tunnettujen röykkiöiden pronssikautisuudesta ei liene mitään epäilystä, on ajoitukseksi muutettu pronssikautinen.

Kunta:	EURA	Kylä:	Mestilä
Nimi:	Ahlströmin metsälohko	Inv.nro:	59

Mj.tyyppi:	röykkiö	Luokka:	2
Ajoitus:	ajoittamaton		

Kartta:	1134 04	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6770 44	Y: 1558 90	Z: 55.0

Pieni, matala kiviröykkiö kalliokumpareella.
Loivasti etelään laskevaa, osittain soistunutta kangasta.

Tutkija:	Hirviluoto Anna-Liisa	inventointi	vv/kk	1959
Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 11 km etelälounaaseen.

Peruskarttaote 6

Bilund 2000:

Röykkiö sijaitsee loivasti eteläkaakkoon laskevassa, jonkin verran kumpuilevassa kangasmaastossa. Maaperä on hiekaista, osin hienojakoisempaa moreenia. Varsinkin tasaisilla kohdilla maan pinta on paikoin soistunut. Kiviä on vaihtelevasti. Siellä täällä on eri kokoisia matalia kalliokumpareita, joista eräällä röykkiö sijaitsee. Alueen pohjoisosassa on mänty- ja kuusimetsää. Etelämpänä metsää on hakattu, ja puusto vaihtelee tiheästä taimikosta nuoreen metsään. Hakatulla alueella maata on muokattu, ja kosteille paikoille kaivettu ojia. Luoteessa 150-200 m päässä on Euran ja Laitilan välinen maantie, samalla etäisyydellä pohjoisessa siitä Mestilän kylälle eroava vanha tie ja kaakossa metsätie.

Anna-Liisa Hirviluoto on tarkastanut röykkiön inventoinnissa 1959. Hänen mukaansa se sijaitsee suoalueen ympäröimällä, matalalla kalliopohjaisella saarekkeella. Se on pienehköistä pyöreistä kivistä ladottu matalahko raunio. Ympärillä on paikoittain isoa kiveystä. Keskellä on vajoama. Röykkiön koko on 3,8 m x 2,7 m. Hirviluodon mukaan röykkiö ei ole tyyppilinen hiidenkiuas, vaan muistuttaa lähinnä lapinrauniota.

Röykkiö tarkastettiin inventoinnissa 17.5.2000. Se sijaitsee muutaman kymmenen metrin läpimittaisen kalliokumpareen pohjoisreunalla, kumpareen korkeimmalla kohdalla. Pohjoisen puolella kallio laskee jyrkästi pari metriä muutaman metrin päässä röykkiöstä. Etelässä kallio taas laskee loivasti, portaattain useiden kymmenien metrien matkalla. Röykkiön ympärillä ja paikoin muuallakin kumpareella kasvaa yksittäisiä suurempia puita, mutta yleensä metsä ympäristössä on melko nuorta ja ryteikköistä. Röykkiökin oli inventoinnin aikana suurelta osin oksien ja pienten runkojen peitossa risusavotan jäljiltä. Röykkiö on Hirviluodon kuvauksen mukainen.

Röykkiön tarkkaa sijaintia oli vaikea määrittää, koska kumpare ei näy peruskartan korkeuskäyrien muodossa, eikä lähellä ole selkeitä kartalla näkyviä kiintopisteitä. Eteläpuolella näytti olevan ojia enemmän kuin peruskartalla, joten niidenkin perusteella suoritetut mittaukset ovat jonkin verran epäselviä. Näytti kuitenkin siltä, että koordinaatit (x = 6770 44, y = 1558 90) ovat ainakin muutaman kymmenen metrin tarkkuudella oikeat.

Koska tällaiset pienet kalliopohjalla olevat, kaukana pronssikautisesta merenrannasta sijaitsevat röykkiöt on muissa tapauksissa Eurassa yleensä luokiteltu ajoittamattomiksi, ehdotetaan kohteen ajoitus (pronssikautinen?) muutettavaksi tämän käytännön mukaiseksi.

Kunta:	EURA	Kylä:	Lähteenoja
Nimi:	Kahala	Inv.nro:	64

Mj.tyyppi:	röykkiö	Luokka:	1
Ajoitus:	pronssikautinen		

Kartta:	1134 05	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6785 15	Y: 1551 15	Z: 47.5

Ehjä keskikokoinen hiidenkiuas.
Kallioisen mäen korkein kohta, metsää.

Tutkija:	Harjula Janne	tarkastus	vv/kk	1995 /10
Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 /10

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 11 km länsiluoteeseen.

Peruskarttaote 10

Bilund 2000:

Röykkiö sijaitsee kallioisen mäen korkeimmalla kumpareella, joka kohoaa muutaman metrin muuta mäkeä ylemmäs. Ympäristössä kasvaa harvaa mäntymetsää. Mäki on pohjois-etelä-suunnassa noin 400 m pitkä ja 200 m leveä. Pohjoisessa on peltona oleva, noin 400 m leveä notko, laajan viljelys-aukean eteläisin kolkka, johon laskua mäen laelta on noin 25 m. Muilla suunnilla maasto on pääasiassa kumpuilevaa metsäistä mäkimaastoa. Mäen pohjoisrinteen juurella kulkee Paneliasta Eura-joelle menevä maantie. Tien varrella mäen alla on Kahalan talo ja muuta asutusta. Ylempänä mäen pohjoisrinteellä, noin 80 m röykkiöstä koilliseen, kulkee maantieltä eroava metsätie.

Röykkiön löysi arkeologi Janne Harjula katsastaessaan Panelian muinaislahden hautaröykkiöitä 27.10.1995. Röykkiö on muodoltaan pyöreä (6,2 m x 5,0 m) ja kupera (korkeus 70 cm). Se sijaitsee kalliolla, sen korkeimmalla kohdalla. Röykkiö vaikuttaa ehjältä ja on joka puolelta sammaloitunut.

Röykkiö tarkastettiin inventoinnissa 28.10.2000. Sen todettiin olevan Harjulan kuvauksen mukainen ja hyvässä kunnossa.

Kunta: EURA
Nimi: Mikkolanmäki 2

Kylä: Kauttua
Inv.nro: 69

Mj.tyyppi: asuinpaikka
Ajoitus: kivikautinen

Luokka: 2

Kartta: 1134 07 Koordinaatit: Paikka
X: 6778 79 Y: 1562 34 Z: 35.0 Z2: 38.0

Asuinpaikkalöytöjä pellolta.

Lounaaseen laskevaa hiekkaista rinnettä, joen rannalla.

Tutkija: Bilund Antti

inventointi vv/kk 2000 / 5

Löydöt:

- KM 32398: 1 KVARTSIKAAVIN, muodoltaan epämääräisen soikea kap-
pale hienorakeista kvartssia (kvartsiittia ?), lit-
teähkö, toinen lape kupera, tasaisemman lappeen
reunassa toisessa päässä 27 mm pitkä retusoitu
terä.
- KM 32398: 2 KVARTSIESINE, poikkileikkaukseltaan kolmiomainen,
sälemäinen, toiseen päähän kapeneva iskos, leveäm-
män pään reunassa voimakkaasti kaartuva 20 mm pi-
tuinen retusoitu terä.
- KM 32398: 3 KVARTSI-ISKOKSIA, 10 kpl.
- KM 32398: 4 KIVILAJI-ISKOKSIA, 5 kpl.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 2,6 km kaakkoon.

Peruskarttaote 14

Bilund 2000:

Asuinpaikka löytyi inventoinnissa 4.5.2000. Se sijaitsee loivasti lounaaseen, kohti Eurajokea, laske-
valla hiekkaisella peltorinteellä. Kaakossa paikkaa rajaa Eurajoen rantatörmä, joka tällä kohdalla,
juuri Kauttuan kosken alla, on lähes kymmenen metriä korkea. Lounaaseen siirryttäessä törmä muut-
tuu matalammaksi. Noin 150 m päässä, missä joki kääntyy pohjoisluoteeseen, se on pari metriä kor-
kea. Luoteessa rinne jatkuu samanlaisena, mutta laskusuunta kääntyy länteen. Koillisessa, noin 50 m
päässä, kulkee luoteesta kaakkoon Sepäntie. Sen takana rinne on jyrkempi ja kivinen. Alueella kas-
vaa metsää. Tien takana Mikkolanmäen länsikärjessä on Kauttuan seurakuntakeskus. Kohteelle on
annettu nimi Mikkolanmäki 2 erotukseksi mäen länsikärjessä olevasta rautakautisesta muinaisjään-
nöksestä Eura [44] Mikkolanmäki.

Inventoinnissa kynnetyltä pellolta kerättiin noin sadan metrin pituiselta ja muutaman kymmenen met-
rin lyvyiseltä alueelta kvartsesineitä ja -iskoksia sekä kivilaji-iskoksia (KM 32398:1-4). Löytöjä oli
paljon, vain pieni osa kerättiin talteen. Eniten löytöjä oli alueen eteläosassa, aivan jokitörmän reunalla
pisteiden $x = 6778\ 78$, $y = 1562\ 37$ ja $x = 6778\ 74$, $y = 1562\ 31$ välillä. Luoteeseen mentäessä löydöt
vähenevät, vaikka joitakin paikallisia keskittymiä olikin vielä 40-50 m päässä törmästä. Luoteessa

näytti olevan lähes pelkästään kvartssia. Löytöalueen luoteisin piste oli likimain kohdassa $x = 6778$ 84, $y = 1562$ 30. Löytöjä oli hyvin vähän pellon ylälaidassa, alle 50 m päässä Sepäntiestä.

Asuinpaikka on laaja ja kohtalaisen runsaslöytöinen. Keramiikkaa ei kuitenkaan näytä olevan. Koska asuinpaikka on kokonaan peltoa, mahdolliset rakenteet ovat todennäköisesti suurelta osin tuhoutuneet. Rannansiirtymisen perusteella asuinpaikka ajoittuu aikaisintaan myöhäisneoliittiseen aikaan tai Pyheensillan vaiheeseen.

Kunta:	EURA	Kylä:	Kirkonkylä
Nimi:	Kuivarinta 2	Inv.nro:	70

Mj.tyyppi:	asuinpaikka	Luokka:	2
Ajoitus:	kivikautinen		nuorakeramiikka

Kartta:	1134 04	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6779 21	Y: 1558 02	Z: 41.0 Z2: 42.0

Asuinpaikkalöytöjä pienen hiekkakuopan laidoilta.
Matala, loivapiirteinen kumpare, keskiosassa hiekkakuoppa.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 6
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KM 32400: 1	SAVIASTIANPALOJA, nuorakeramiikkaa ?, 1 kpl, sekoitteena muutamia hiekan jyviä ja melko runsaasti "reikiä", hiukan shamottea, tasaisesti poltettua, väri vaaleanruskea, pinnat sileät, seinämän paksuus 5-6 mm.
KM 32400: 2	SAVIASTIANPALOJA, nuorakeramiikkaa, 2 kpl, sekoitteena runsaasti shamottea ja vähän "reikiä", väri vaalean ruskea, sisältä osin harmahtava, toinen pala astian reunasta, reuna ulos kääntyvä, reunan päällyys pyörästetty, ei koristelua.
KM 32400: 3	KIVILAJI-ISKOKSIA, 2 kpl, hienorakeista, harmaata, porfyyyristä kivilajia.
KM 32400: 4	KIVILAJI-ISKOKSIA, 1 kpl, hienorakeista, harmaata, porfyyyristä kivilajia.
KM 32400: 5	KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl.
KM 32400: 6	PALANUTTA LUUTA, 3 kpl.
-

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 3,7 km länsilounaaseen.

Peruskarttaote 5

Bilund 2000:

Asuinpaikka löytyi inventoinnissa Heikki Lehtimäen (puh. 040-5056245) ilmoituksen perusteella 1.6.2000. Hän kertoi havainneensa hiekkakuopan reunalla kivilaji-iskoksia, jotka hän oli tunnistanut, koska oli vuosia sitten ollut töissä kivikautisen asuinpaikan kaivauksilla Eurassa.

Hiekkakuoppa sijaitsee matalalla, noin metrin viereistä suoperäistä tasamaata korkeammalla hiekkakumpareella tai -harjanteella. Hiekkamaata on noin 50 m leveänä kannaksena etelässä muutaman hehtaarin alalla olevan hiekkaisen alueen ja pohjoisessa olevan paljon laajemman ilmeisesti hiekkapohjaisen alueen välissä. Kannaksen itä- ja länsipuolella on 100-150 m leveät, tasaiset peltokaistaleet, joiden kohdalla maa lienee ollut ainakin jonkin verran soistunutta luonnontilassa. Kauempana maa muuttuu selväksi suoksi, jota on yli kilometrin säteellä kaakossa (nyt peltona), etelässä ja lännessä.

Hiekkakuopalle tulee tie 200 m päästä etelästä suuremmalta tilustieltä. Sen varrella noin 250 m päässä on aiemmin tunnettu nuorakeraaminen hauta (Eura [2] Kuivarinta), ja 400 m päässä Kuivarinnan talo, jonka mukaan tämäkin kohde on nimetty (vaikka ei sijaitsekaan samalla tilalla).

Tarkastuksessa hiekkakuopan pohjoispäästä ($x = 6779\ 21$, $y = 1558\ 02$) löytyi saviastianpalanen KM 32400:1, siitä 10 m lounaaseen saviastianpaloja ja kivilaji-iskoksia (KM 32400:2-3) ja vielä 10 m etelään (kuopan länsireunan päältä irtomaasta) kivilaji-iskoksia (KM 32400:4). Kauempaa etelästä tuli pari yksittäistä löytöä: kvartsi-iskos (17 m edellisestä etelään, KM 32400:5) ja pala palanutta luuta (20 m edellisestä kaakkoon, kuopan eteläpään tulevalta tieltä, KM 32400:6, sisältää myös pari pohjoispäästä löytynyttä murua). Löytöjä oli siis koko matkalla kuopan pohjoispäästä länsireunaa pitkin eteläpään, eniten kuitenkin kuopan pohjois- ja luoteisreunalla. Koko kuopan itäpuolisko on metsittynt, eikä kuopan reunoista siellä voinut tehdä havaintoja.

Löytynyt keramiikka näyttää aineksen perusteella nuorakeramiikalta, vaikka koristeltuja tai erityisesti muotoiluja paloja ei löytynytäkään. Koska löytöjä on hajallaan laajalla alueella, ja niihin kuuluu iskoksia ja palanutta luuta, kyseessä on ilmeisesti asuinpaikka. Paikka onkin nuorakeraamiseksi asuinpaikaksi sijainniltaan hyvin sopiva. Löydöissä esiintyy palanutta luuta, mikä voisi viitata myös muun ikäiseen, lähinnä vanhempaan, asutukseen. Tämä on varmaan mahdollista, vaikka paikka ei topografian perusteella (pienet korkeuserot, eli lyhyt rantavaihe ja matala, alava ranta) tunnukaan erityisen sopivalta rantasidonmaiselle pyyntiasuinpaikalle.

Asuinpaikka on ilmeisesti ainakin melko suurelta osin tuhoutunut hiekanotossa, koska nuorakeraamiset asuinpaikat ovat yleensä pienialaisia, ja koska löytöjä kuitenkin on kuopan eri laidoilla. Itse kuopan lisäksi vaurioitunutta aluetta on noin kymmenen metrin leveydeltä sen länsireunan päällä, sillä tältä alueelta pintamaata on ilmeisesti joskus kuorittu (vaikka alue nyt kasvaakin jo heinää). Kuopan länsi- ja luoteispuolella, muutaman metrin päässä siitä on myös muutamia pienempiä, 1-5 m läpimitaisia kuoppia. Lännessä pellon reuna on lähellä kuoritun alueen reunaa. Muilla suunnilla maasto on kuitenkin ehjempää. Idässä kuopan ja pellon välissä on 20-30 m metsämaata. Etelässä ja pohjoisessa maasto on yleensä ehjää. Kuopan länsireunalla, varsinkin etelässä (missä löytöjä oli vähän) maa on karkeaa, vahvasti soran sekaista. Maalaji näyttäisi olevan paremmin asuinpaikan pohjaksi sopivaa hienoa hiekkaa ainakin pohjoisessa (keramiikan löytöpaikalla) ja kaakossa, luultavasti myös idässä (vaikka havaintomahdollisuudet olivat huonot). Asuinpaikan jatkuminen näihin suuntiin vaikuttaa siten todennäköisimmältä.

Kunta: EURA	Kylä: Vähävahe
Nimi: Kinkassuo	Inv.nro: 71

Mj.tyyppi: asuinpaikka	Luokka: 2
Ajoitus: kivikautinen	

Kartta: 1134 04	Koordinaatit: Paikka
X: 6777 37	Y: 1559 90
Z: 53.0	Z2: 55.0

Asuinpaikkalöytöjä hiekkakuopan reunoilta.
Loivaa lounaaseen laskevaa rinnettä, hiekkakuoppa, metsää.

Tutkija: Bilund Antti	inventointi vv/kk 2000 / 6
-----------------------	----------------------------

Löydöt:

KM 32401: 1	KIVILAJI-ISKOKSIA, 13 kpl, koostumukseltaan ja rakenteeltaan vaihtelevaa harmaata - punertavaa porfyyristä kivilajia, iskosten koko vaihteleva.
KM 32401: 2	PALANUTTA LUUTA, 17 kpl.
KM 32401: 3	KIVILAJI-ISKOKSIA, 2 kpl, harmaata - ruskeaa porfyyristä kivilajia.
KM 32401: 4	KVARTSI-ISKOKSIA, 2 kpl.
KM 32401: 5	KIVILAJI-ISKOKSIA, 1 kpl, harmaata porfyyristä, jonkin verran liuskeista (raidallista) kivilajia.
KM 32401: 6	KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl.
KM 32401: 7	KVARTSI-ISKOKSIA, 2 kpl.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 3,9 km etelälounaaseen.

Peruskarttaote 7

Bilund 2000:

Asuinpaikka löytyi inventoinnissa 1.6. 2000. Se sijaitsee loivasti länsilounaaseen laskevalla rinteellä. Maaperä on soransekaisista hiekkaa, ja paikoin melko kivistä. Maata on ilmeisesti melko ohut kerros, sillä rinteellä on monin paikoin pieniä kalliokumpareita ja toisaalta soistuneita kohtia. Maasto on samanlaista laajalla alueella. Asuinpaikka sijaitsee rinteellä olevan, noin 40 m läpimittaisen hiekkakuopan kohdalla ja reunoilla. Kuopalle tulee traktoritie eteläkaakosta. Se kulkee kuopan lounaisreunaa pitkin ja jatkuu edelleen länsiluoteeseen. Traktoritie eroaa suuremmasta metsätiestä, joka tulee alueelle Euran keskustasta Neittamoon menevältä tieltä. Hiekkakuopan ympärillä rinteellä on nuorta (5-10 m korkeaa) mäntymetsää. Hiekkakuoppaa ympäröivällä alueella maata on ilmeisesti äestetty metsää uudistettaessa.

Asuinpaikkalöytöjä löytyi eri puolilta hiekkakuoppaa sen reunoilta. Eniten löytöjä oli kuopan länsikulmassa, traktoritiestä 12 m matkalla pohjoiseen (KM 32401:1-2). Koko matkalla oli runsaasti kivilaji-iskoksia. Löytöalueen pohjoispäässä, muuta aluetta hienohiekkaisemmassa kohdassa oli runsaasti pieniä iskoksia ja palanutta luuta voimakkaan punaisessa likamaassa. Tältä löytöalueelta pohjoiseen kuopan luoteislaita oli metsittyä, joten havaintomahdollisuudet olivat huonot. Kapean puita kasva-

van kuopan osan itäpuolella oli lounaaseen pistävä kaivamaton kieleke. Sen eteläkärjessä, noin 20 m edellisestä löytöalueesta koilliseen oli pienellä alueella paljasta hiekkamaata, jossa oli pari iskosta (KM 32401:5-6). Edelleen kuopan itäreunalla, 15 m traktoritieltä koilliseen (peruskartassa traktoritieltä kuopan itäreunaan menevän polun kohdalla, kuoppa näyttää ulottuvan sen tasalle, toisin kuin peruskarttaan on merkitty) ja 20-30 m edellisistä löytökohdista itään oli kvartsi-iskos (KM 32401:7). Kuopan keskellä, 10 m traktoritieltä koilliseen, parin metrin läpimittaisessa kaivamatta jääneessä kohdassa oli myös iskoksia (KM 32401:3-4).

Löytöjä havaittiin hiekkakuopan länsi-, pohjois- ja itäreunoilla lähes kaikilla niillä kohdilla, joilla paljasta hiekkamaata oli näkyvissä. On melko todennäköistä, että asuinpaikka jatkuu näillä suunnilla hiekkakuopan ulkopuolelle. Lännessä tämä on löytöjen suuresta määrästä ja likamaasta päätellen lähes varmaa. Myös lounaassa, traktoritien toisella puolella maasto on samanlaista, ja asuinpaikan jatkuminen sinne mahdollista. Kuopan lounaisreunalla ei ollut paljasta maata, joten havaintoja asuinpaikasta ei voitu tehdä. Asuinpaikan kokonaislaajuudesta ja mahdollisten säilyneiden osien laajuudesta ei voi maaston niukkapiirteisyyden vuoksi antaa mitään arviota ilman koekuopitusta.

Asuinpaikkaa ei voi kovin tarkasti ajoittaa löytöjen perusteella, koska ne sisältävät vain iskoksia ja palanutta luuta. Koska kyseessä on todennäköisesti rantasidonnainen pyyntiasuinpaikka, voidaan sen ikää arvioida rannansiirtymisen perusteella. Tarkkaa rannansiirtymisajoitusta ei ole tehty, mutta likimääräinen ajoitus lienee varhaiskampakeraaminen aika tai aivan mesoliittisen ajan loppu.

Kunta:	EURA	Kylä:	Kauttua
Nimi:	Vohlostenniemi	Inv.nro:	72

Mj.tyyppi:	asuinpaikka	Luokka:	2
Ajoitus:	kivikautinen		
Kartta:	1134 07	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6777 29	Y: 1563 39	Z: 48.0 Z2: 49.0

Asuinpaikkalöytöjä koekuopasta, ehjä asuinpaikka.
Pieni hiekkainen kumpare Pyhäjärven rannalla, metsää.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KM 32402 SAVIASTIANPALOJA, 4 kpl, sekoitteena runsaasti karkeahkoa kivimurskaa, aines tiivistä, väri tumman ruskea, pinnat melko sileät, mukana reunapala, jonka paksuus 6 mm, reunan päällyys tasainen, vinossa pintoihin verrattuna, reunan kulmat terävät.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 4,4 km eteläkaakkoon.

Peruskarttaote 13

Bilund 2000:

Asuinpaikka löytyi inventoinnissa 17.5.2000. Se sijaitsee pienellä kumpareella Pyhäjärven rannalla, 800 m Eurajoen lähtökohdasta etelään. Kumpareen halkaisija on 30-40 m. Lounaassa, kaakossa ja koillisessa sen reunalla on 1-2 m korkea kivinen rantatörmä, jossa rantaviiva on ollut 1800-luvulle asti, ennen kuin ihminen on alkanut säännöstellä Pyhäjärven pinnan korkeutta. Törmän alla on nyt vaihtelevan levyinen vesijättö. Sekä vesijättöllä että kumpareella kasvaa havumetsää. Aluskasvillisuus on kuitenkin melko lehtomaista. Kumpareella maaperä on hiekkaista. Maan pinnalla on jonkin verran suuria kiviä. Luoteessa kumpareesta ulkonee matalampi kannas, joka maan pinnan laskiessa lähelle vanhaa vedenpinnan tasoa muuttuu kivikkoiseksi särkäksi ja näyttää lopulta, ennen kuin maasto taas alkaa nousta noin 100 m päässä, katkeavan kokonaan. Veden ollessa korkeammalla kumpare on siis saattanut olla saari tai vain kapean särkän välityksellä yhteydessä mantereeseen. Kumpare ja harjanne muodostavat nyt noin 150 m pituisen niemen. Sen kohdalla mantereen rantarinteellä, noin 250 m päässä länsiluoteessa, on rökkiökohde Eura [17] Vohlostenpellon pää. Myös tämä kohde on nimetty sen mukaan Vohlostenniemeksi, koska paikalla ei ole peruskartalle merkittyä nimeä.

Inventoinnissa kumpareen laen eteläosaan (x = 6777 29, y = 1563 39) tehtiin kenttälapiolla yksi noin 20 cm läpimittainen koekuoppa. Se sijaitsi 10-11 m päässä kahdesta kumpareen etelä- ja lounaisreunoilla, vanhassa rantatörmässä olevasta suuresta kivistä. Lähempänä oli kaksi noin puolen metrin läpimittaista maakiveä, toinen 1,5 m päässä lounaassa, toinen 1,5 m päässä luoteessa. Koekuopasta löytyi neljä palaa keramiikkaa (KM 32402). Mineraalimaan yläosassa oli 15 cm mustaa hiekkamultaa, josta löytyi kaksi edellä mainituista saviastianpaloista. Alempana (15-25 cm) maa vaaleni mustasta

mullasta ruskean kautta keltaiseksi hiekkamaaksi. Tästä kerroksesta löytyi myös kaksi saviastian-palaa. Koekuoppaa ei kaivettu syvemmäksi. Paikalla ei ole podsolimaannosta, vaan pintakerros on lehtomaisuudesta johtuen hiekkamultaa.

Koska jo ensimmäinen koekuoppa osoitti, että paikalla on muinaisjäännös, ei muita kuoppia kaivettu. Topografian perusteella asuinpaikka rajoittuu todennäköisesti noin 30 m läpimittaiselle kumpareen lakialueelle. Luoteessa se saattaa ulottua kauemmas, pitkin edellä mainittua harjannetta. Asuinpaikka on täysin ehjä. Löytöjen perusteella sitä ei voi kovin varmasti ajoittaa. Löytynyt keramiikka vaikuttaa lähinnä varhaismetalli- tai rautakautisilta. Kun paikka on sijainniltaan pyyntiasuinpaikan tyyppinen, tuntuisi varhaismetallikautinen ajoitus todennäköisemmältä. Rannansiirtymisestä ei ole ajoituksessa juuri apua, sillä paikka on ollut rannalla koko sen ajan kun Pyhäjärvi on ollut järveksi kuroutuneena.

Kunta: EURA
Nimi: Lahnasaarentie

Kylä: Mestilä
Inv.nro: 73

Mj.tyyppi: asuinpaikka
Ajoitus: kivitautinen

Luokka: 2

Kartta: 1134 07 Koordinaatit: Paikka
X: 6773 04 Y: 1562 38 Z: 48.0 Z2: 49.0

Asuinpaikkalöytöjä mökkitien ojasta, rantatörmän päältä.
Loivaa hiekkaista rinnettä, metsää, mökit törmän alla.

Tutkija: Bilund Antti

inventointi vv/kk 2000 / 5

Löydöt:

- KM 32403: 1 SAVIASTIANPALOJA, 1 kpl, sekoitetta hyvin niukasti, hiukan hiekkaa ja "reikiä", väri vaaleanruskea, sisältä harmahtava, paksuus 5 mm, reunapala, reuna suora, pyöristetty, reunan alla ulkopinnalla vyöhykkeenä vinoja viivoja ja kuopparivi, sisäpinnalla naarmuja ?.
- KM 32403: 2 SAVIASTIANPALOJA, 5 kpl, sekoitteena hieman hiekkaa ja "reikiä", osittain runsaastikin, väri vaaleanruskea, sisältä harmahtava, pinnat melko sileät, yhden palan paksuus 11 mm, osa paloista ehkä samaa astiaa kuin KM 32403:1.
- KM 32403: 3 KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl.
- KM 32403: 4 PALANUTTA LUUTA, 9 kpl.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta noin 8 km etelään.

Peruskarttaote 12

Bilund 2000:

Asuinpaikka löytyi inventoinnissa 25.5.2000. Se sijaitsee loivasti kaakkoon laskevalla rinteellä 60 m päässä Pyhäjärven rannasta. Vanha, noin 1,5 m korkea rantatörmä on noin 20 m päässä löytökohdasta. Rantaviiva on ollut sen alla ennen kuin ihminen on alkanut säännöstellä Pyhäjärven pintaa. Rantatörmän päällä, sen suuntaisena, kulkee tie, jolta kaakkoon eroaa kesämökkiteille meneviä teitä. Asuinpaikan kohdalla oleva tontti ulottuu rantatörmän reunan päälle, mutta rakennukset ovat törmän alla. Tie tontille lähtee juuri löytöpaikan kohdalla (tontille menevä tie ja rakennukset ovat uusia, eikä niitä näy peruskartalla). Paikalta lounaaseen ja koilliseen on muita kesämökkejä. Törmän päällä olevan tien luoteispuolella on kuusimetsää.

Inventoinnissa törmän päällä kulkevan tien luoteisreunalla olevan ojan seinämästä löytyi saviastianpaloja, kvartsi-iskos ja palanutta luuta (KM 32403:1-4). Suurin osa löytyi alle kymmenen metrin matkalta, mutta kvartsi-iskos parin kymmenen metrin päästä lounaasta. Löytökohdilla ojan seinämissä oli paljasta hiekkamaata. Muualla havaintomahdollisuudet olivat sammaleen ja kasvillisuuden

vuoksi huonommat, joten asuinpaikan laajuutta tien suunnassa on inventointihavaintojen perusteella vaikea arvioida. Kuitenkin maa näytti löytökohtalla hiekkaisemmalta kuin muualla, mikä voi viitata siihen, että asuinpaikka rajoittuu löytöalueen kohdalle. Luoteessa se varmaankin jatkuu ainakin jonkin matkaa ehjään metsämaastoon, mutta asian tarkempi selvittäminen vaatisi koekuopitusta. Tien alle ja sen kaakkoispuolella aivan rantatörmän reunalle asuinpaikka ulottuu hyvin todennäköisesti. Tontille menevä tie leikkaa jonkin verran törmän reunaa, mutta tässä leikkauksessa asuinpaikkalöytöjä ei näkynyt.

Paikalta löytynyt keramiikka vaikuttaa aineksen, polton, muotoilun ja koristelun perusteella myöhäisneoliittiselta tai ehkä pikemminkin varhaismetallikautiselta. Rannansiirtymisestä ei ole apua paikan ajoittamisessa, koska ranta on ollut saman törmän kohdalla ilmeisesti koko sen ajan kun Pyhäjärvi on ollut järveksi kuroutuneena.

Kunta: EURA	Kylä: Isovahe
Nimi: Salasuonmäki	Inv.nro: 74

Mj.tyyppi: röykkiöitä	Luokka: 2
Ajoitus: ajoittamaton	

Kartta: 1134 04	Koordinaatit: Paikka
X: 6777 74	Y: 1557 21 Z: 60.0

Kolme pientä, matalaa kiviröykkiötä, 1 ehjä, 2 hajotettua. Kallioharjannetta korkean kallioisen mäen laella, metsää.

Tutkija: Bilund Antti	inventointi vv/kk 2000 / 5
-----------------------	----------------------------

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 5,2 km lounaaseen.

Peruskarttaote 5

Bilund 2000:

Muinaisjäännös löytyi inventoinnissa 22.5.2000. Se sijaitsee noin 700 m läpimittaisen kallioisen mäen päällä. Mäen laella on noin 400 m x 300 m alueella avokallioita. Röykkiöt sijaitsevat tämän avokallioalueen etelälaidalla olevalla matalalla harjanteella. Pohjoisempana on korkeampia kumpareita, muun muassa mäen korkein huippu (70 m mpy) 150 m päässä. Röykkiöiden itäpuolella rinne laskee melko jyrkkänä, etelässä ja lännessä loivemmin. Rinteellä on havumetsää. Noin sata metriä rökkiöistä lounaaseen rinteellä kulkee luode-kaakko-suuntaisena Mäkelän ja Koskenrannan taloihin menevä tie. Mäki on selvästi ympäristöään korkeampi. Useilla suunnilla sitä ympäröivät suot, mm. idässä Salasuo.

Mäellä on kolme selvää rökkiötä. Lisäksi yhteen niistä liittyy kaksi epämääräisempää rökkiömaista kiveystä, jotka eivät ehkä ole muinaisjäännöksiä. Mäen huipun luona on myös ilmeisesti moderni pöytämainen kivirakennelma.

Röykkiö 1 avokallioalueen kaakkoiskulmassa ($x = 6777\ 74$, $y = 1557\ 21$, $z = 60$). Se on noin 10 m läpimittaisen kalliokumpareen laella. Kumpareen luoteis- ja koillislaidoilla on 1-1,5 m korkea jyrkänne, lännessä ja lounaassa se nousee loivasti itään laskevasta avokalliosta. Röykkiö on pyöreähkö, ja säännöllinen, sen halkaisija 3,5-4 m ja korkeus noin 40 cm. Röykkiön kivet pyörityneitä tai kulmikkaita (ilmeisesti paikallisesta kalliosta lohkeilleita), kooltaan 20-30 cm. Kiviä on ilmeisesti 1-3 kerrosta. Itä- ja koillisreunalla on ehkä reunakehää. Röykkiön itäosassa kasvaa kuusi, joka peittää suuren osan rökkiöstä.

Röykkiö 2 sijaitsee 25 m länteen rökkiöstä 1 ($x = 6777\ 74$, $y = 1557\ 18$, $z = 62$). Röykkiö on matalan (< 0,5 m) WNW-ESE-suuntaisen avokallioharjanteen laella. Etelässä ja pohjoisessa metsä on 10-15 m päässä. Röykkiön koko on 3,8 m x 3,5 m ja muoto epämääräinen. Noin 20-30 cm kokoisia pyörityneitä kiviä yhtenä tai kahtena kerroksena, ja niiden välissä on paikoin kallioon ulottuvia aukkoja. Kyseessä on kuitenkin selvästi ihmisen rakentama rökkiö, sillä avokalliolla ei muuten ole irtokiviä. Ilmeisesti rökkiötä on joskus hajotettu tai purettu.

Röykkiö 3 sijaitsee röykkiöstä 2 noin 50 m länsilounaaseen ($x = 6777\ 73$, $y = 1557\ 14$, $z = 65$). Se on hyvin matalalla WNW-ESE-suuntaisella kallioharjanteella, sen korkeimmalla kohdalla. Röykkiön koko on noin 6 m x 6 m. Suurin korkeus on noin 40 cm. Röykkiön itä- tai kaakkoispuoli on pahoin pengottu. Keskellä on kivetön alue, ja kivet ovat epämääräisenä vallina reunalla. Länsi-, luoteis- ja pohjoisosassa on ilmeisesti ehjempää, sammalen peittämää kiveystä. Kivet ovat pyörityneitä, kooltaan vaihtelevia, keskimäärin läpimitaltaan noin 30 cm.

Röykkiöstä 3 noin 6 m lounaaseen on epämääräisen pyöreähkö (läpimitta 3,5 m), kasmainen röykkiö (korkeus 30-40 cm). Siinä on suuria kiviä (yksi kooltaan noin 50 cm). Röykkiö saattaa olla luonnonmuodostuma.

Edellisestä kaakkoon ja röykkiöstä 3 12 m etelään on 8-9 m läpimittainen pyöreä, röykkiömäinen muodostuma. Se ei sijaitse avokalliolla, vaan sen vieressä luontaisessa kivikossa. Se erottuu selvästi luontaisesta kivikosta noin puoli metriä korkeana kehävallina, ikään kuin röykkiönä, jonka keskellä on pyöreä, 4-5 m läpimittainen ja noin puoli metriä syvä painuma. Kivet ovat suurehkoja (30-50 cm), mutta sammaleen alla voi olla pienempiäkin. Muodostuma on täysin sammaleen peittämä ja sen keskellä kasvaa iso mänty. Kyseessä voi olla röykkiö tai, ehkä todennäköisemmin, kivikon (röykkiöksi luullun ?) kaivelusta syntynyt muodostuma.

Muutamia kymmeniä metrejä pohjoisempana, kallioharjanteiden välisissä notkoissa on useissa kohdin irtokivistä muodostuvia maantasaisia kivikoita. Niissä on runsaasti kaivelujälkiä.

Vielä pohjoisempana, 25 m kallion korkeimmalla kohdalla olevasta kolmiomittaustornista kaakkoon ($x = 6777\ 85$, $y = 1557\ 08$, $z = 65-67,5$), on pöytämainen kivirakennelma. Noin 2 m x 1 m kokoinen ja 20 cm paksu laakakivi on nostettu kahden pikkukivistä muodostuvan jalan varaan. Kumpikin jalka muodostuu kolmesta päällekkäin olevasta liuskekivistä. Laakakivi ei kuitenkaan ole pelkästään jalkojen varassa, vaan nojaa toiselta pitkältä sivultaan maahan. Tälle rakennelmalle saatiin mahdollinen selitys Esa Mäkelältä (Pajatie 4, 27510 Eura), joka on syntyisin noin 600 m päässä lännessä olevasta Mäkelän talosta. Hän muisti, että hänen ollessaan lapsi (1950-luvulla ?), oli mäeltä haettu kiviä Koskenrannan talon luona olevan sillan rakennusmateriaaliksi. Kivet oli valittu sulan maan aikana ja nostettu koholle niin, että ne voitiin löytää talvella ja ajaa talvikelillä rakennustyömaalle. Pöytämainen rakennelma saattaa olla tällainen kivi. Lähellä on muitakin laakakiviä, jotka on asetettu nojaamaan toisia kiviä vasten. Rakennuskivien etsintä on saattanut olla myös yksi syy mäellä olevien kivikoiden (ja röykkiöiden ?) kaiveluun.

Kunta: EURA
Nimi: Ojala

Kylä: Naarjoki
Inv.nro: 75

Mj.tyyppi: hajalöytöpaikka Luokka: 3
Ajoitus: kivistinen

Kartta: 1134 04 Koordinaatit: Paikka
X: 6778 80 Y: 1552 53 Z: 45.0

Kaksi iskosta pellostä, kiviesineen löytöpaikalta.
Lounaaseen laskevaa soraista peltorinnettä, lähellä metsää.

Tutkija: Hirviluoto Anna-Liisa inventointi vv/kk 1959
Tutkija: Bilund Antti inventointi vv/kk 2000 /10

Löydöt:

KM 32404: 1 KIVILAJI-ISKOKSIA, 1 kpl, hienorakeista, porfyyristä, ruskehtavanharmaata kivilajia.
KM 32404: 2 KVARTSI-ISKOKSIA, 1 kpl.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta noin 9 km länteen.

Peruskarttaote 3

Bilund 2000:

Löytöpaikka sijaitsee Naarjoelta Neittamolle menevän tien varrella, Ojalan talon pellolla, talosta noin 150 m kaakkoon. Kyseessä on noin puolen hehtaarin laajuinen peltolohko melko jyrkästi länteen laskevalla rinteellä. Maaperä on vahvasti soran sekaista hiekkamaata. Peltoa on laajemmalti rinteiden alla, Heinorkonojan varrella. Muilla suunnilla rinteellä on pellon ympärillä kuusimetsää.

Anna-Liisa Hirviluoto on tarkastanut paikan vuoden 1959 inventoinnissa, koska sieltä oli vuonna 1958 löytynyt kiviainetta, jota ainakin silloin säilytettiin Naarjoen kansakoulun kokoelmissa (Hirviluoto mainitsee Torsten Edgrenin tuoneen sen nähtäväksi Kansallismuseoon, mutta tätä kirjoitettaessa ei ole selvitetty, mihin esine on sittemmin joutunut). Esine oli löytynyt pellon pohjoislaidalta länsi-itä-suuntaista ojaa traktorilla kaivettaessa. Hirviluodon mukaan löytöpaikalla oli noin 20 cm syvyydellä punaista maata ja nokea. Kulttuurimaata oli kuitenkin vähän, eikä muita esinelöytöjä tullut, joten Hirviluoto ei luokitellut paikkaa asuinpaikaksi.

Löytöpaikka tarkastettiin inventoinnissa 27.10.2000. Pelto oli kynnetytynä, ja havaintomahdollisuudet hyvät. Pellon pohjoisosasta löytyi kivilaji-iskos KM 32404:1 ja kvartsi-iskos KM:32404:2, mutta ei muuta. Löytöjen vähäisyyden vuoksi paikkaa ei ole edelleenkään syytä pitää kiinteänä muinaisjäänneksenä. On kuitenkin mahdollista, että pellon ulkopuolella pohjoisessa tai idässä on asuinpaikka.

Kunta:	EURA	Kylä:	Kirkonkylä
Nimi:	Osma 2	Inv.nro:	76

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	1134 08	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6780 52	Y: 1560 94	Z: 35.0 Z2: 37.5

Kaksi kvartsi-iskosta pellosta.
Kumpareen rinnettä, etelässä Ahmasoja, pohjoisessa talo.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:
KM 32405 KVARTSI-ISKOKSIA, 2 kpl.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 0,6 km etelälounaaseen.

Peruskarttaote 15

Bilund 2000:

Löytöpaikka sijaitsee Eurajokeen lännestä laskevan Ahmasojan pohjoispuolella, Vainionmäen etelärinteellä olevalla pellolla. Maaperä on savea, jonka seassa on hiekkaa ja soraa. Osman talon rakennukset ovat välittömästi löytöpaikan pohjoispuolella mäen laella. Ahmasoja on noin 40 m päässä kaakossa. Lännessä peltoa rajaa noin sadan metrin päässä oleva maantie.

Paikka tarkastettiin inventoinnissa 27.10.2000. Pellosta, noin 10 m päästä Osman talon pihan reunasta etelään löytyi kaksi kvartsi-iskosta (KM 32405). Iskokset olivat noin 10 m päässä toisistaan. Vaikka havaintomahdollisuudet olivat hyvät ei pellosta löytynyt muuta esihistorialliseen toimintaan viittaavaa. Löytöjen vähäisen määrän vuoksi paikkaa on pidettävä hajalöytöpaikkana. On mahdollista, että runsaslöytöisempää aluetta olisi ylempänä rinteellä Osman talon kohdalla.

Kunta: EURA	Kylä: Kirkonkylä
Nimi: Lukkala	Inv.nro: 77

Mj.tyyppi: hajalöytöpaikka	Luokka: 3
Ajoitus: rautakautinen ?	

Kartta: 1134 08	Koordinaatit: Paikka
X: 6781 22	Y: 1561 20
Z: 35.0	Z2: 37.5

Ajoitukseltaan hieman epävarmaa keramiikkaa pellostä.
Matalaa hietasavipeltoa Eurajoen rannalla.

Tutkija: Bilund Antti	inventointi vv/kk 2000 / 5
-----------------------	----------------------------

Löydöt:

- KM 32406: 1 SAVIASTIANPALOJA, 2 kpl, sekoitteena karkeaa hiekkää ja kivimurskaa, väri harmahtava- kellanruskea, pinnalta paikoin punertava.
- KM 32406: 2 SAVIASTIANPALOJA, 2 kpl, sekoitteena karkeahkoa kivimurskaa, väri harmaanruskea, osittain punertava, yksi pinta karkea (kuonaantunut ?).
- KM 32406: 3 SAVIASTIANPALOJA, 1 kpl, sekoitteena karkeahkoa kivimurskaa, väri harmahtava - punertava, pinnat erikoisen näköiset, osittain kuonaantuneet ?, osittain kuluneet ?.
- KM 32406: 4 SAVIASTIANPALOJA ?, 1 kpl, sekoitteena vähän hienoa hiekkää ja/tai kivimurskaa, aines harmaata, kuonaantunutta, muodosta päätellen voisi olla peräisin astian reunasta, reuna pyörästetty, paksuus 5-6 mm.
-

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 0,25 km koilliseen.

Peruskarttaote 15

Bilund 2000:

Löytöpaikka sijaitsee Eurajoen koillisrannalla, matalan (1-1,5 m) rantatörmän päällä. Maaperä on hiekkää-hietää, paikoin savipitoista. Alue on lähes tasaista peltoa parin sadan metrin säteellä löytöpaikalta. Noin 150 m päässä kaakossa on Lukkalan talon paikka ja sen ympäristössä omakotitalo-asutusta. Joen vastakkaisella rannalla on Euran kirkko ja hautausmaa, sekä runsaasti asutusta.

Paikka tarkastettiin inventoinnissa 4.5.2000. Kynnöspellosta, joen rannan läheltä löytyi tällöin kahdesta kohtaa muutaman kymmenen metrin välein muutamia saviastianpaloja, jotka näyttävät ainakin osittain rautakautisilta. Kaakkoisemmalta löytöalueelta (x = 6781 20-23, y = 1561 20-25) löytyi kaksi saviastianpalaa KM 32406:1. Luoteisemmalta alueelta (x = 6781 22-30, y = 1561 10-15) löytyi myös pari selvää ja pari oudon näköistä, kuonaantuneelta näyttävää palaa (KM 32406:2-4). Alueelta löytyi enemmänkin kuonaantuneita saven paloja sekä melko runsaasti selvästi modernia sekalaista jätettä (muun muassa muovia, steariinin tms. paloja, asfaltin tai bitumin paloja). Kaikki mahdollisesti

esihistorialliset löydöt olivat alle 25 m päässä joen rannasta, useimmat selvästi lähempänä. Myös modernit löydöt näyttivät keskittyvän tälle alueelle, vaikka niitä oli muuallakin pellolla. Maan väri löytöalueella vaikutti hieman tummemmalta kuin muualla.

Selvästi esihistorialliselta vaikuttavien löytöjen määrä on melko pieni verrattuna niiden löytöalueen laajuuteen. Alueella ei myöskään havaittu selvästi kiinteisiin rakenteisiin viittaavia löytöjä (selvää savitiivistettä, palanutta kiveä), vaikka havaintomahdollisuudet olivat hyvät. Myös keramiikan ja modernin jätteen levinnän samanlaisuus saattaa viitata siihen, että ne ovat joutuneet pellolle melko myöhäisessä vaiheessa esimerkiksi muualta tuodun jättemaan mukana.

Kunta:	EURA	Kylä:	Isovahe
Nimi:	Ali-Nuoranne	Inv.nro:	78

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivi- ja rautakautinen		
Kartta:	1134 08	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6780 01	Y: 1561 72	Z: 35.0 Z2: 37.5

Saviastianpala (ja kaksi iskosta) pellostä.
Hiekkasavipeltoa Eurajoen rannalla, jokitörmän päällä.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 / 5
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:

KM 32407: 1 SAVIASTIANPALOJA, 1 kpl, sekoitteena kivimurskaa (enimmäkseen punaista maasälpää), aines kovan ja tiiviin tuntuista, väri ruskea, palassa yksi sileä pinta.

KM 32407: 2 KIVILAJI-ISKOKSIA, 2 kpl, hienorakeista, porfyyristä, ruskeanharmaata kivilajia.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 1,2 km eteläkaakkoon.

Peruskarttaote 14

Bilund 2000:

Löytöpaikka sijaitsee Eurajoen koillisrannalla, parin metrin korkuisen jokitörmän päällä. Maasto on lähes tasamaata, ja maaperä hiekkasavea. Alue on peltona. Noin sadan metrin päässä koillisessa on matala hiekkaharju. Joen toisella puolella on samanlaista, mutta hieman jyrkemmin nousevaa hiekkasavimaata. Lähes vastapäätä joen toisella puolen ovat Ali-Nuoranteen talon rakennukset.

Kynnetynä ollut pelto tarkastettiin inventoinnissa 4.5.2000. Paikalta löytyi yksi pieni, kivimurskasekoitteinen saviastianpala KM 32407:1 (x = 6780 00, y = 1571 73) ja kaksi kivilaji-iskosta KM 32407;2 (suurempi x = 6780 01, y = 1561 72, pienempi x = 6780 03, y = 1561 71). Muuten kynnetyiltä alueelta jokirannan läheltä ei löytynyt mitään esihistoriallista. Aivan törmän reunalla oli kuitenkin vaihtelevan levyinen (5-20 m) kaistale, jolla löytöjä saattaisi olla enemmän, koska talteen saadut löydötkin olivat aivan sen lähellä.

Joan rannan löydöt eivät näytä suoranaisesti liittyvän sadan metrin päässä koillisessa, hiekkaharjun rinteellä ja sen juurella, olevaan asuinpaikkaan (Rukoushuoneenmäki, katso Eura [14] Vaheennummi). Näiden löytöalueiden välillä pellolla oli lähes sadan metrin leveydeltä tasamaata, jolta ei löytynyt inventoinnissa mitään, vaikka havaintomahdollisuudet olivat hyvät. Löytöjen määrä on niin vähäinen, ettei kohdetta ole niiden perusteella luokiteltu kiinteäksi muinaisjäännekseksi. Löytynyttä saviastianpala on vaikea varmasti ajoittaa. Sekoitteen ja polton perusteella se voisi olla kivi- tai rautakautinen. Iskokset viittaavat rautakautta varhaisempaan aikaan.

Kunta:	EURA	Kylä:	Turajärvi
Nimi:	Haapalahti	Inv.nro:	79

Mj.tyyppi:	hajalöytöpaikka	Luokka:	3
Ajoitus:	kivikautinen		

Kartta:	1134 02	Koordinaatit:	Paikka
	X: 6782 50	Y: 1547 64	Z: 28.0

Reikäkivi, löytynyt Turajärven matalasta rantavedestä.
Kesämökkitontin edustaa, matala ranta, järveä laskettu.

Tutkija:	Bilund Antti	inventointi	vv/kk	2000 /10
----------	--------------	-------------	-------	----------

Löydöt:
KM 32408 REIKÄKIVI, 1 kpl.

Paikka sijaitsee Euran kirkosta 14 km länteen.

Peruskarttaote 1

Bilund 2000:

Kohde tarkastettiin inventoinnissa Esa Mäkelän (Pajatie 4, 27510 Eura, puh. 02-8650981) ilmoituksen perusteella 27.10.2000. Hän oli löytänyt reikäkiven KM 32408 kesämökkitonttinsa edustalta Turajärven rantavedestä.

Mäkelä löysi esineen ollessaan uimassa. Löytökohta oli aivan rantaviivalla, jossa oli vain muutamia senttejä vettä. Paikalla oli savipohja. Löytökohdalta oli kuitenkin poistettu 20 cm hiekkaa rantaa muotoiltaessa. Löytöpaikalla on nyt kivistä rakennettu rantapengerryks.

Maasto löytöpaikalla on nyt hyvin matalavetistä järven rantaa. Myös rannalla oleva maa-alue on hyvin alavaa ja tasaista. Se on Haapasalon talon entistä peltoa, jolla nyt kasvaa nuorta metsää. Tasamaata on ainakin sadan metrin päähän nykyiseltä rannalta. Sekä löytöpaikka että tasamaa rannalla ovat ilmeisesti vesijättöä (Mäkelän mukaan järveä on laskettu 60 cm). Mäkelän kesämökki 20-30 m löytökohdalta on pienellä kumpareella. Luoteessa ja kaakossa on muita kesämökkejä.

Löytökohta on vedessä ja ennen järvenlaskua paikalla on ollut vielä syvempää vettä. Löytökohdalla ei siis varmasti ole kiinteää muinaisjäännöstä. Myös tasamaa rannalla on ilmeisesti ollut esihistoriallisella ajalla veden alla. Ainoa veden pinnan yläpuolelle ulottunut kohta lähistöllä on ilmeisesti ollut pieni kumpare, jolla Mäkelän kesämökki sijaitsee. Kumpare näyttää olleen melko kivikkoinen ja matala, todennäköisesti huonosti asuinpaikaksi sopiva. Mitään merkkiä kiinteistä muinaisjäännöksistä tarkastuksessa ei siis havaittu.

Inventoinnissa tarkastetut alueet Euran keskustaajamassa (pohjoinen)

leveä viiva = inventoitavan alueen raja

vino viivoitus = inventoinnissa tarkastettu alue

- 1 Eurajoen ja tien numero 43 välinen alue (Sorkkisen kyläraitti)
- 2 Eura [14] Vaheenummi (kivikautinen asuinpaikka)
- 3 inventointikohde 76 Osma 2 (kivikautinen hajalöytöpaikka)
- 4 inventointikohde 77 Lukkala (rautakautinen ? hajalöytöpaikka)
- 5 inventointikohde 78 Ali-Nuoranne (kivi- ja rautakautinen hajalöytöpaikka)

Inventoinnissa tarkastetut alueet Euran keskustaajamassa (etelä)

leveä viiva = inventoitavan alueen raja

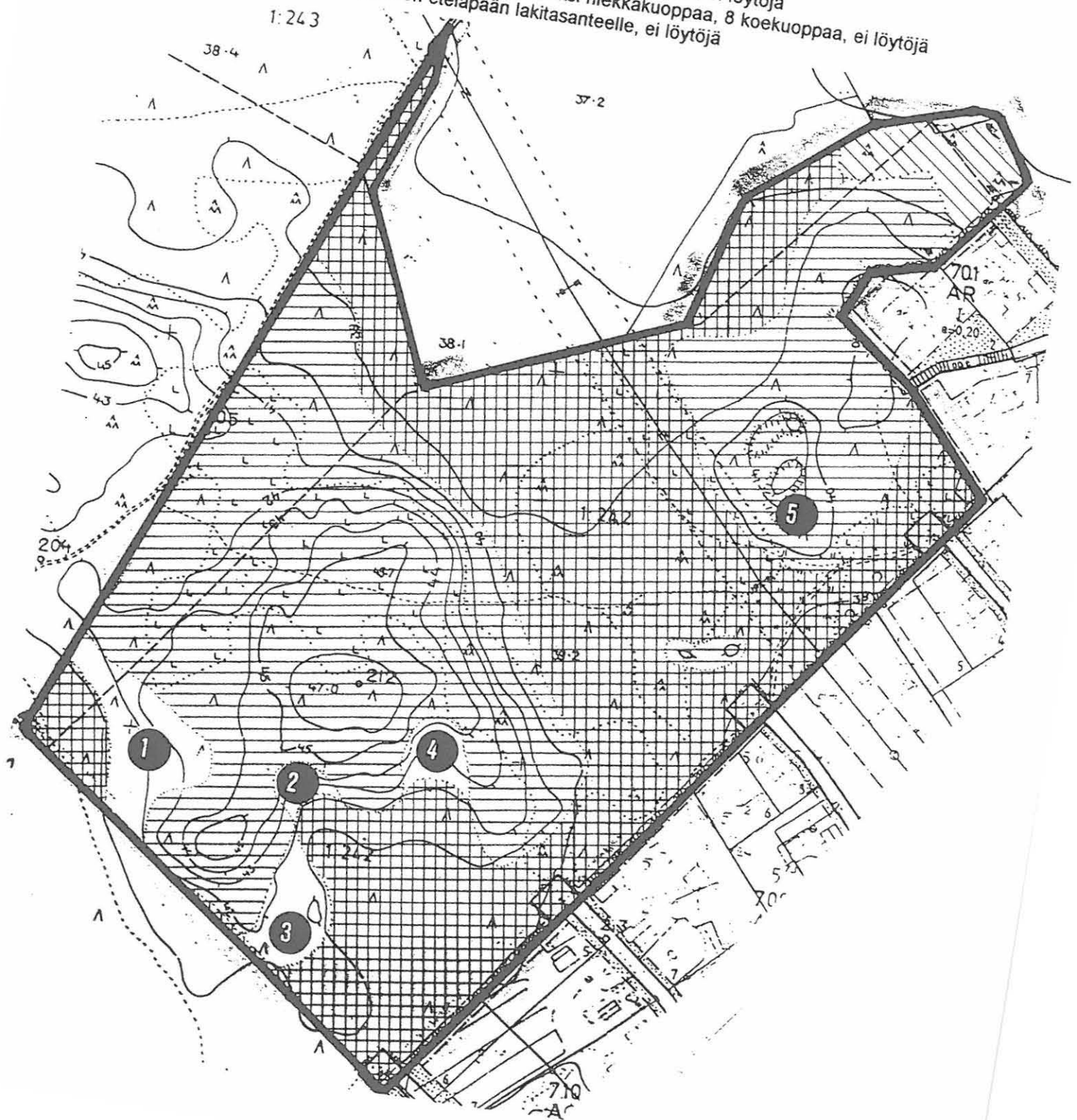
vino viivoitus = inventoinnissa tarkastettu alue

- 1 Kirkkovainion alue (katso kartta 3)
- 2 Eurajoen ja tien numero 43 välinen alue
- 3 Eurajoen koillisranta
- 4 Kauttuan vesitomrin alue
- 5 Virkalan tien ja Maasilantien välinen alue
- 6 Eura [14] Vaheenummi (kivikautinen asuinpaikka)
- 7 Eura [43] Keittiömäki (moniperiodinen muinaisjäännösryhmä)
- 8 Eura [44] Mikkolanmäki (rautakautinen ? kalmisto ?)
- 9 Eura [45] Vahe-Peltomaa (kivikautinen asuinpaikka)
- 10 Eura [47] Kauttuan vanhan kylän paikka (keskiajan tai uuden ajan asuinpaikka)
- 11 Eura [54] Nummi (kivikautinen asuinpaikka)
- 12 Eura [69] Mikkolanmäki 2 (kivikautinen asuinpaikka)
- 13 inventointikohde 76 Osma 2 (kivikautinen hajalöytöpaikka)
- 14 inventointikohde 78 Ali-Nuoranne (kivi- ja rautakautinen hajalöytöpaikka)

Inventointihavainnot Kirkkovainion suunnitellulla kaava-alueella

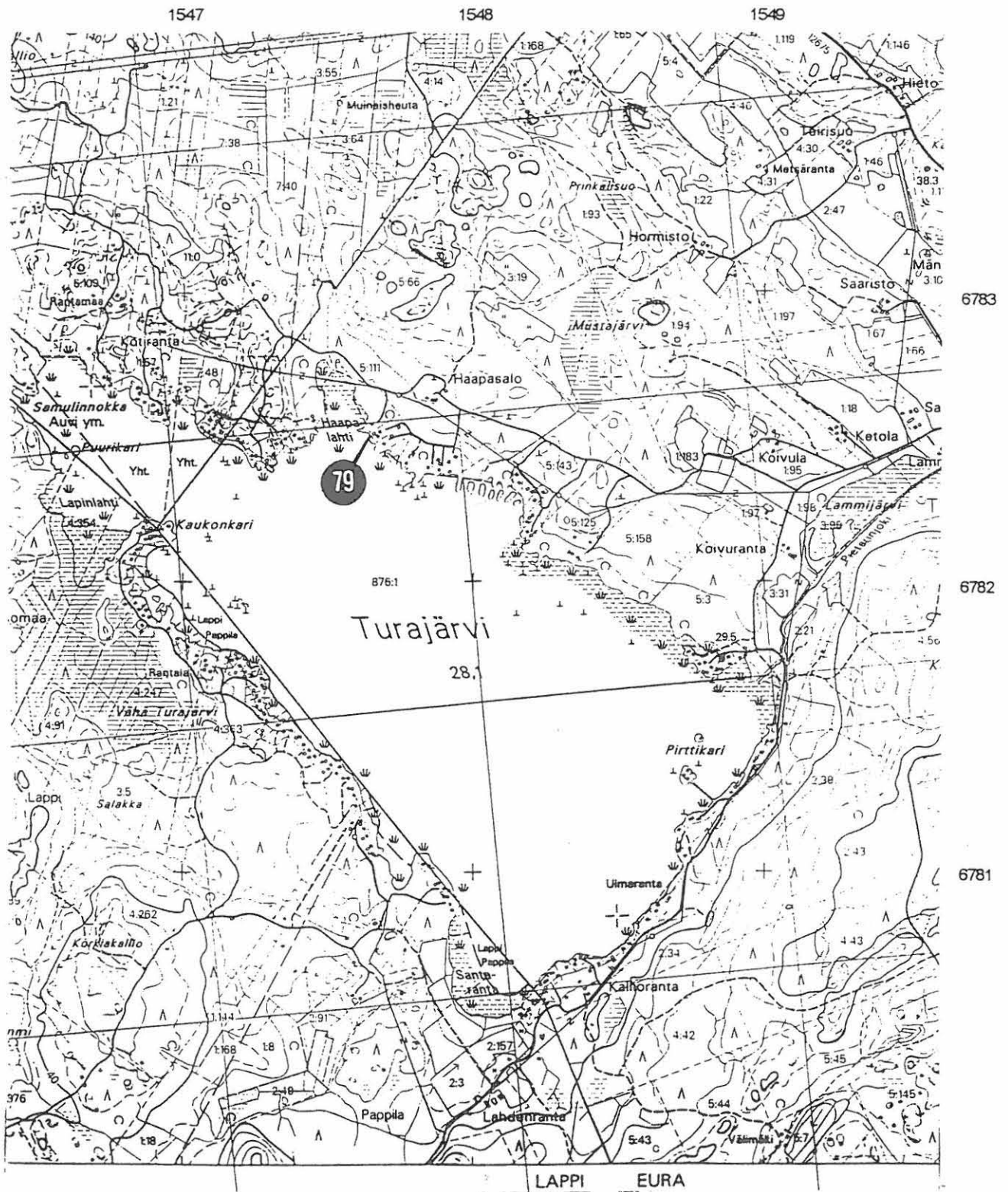
- leveä viiva = inventoitavan alueen raja
 vaakaviivoitus = kivikkoista hiekkamoreenimaata, kivisyys vaihtelee, länsiosassa moderneja kuoppia
 ristiviivoitus = tasamaata, maalaji hietaa tai savisempaa, osin kivistä, enimmäkseen soistunutta
 vino viivoitus = tasamaata, entinen laidun tai pelto
 ei viivoitusta = muinaisjäännöksille (asuinpaikoille) sopivimmat alueet:
- 1 paikoin vähäkivisempää hiekkamaata, 6 koekuoppaa, ei löytöjä
 - 2 paikoin vähäkivisempää hiekkamaata, 3 koekuoppaa, ei löytöjä
 - 3 vähäkivistä hietamaata, paikoin lohkaraita, 4 koekuoppaa, ei löytöjä
 - 4 paikoin vähäkivisempää hiekkamaata, kaksi hiekkakuoppaa, 8 koekuoppaa, ei löytöjä
 - 5 2 koekuoppaa harjanteen eteläpään lakitasanteelle, ei löytöjä

Euran muinaisjäänösinventointi 2000, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y
79	Haapalahti	kivikautinen hajalöytöpaikka 3	1134 02	6782 50	1547 64

Pk 1134 02 SYDÄNMAA 1998

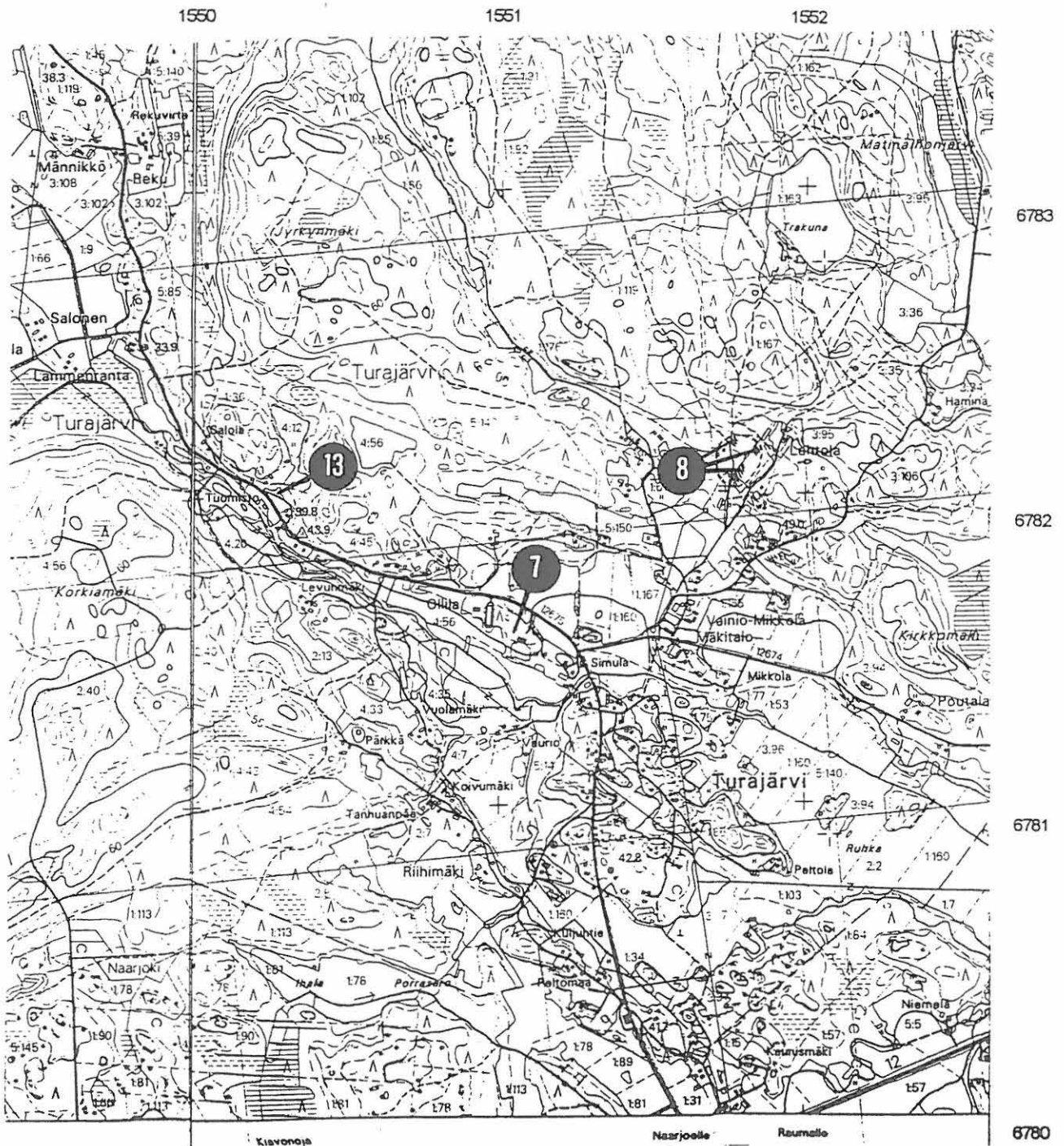

Euran muinaisjäännösinventointi 2000, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y
7	Kotamäki	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 05	6781 57
8	Vainio-Mikkola	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 05	6782 07
13	Salola	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 05	1550 28

Pk 1134 02 SYDÄNMAA 1998

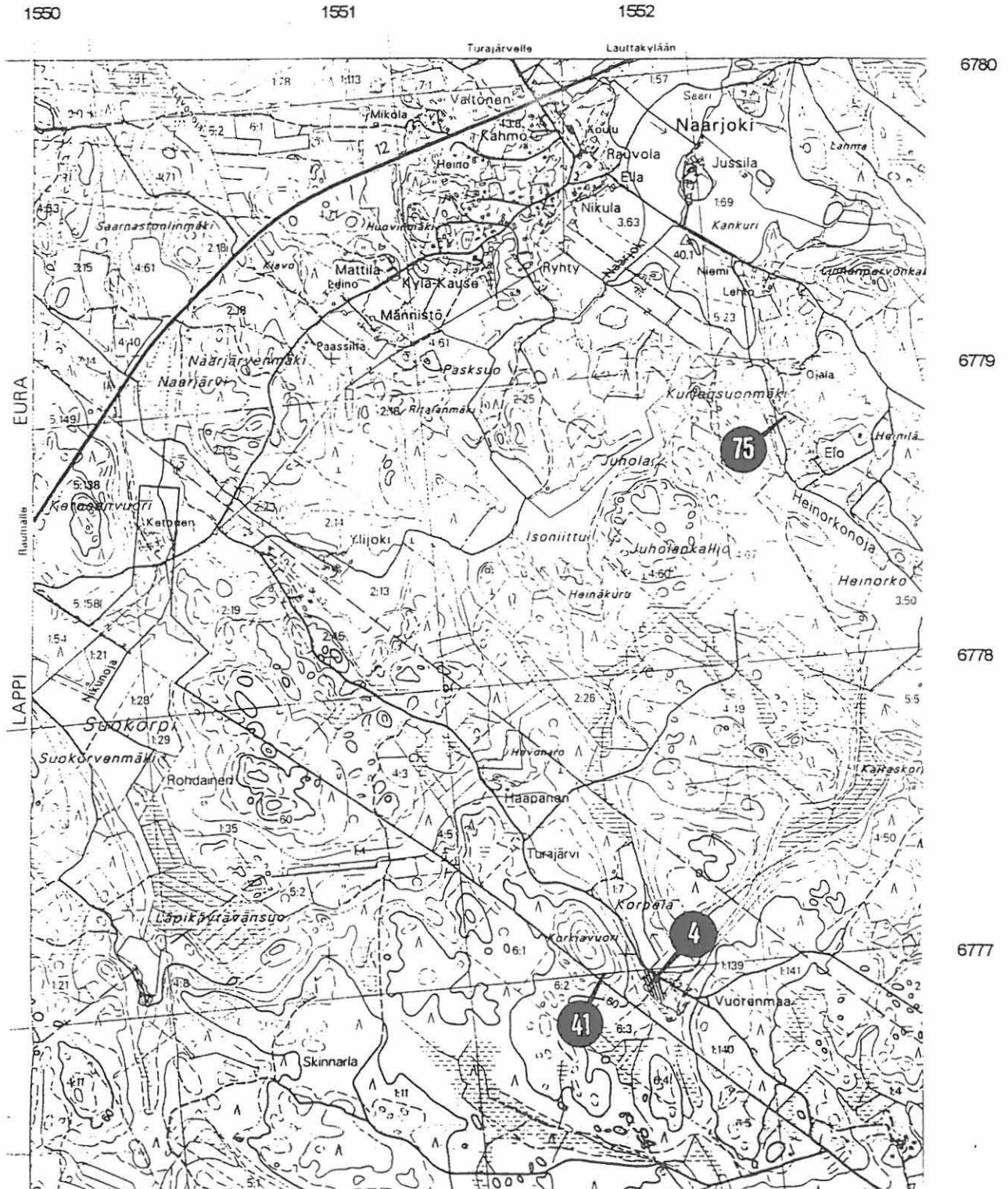
Pk 1134 05 KIUKAINEN 1997

Euran muinaisjäännösinventointi 2000, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y
4	Vuorenmaa	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 04	6776 90
41	Turajärven metsälohko	pronssikautinen ? röykkiö ?	2	1134 04	6776 94
75	Ojala	kivikautinen hajalöytöpaikka	3	1134 04	6778 80

Pk 1134 04 NAARJOKI 1998

Euran muinaisjäännösinventointi 2000, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y
3	Ahlströmin metsäpalsta I	ajoittamaton kiviröykkiö	2	1134 04	6774 63

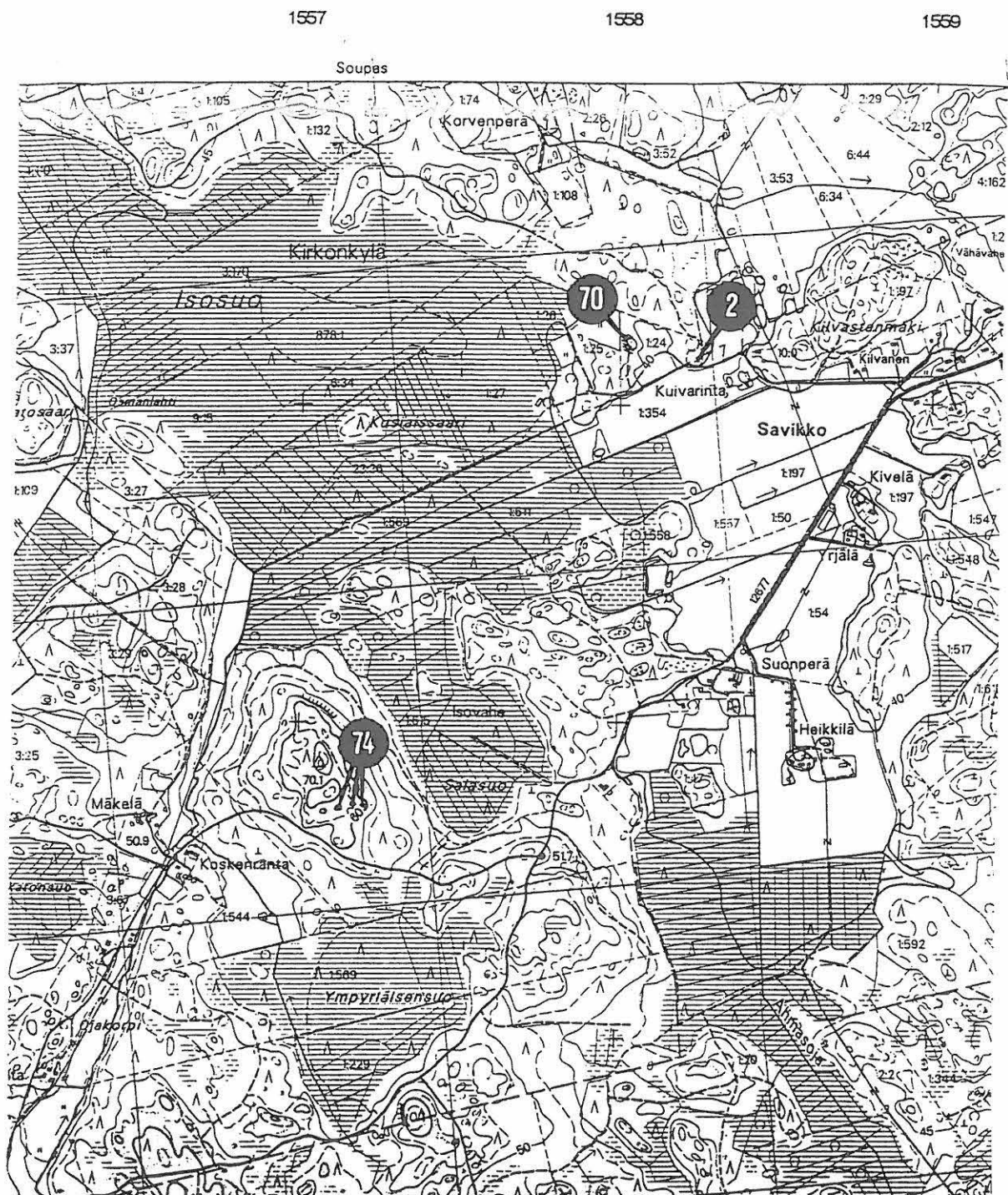
Pk 1134 04 NAARJOKI 1998

Euran muinaisjäänneinventointi 2000, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y
2	Kuivarinta	kivikautinen ruumishauta	3	1134 04	6779 14
70	Kuivatinta 2	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 04	6779 21
74	Salasuonmäki	ajottamattomia röykkiöitä, 3 kpl	2	1134 04	6777 74

Pk 1134 04 NAARJOKI 1998

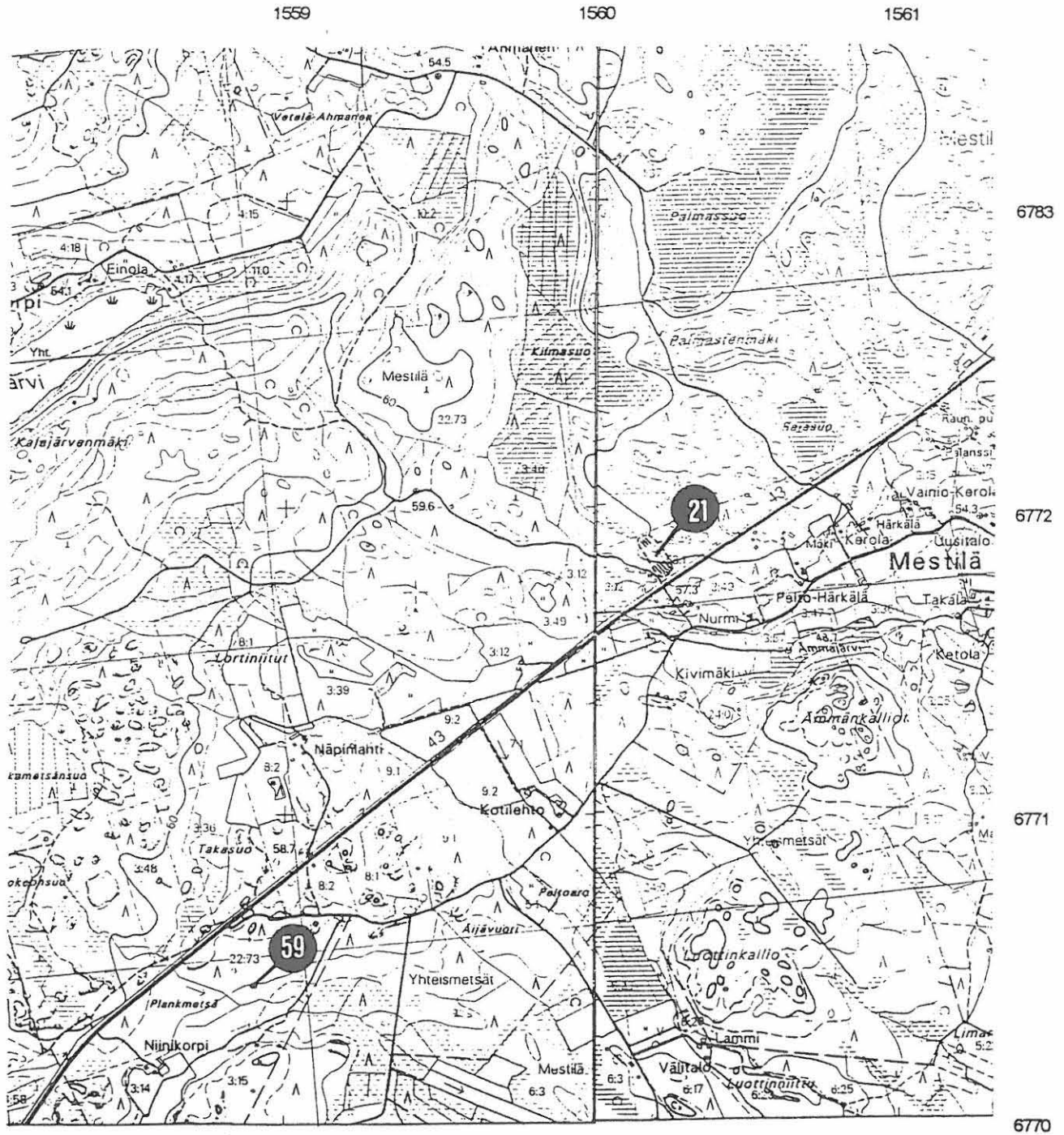

Euran muinaisjäännösinventointi 2000, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y
21	Nurmi	rautakautisia röykkiöitä, 7 kpl	1	1134 07	6771 83
59	Ahlströmin metsälohko	ajoittamaton röykkiö	2	1134 04	6770 44

Pk 1134 04 NAARJOKI 1998

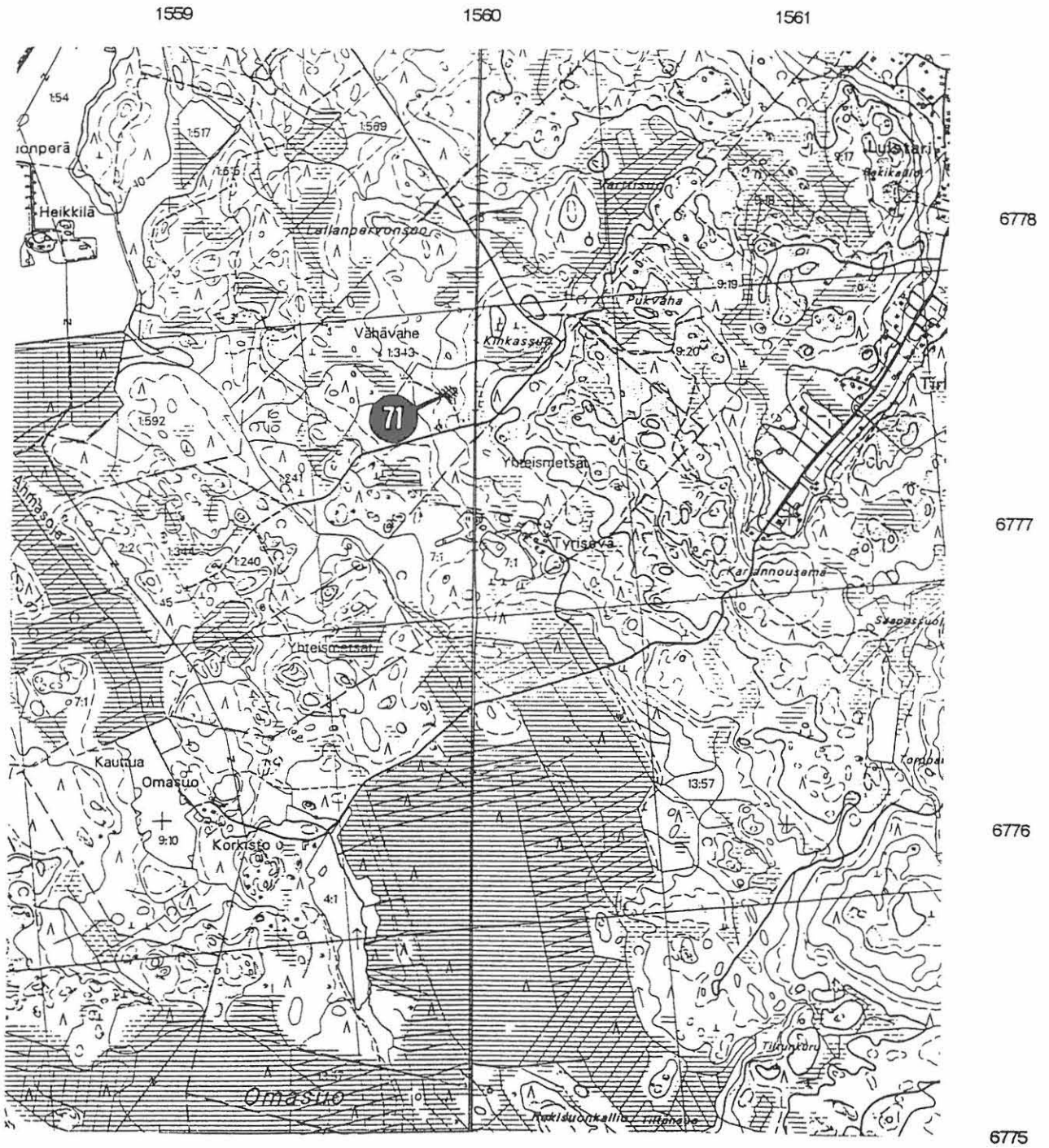
Pk 1134 07 KAUTTUA 1997

Euran muinaisjäännösinventointi 2000, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y
71	Kinkassuo	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 04	6777 37

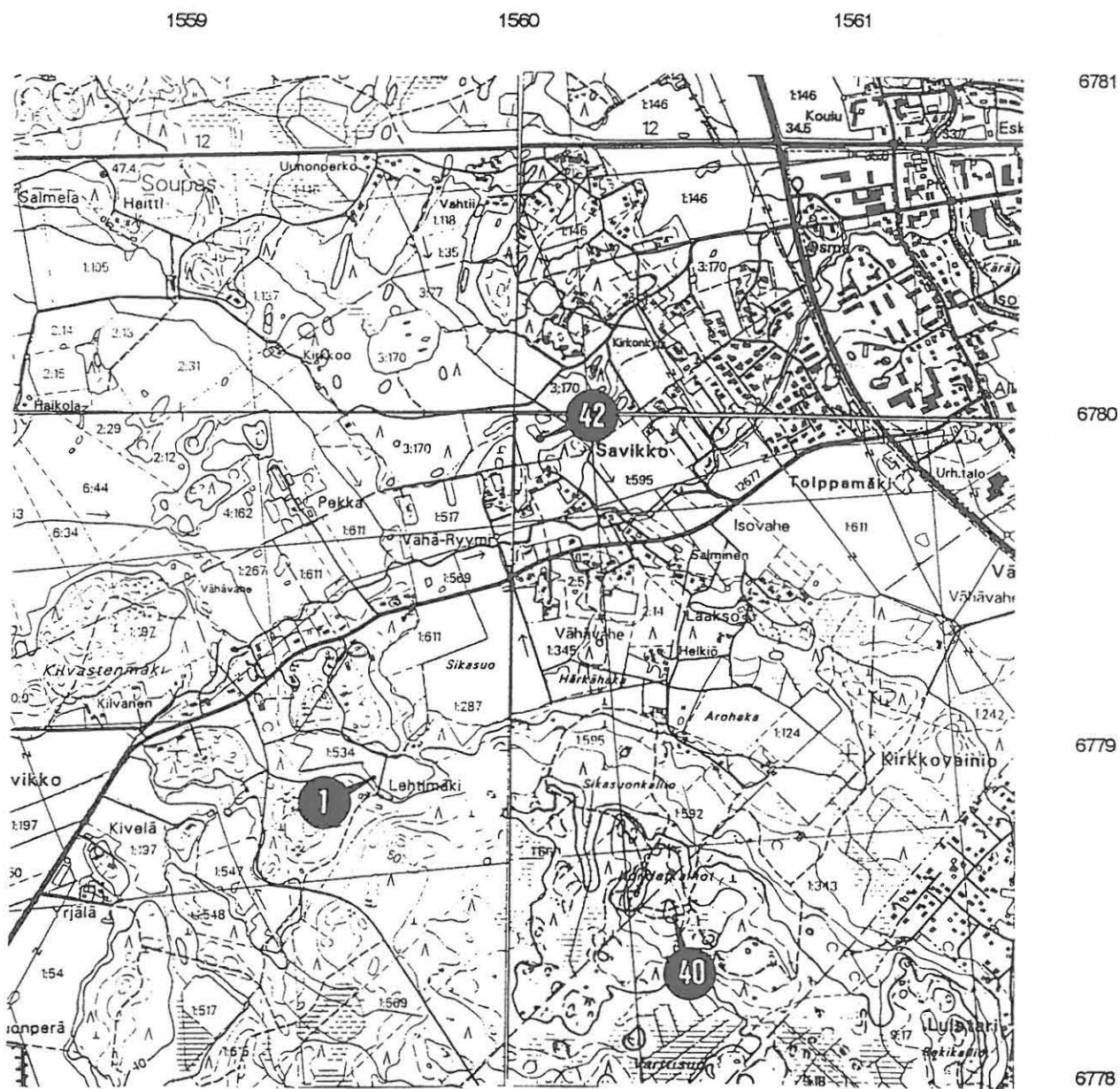
Pk 1134 04 NAARJOKI 1998
Pk 1134 07 KAUTTUA 1997

Euran muinaisjäännösinventointi 2000, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y
1	Lähdekorpi	kivikautinen löytöpaikka	3	1134 04	6778 92
40	Vähä-Vaheen metsä	pronssikautinen ? röykkiö ?	2	1134 07	6778 50
42	Osma	(ajoittamattomia röykkiöitä, 3 kpl) luonnonmuodostuma	3	1134 07	6779 92

Pk 1134 04 NAARJOKI 1998
 Pk 1134 05 KIUKAINEN 1997
 Pk 1134 07 KAUTTUA 1997
 Pk 1134 08 EURA 1997

Euran muinaisjäännösinventointi 2000, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y
9	Alho	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 05	6783 56

Pk 1134 05 KIUKAINEN 1997

1552

1553

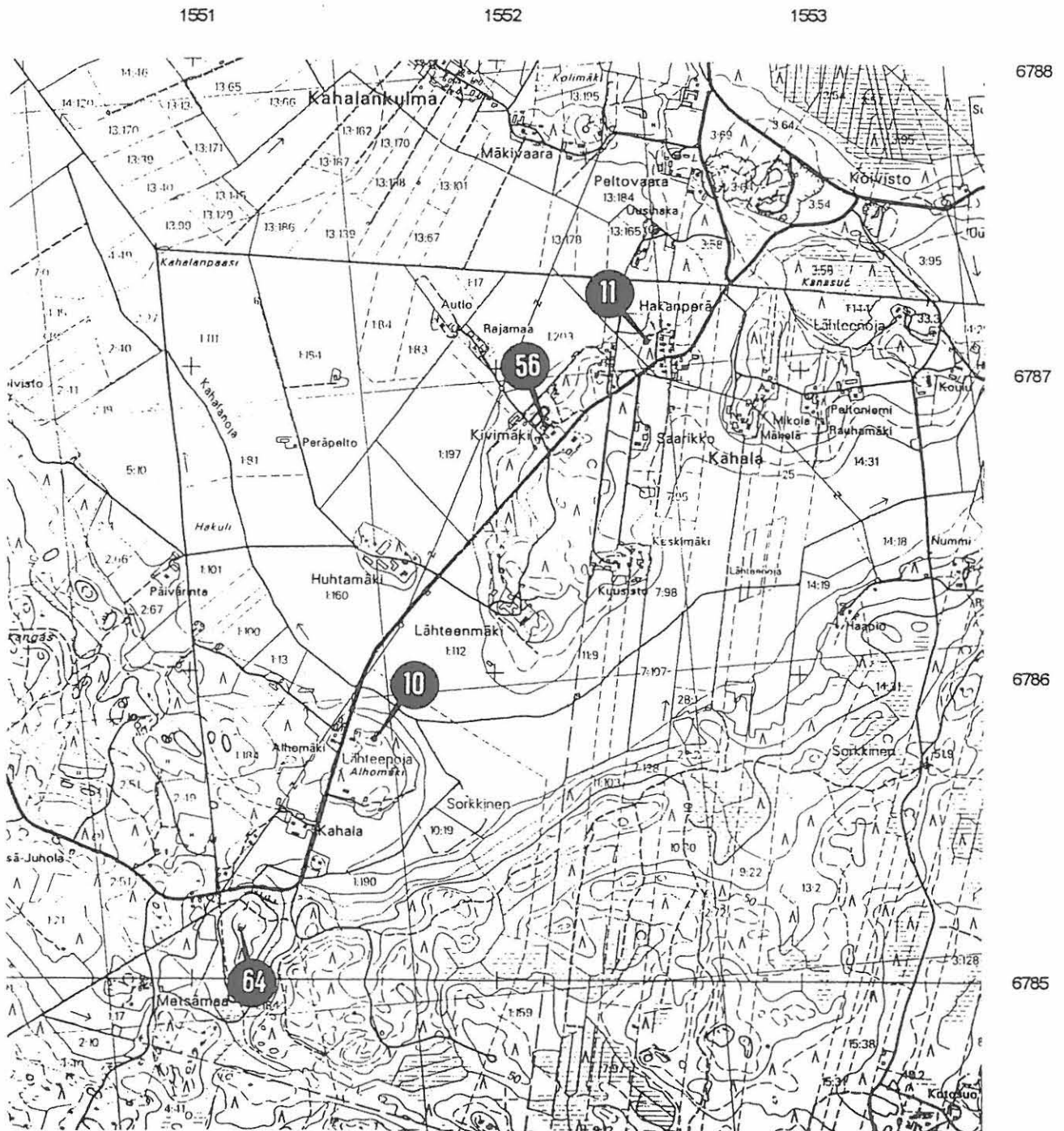
1554

Euran muinaisjäännösinventointi 2000, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	
10	Riihimäki	pronssikautinen röykkiö	1	1134 05	6785 78	1551 60
11	Juholan metsäpalsta	pronssikautinen röykkiö	1	1134 05	6787 10	1552 49
56	Kivimäki	pronssikautisia röykkiöitä, 3 kpl	3	1134 05	6786 82	1552 16
64	Kahala	pronssikautinen röykkiö	1	1134 05	6785 15	1551 15

Pk 1134 05 KIUKAINEN 1997

Peruskarttaote 11

Euran muinaisjäännösinventointi 2000, inventointikohteet:

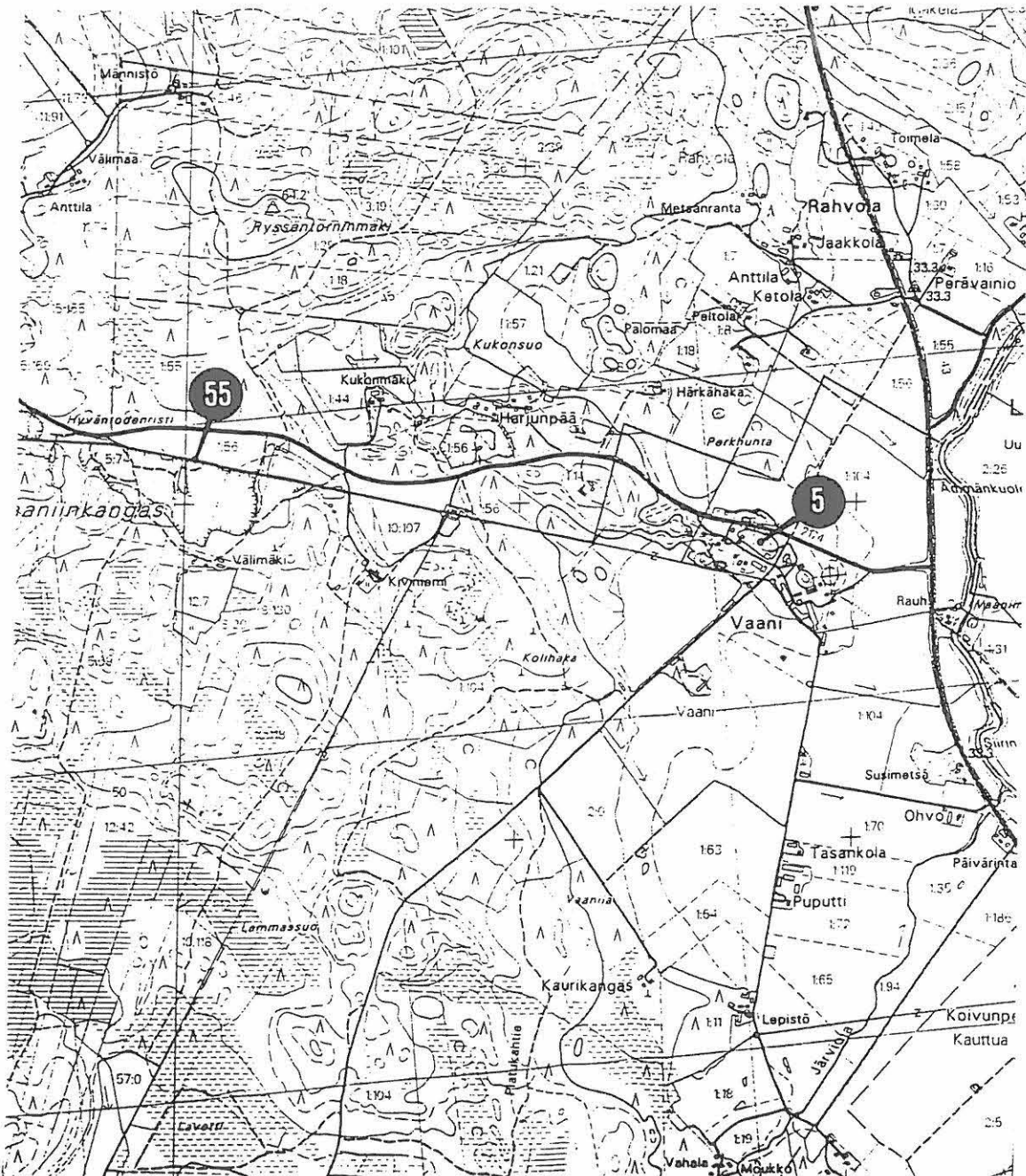
Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y
5	Makasiinimäki-Pajamäki	rautakautisia ? röykkiöitä, 2 kpl	2	1134 05	6786 88
55	Vaaniinkangas	pronssikautinen ? röykkiö (luonnonmuodostuma)	3	1134 05	6787 13

Pk 1134 05 KIUKAINEN 1997

1555

1556

1557

6788

6787

6786

6785

Euran muinaisjäännösinventointi 2000, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y
73	Lahnasaarentie	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 07	6773 04

Pk 1134 07 KAUTTUA 1997

1561

1562

1563

6774

6773

6772

6771

Euran muinaisjäännösinventointi 2000, inventointikohteet:

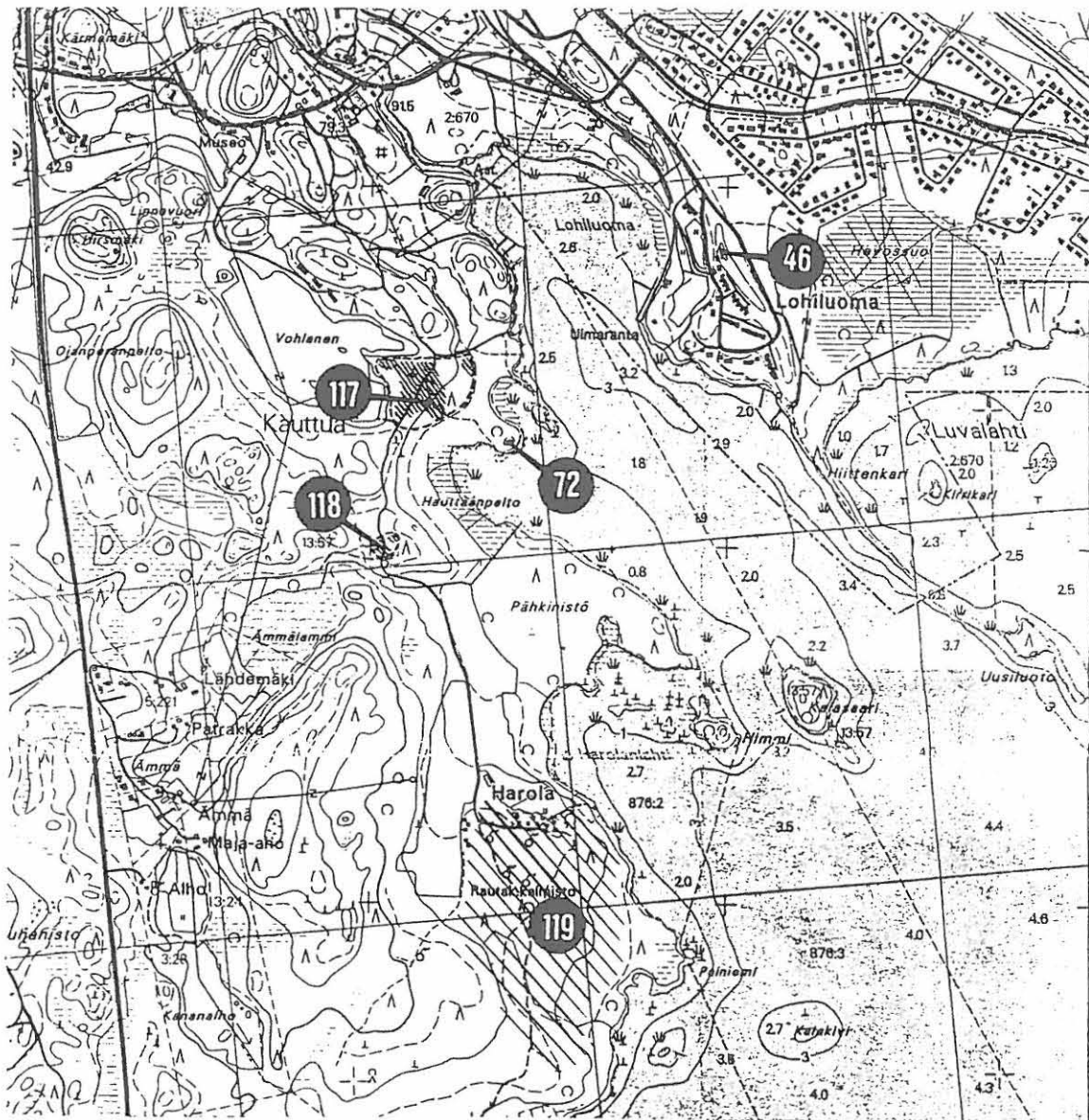
Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y	
17	Vohlostempellon pää	rautakautisia röykkiöitä, noin 70 kpl	1	1134 07	6777 40	1563 16
18	Ahlströmin metsäpalsta II	rautakautisia röykkiöitä, 15 kpl	1	1134 07	6777 00	1563 04
19	Harola	rautakautisia röykkiöitä, 690 kpl	1	1134 07	6775 83	1563 35
46	Lohiluoma	ajoittamattomia röykkiöitä, 3 kpl	2	1134 07	6777 82	1564 00
72	Vohlostenniemi	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 07	6777 29	1563 39

Pk 1134 07 KAUTTUA 1997

1563

1564

1565

Euran muinaisjäännösinventointi 2000, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y
14	Vahccnnummi	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 08	6780 05
43	Keittiömäki	moniperiodinen muinaisjäännösryhmä	2	1134 07	6778 62
44	Mikkolanmäki	rautakautinen ? kalmisto ?	2	1134 07	6778 95
45	Vahe-Peltomaa	kivikautinen asuinpaikka	2/3	1134 07	6779 75
47	Kauttuan vanhan kylän paikka	keskiajan tai uuden ajan asuinpaikka	2	1134 07	6779 05
54	Nummi	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 07	6779 67
69	Mikkolanmäki 2	kivikautinen asuinpaikka	2	1134 07	6778 79
78	Ali-Nuoranne	kivi- ja rautakautinen hajalöytöpaikka	3	1134 08	6780 01

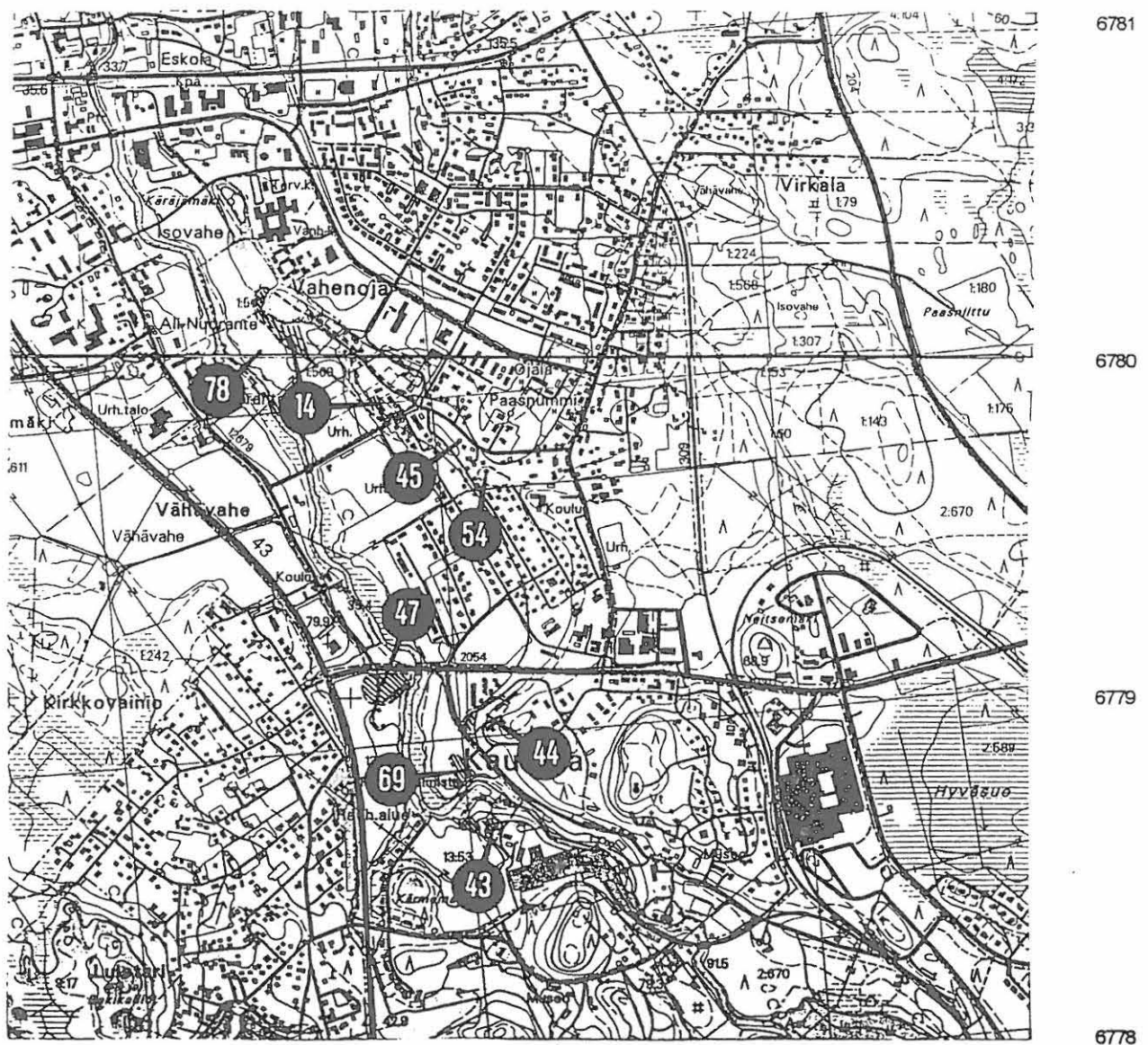
Pk 1134 07 KAUTTUA 1997

Pk 1134 08 EURA 1997

1562

1563

1564

Euran muinaisjäännösinventointi 2000, inventointikohteet:

Nro	Nimi	Ajoitus, tyyppi ja luokka	Pk	X	Y
76	Osma 2	kivikautinen hajalöytöpaikka	3	1134 08	6780 52
77	Lukkala	rautakautinen ? hajalöytöpaikka	3	1134 08	6781 20

Pk 1134 08 EURA 1997

1561

1562

1563

